

Cena 30 din,

sreda 11. septembra 1991

št. 35 – leto XXV

INVAZIJA
KRVOLOCNIH
PLAZILCEV

**DOBILI
ŠE ENEGA
KROKODILA**

STRAN 24

BIROKRATI
STEJEJO

**MRTVE
DUŠE IZ
DOMŽAL**

STRAN 6

SREDNJEVROPSKO
PISATELJSKO
SREČANJE

**ČEMU
PESNIKI**

STRAN 12

SO V OZADJU
MAMILA

**ROP V
KOPRU**

STRAN 15

GROZLJIVO ODKRITJE: ARMADA MONTIRA RAKETNE SISTEME ZA NAPAD
NA KRŠ KO NUKLERAKO

ATOMSKE GOBE NAD SLOVENIJO

LOJZE PETERLE JE REKEL: AMERIČANI PRAVIJO, DA NAS BO DOLETELO ŠE
MARIKAJ

STRAN 9

POROČILO
S FRONTE

**JANŠA
GARDI
PODARIL
STARE
PUŠKE**

STRAN 7

PRIZADETA
OBCANKA:

**KRAVE
PADAJO
ZA
TELEFONE**

STRAN 3

EKSKLUZIVNI
INTERVJU:

**POLJSKI
DISIDENT
MICHNIK**

STRAN 8

Trgovsko podjetje d.o.o.

STAL

OBIŠČITE NAS NA SEJMU
MOS 91 V CELJU
Dobojska 16 (Hudinja), Celje
tel. (063) 38-011
tel.-fax: (063) 31-193

AUTO plus
TRGOVINA

OBIŠČITE NAS NA OBRTNEM SEJMU V CELJU

Čuprijska 9, Celje, tel: (063) 24-025, 24-303
PRAVA TRGOVINA ZA VAŠ AVTO

**AVTOMOBILI NA KREDIT – POSOJILO
NEPREMIČNINE KREDIT – POSOJILO**

Polog 25%, ostanek v 12, 24, 36, 48 ali 60 mesečnih obrokih. Vozilo boste prejeli v največ 60 dneh, odvisno od znamke vozila in dneva vplačila pologa.

Prodajamo vse svetovno znane znamke vozil, kot so: CITROËN, PEUGEOT, RENAULT, MERCEDES, BMW, FORD, OPEL, FIAT, ALFA ROMEO, LANCEIA itd... V program so vključena vozila ZASTAVA, ŠKODA, LADA.

Možnost vplačila v dinarjih ali devizah. Kredit se nanaša na celo vozilo z vsemi dajatvami, razen reg. in zavarovanja. Po prejemu vozila ste lastnik VI, SPOŠTOVANI KUPECI!

INFORMACIJE IN VPLAČILA: **IVANTOURS, d.o.o.**

POSLOVALNICA BLEJ, Ljubljanska cesta 4 (TTC)

Tel: 064/78-965 int. 242 tel/fask 064/721-453

RAZSTAVLJAMO IN PRODAJAMO NA OBRTNEM SEJMU V CELJU
NUDIMO TUDI RENT A CAR

Vroči smo tudi poleti

HUDIČARIJE

JLA kot jara kača

Evropska skupnost je v letošnjem poletju že drugič podpisala sporazum o prekinitvi ognja z medseboj sprtimi jugoslovanskimi republikami. Prvič se je to zgodilo 6. julija, ko sta Slovenija in vlada SFRJ pristali na tromesečni moratorij, drugič pa pred nekaj dnevi, ko so deklaracijo o premirju podpisali vsi republiški predsedniki, predsedstvo države in jugoslovanska vlada.

Na videz gre v obeh primerih za enak ukrep in postopek, s katerim naj bi zaskrbljeni evropski politiki želeli ustaviti prelivanje krvi, vendar si človek ne more kaj, da med obema ukrepoma ne bi videl bistvene razlike.

V primeru slovensko-zveznega spora je Evropska skupnost reagirala nenavadno hitro, saj je spopad trajal le deset dni, pri čemer število žrtev ni presegló številke sto. V hrvaškem primeru pa je Evropa na odločnejše korake čakala kar eno leto (oziroma nekaj manj, če upoštevamo, kdaj so padle prve žrtve), pri čemer pa se število žrtev na Hrvaškem naglo približuje številu tisoč.

Seveda bi bilo abotno misliti, da so »slovenske« žrtve v Evropi cenjene više kot »hrvaške« in prav zato težko razumemo evropsko počasnost na Hrvaškem in naglico v Sloveniji.

Toda ta dvojna merila postanejo jasna, če v ti dve navidez združljivi enačbi vstavimo enotno količino, ki se ji reče JLA.

Ne smemo namreč pozabiti, da je Evropska skupnost kar naprej poudarjala, da je za enotno Jugoslavijo, največjo trobilno te evropske politike pri nas pa je bil zvezni premier Ante Marković. Marković pa je bil takrat tudi edini partner, ki so ga priznali »Evropejci«, pri čemer je očitno, da je bila največji garant »jugoslovanske enotnosti« prav JLA. In zato je tudi povsem jasno, da je Ante Marković, ki je poslal zvezno armado nad nepokorno Slovenijo, to naredil z blagoslovom Evropske skupnosti.

Toda Marković in njegovi evropski militantni komplici so napačno ocenili moč JLA. Ko je Slovenija brez velikih besed napadla proti mejam valeče se tankovske kolone, se je začela »monolitna« armada razpadati. Razpad je bil tako hiter, da je kazalo, da bodo razpadajoča vojska naskočili še Hrvati in drugi. Navsezadnje so celo tradicionalno bojeviti Srbi s protestom zaskrbljenih mater v Beogradu zahtevali svoje sinove iz JLA, torej njen razpad.

Zato je bilo treba na hitro zaščititi ta edini jugoslovanski »amalgam«, torej rešiti JLA. In slovenski politiki / vsi po vrsti / so pod pritiskom javnosti in v skladu s svojo miro-ljubno politiko spregledali, da z moratorijem ne rešujejo Slovenije, pač pa JLA.

Čeprav povsem nenačelno in figovsko, a zato mnogo uspešneje deluje Milošević, ki enkrat noče podpisati sporazuma o prekinitvi ognja, drugič pa ta sporazum prisiljen podpisuje, a še naprej vzpodbuja srbske teroriste, češ da ta sporazum zanje ne velja.

In kaj stori na to Evropa? Nič, sicer skliče mirovno konferenco, ampak takšno, da ne prekine ognja in da Srbija ter JLA z nasiljem in poboji lahko rušita Hrvaško, ki si je drznila proti »evropskim« nasvetom zapustiti jugoslovansko ječo.

Zdaj opogumljena in konsolidirana JLA – takšna, kot je vseč Evropski skupnosti – pa na tankih prinaša nov jugoslovanski red na Hrvaško, hkrati pa se ji s samozavestjo veča tudi apetit po Sloveniji.

Da ta črni scenarij drži, dokazuje tudi to, da je priznanje Slovenije s strani Evrope spet mnogo bolj vprašljivo, kot je bilo pred dvema mesecema. Še več, Ante Marković zdaj po podpisu premirja, ki se ga glavni akterji ne držijo, ugotavlja, da Kučanov podpis na tem dokumentu pomeni to, da je Slovenija še vedno v Jugoslaviji. Skratka, da s slovensko osamosvojitvijo ni nič. In podobno tudi italijanski zunanji minister spet svari Slovenijo / in Hrvaško /, da je osamosvojitve nesmiselna. Celó Avstrija, ki je bila takorekoč tik pred tem, da prizna slovensko in hrvaško samostojnost, se očitno po evropskih namigih nikakor ne upa storiti tega »bogokletnega« koraka.

Vse, kar Slovincem ostane pri tem scenariju je, da upamo, da bomo »Okop II«, ki ga med drugim črnogledo napoveduje tudi obrambni minister Janez Jansa, enako uspešno zavrnili kot smo »Okop I«, kar pa ni verjetno.

Lahko si še želimo, da smo se mi v tem črnogledem scenariju zmotili in da je Evropa vendarle na strani samostojne Slovenije. A to niti najmanj ne spremeni dejstva, da smo Slovenci v začetku julija že držali svojo svobodo in neodvisnost v rokah, pa smo jo izpustili.

Kajti jara kačo, kakršna je JLA, ni bilo treba le pregnati, ampak bi jo morali pokončati. Nekateri, tudi v slovenskem parlamentu so to že ob ratifikaciji moratorija vedeli in ratifikacijo tudi zavrnili, a so bili skorajda linčani.

MED NAMI

Polnoč

Ura, ko se spreminja dan, ko straši, ko letijo čarovnice, ko mesta pri nas že spijo, ko ljudje hodijo k polnočnicam, ko čakamo na prihode novega leta, ima, saj se toliko različnih stvari pojavlja istočasno, neverjetno moč. Tem, ki se z njo ukvarjajo, je ogromno. Pa nihče ne ve, v čem je sploh čar polnoči: ta enostavna zamenjava dveh števil na koledarju pomeni spet novi dan, pot v službo ali šolo, oziroma pohod po običajnih poteh.

Če želiš to pot spremeniti, moraš spremeniti sebe. Vendar pa vsako spreminjanje zahteva ogromno energije, ki se sprošča. Če to dela posameznik, se ta energija še toliko ne čuti, ko pa jo začne oddajati vedno večja skupina ljudi, lahko njeno kopičenje izzove eksplozijo, ki se rezultira v naelektrenosti.

In prav to se je zgodilo v republikah Jugoslavije, zaenkrat še z izjemo nekaterih, ko se ista polarizacija energije več ni mogla uravnovešati z nasprotnim polom. Učinek dveh isto nabitih polov pa povzroča odbijanje. Na tem principu deluje naša država med seboj, medtem ko se evropski ministri trudijo, da bi te delce porivali skupaj. To se lahko edinole s silo drži na istem mestu in venomer pleše iz ene na drugo stran. Ker fizična sila v Evropi ni v modi, poskušajo še z raznimi drugimi postopki tvorbo držati skupaj. Seveda niso od muh in se zavedajo, da je to možno le, če drugače nabijejo enega od polov in zadeva bo sama stekla. Verjetno dokler spet vsi poli ne bodo isto nabiti.

Ista miselnost nacionalizma, šovinizma in mržnje se je naselila v ljudeh, ki lahko sovražijo tako močno, da ubijajo. Za zadovoljevanje svoje zaslepljenosti so zmožni celo dati svoje življenje, ko se zavejo, da je zemlja edino, kar imajo. Branijo svoj domnevni prostor pod oblaki. Streljati prenehajo ponoči, ko spremljajo dnevna sporočila in čakajo na stanje na fronti. Čisto vsak dan isto in isto.

Laž, ki se ji reče dviganje borbene ali nacionalne zavesti se je naselila v njih. Vedno hujše, saj je tudi na drugi strani močnejše. Ko se pogovarjajo na mirovni konferencah, govorijo, kar ne mislijo – politika je umetnost laganja? Nato ponovno zastreljajo puške, človek umre za mir. Največji paradoks teh sporov je, da je za MIR potrebno UMRETI. Neuničljiva politična retorika je iznašla svoj argument za obstoj in se dokazala v vsej bedi.

V bistvu pa ljudje na ta način rešujejo svojo stisko, v katero jih je razpadajoč kadaver prisilil – razkroj, ki se širi od čisto človeških, humanističnih vrednot po pravnih in gospodarskih, je zasmrdel tako intenzivno, da je boj za obstanek še edino preostalo sredstvo za preživetje. Na tem nivoju, ko se človek spremeni v zver, pa je vse mogoče. Da nasiti svojo lakoto, mora ubiti sočloveka. Da preživi mora krasti in ropati. Vodi ga to, da mora sovražiti. Vseeno mu je.

Polnoč je nad nami. Vendar ne tista prava, za katero nam pravijo, da straši, ampak drugačna, resnična. Tema, ki zakriva oči, je tako globoka, da se ne vidi niti za ped. Dve številki, ki zamenjujeja en in isti koledar ne pomenita več ničesar. Brezčasovnost. Za Jugoslavijo se je čas ustavil, kot ura po potresu. Zaslepljenost in fanatizem tistih, ki nas na tem mestu držijo, je že predolga, a še vedno traja. Ker ne čutimo kruljenja želodca, se mora zgoditi kaj hujšega? Samo, da smo zdravi in živi.

A eni niso. Umirajo s predmeti, ki so jim jih drugi potisnili v roke in ne opazijo neskončno slepe ulice v svojem početju. Tisti, ki jih opazujejo so srečni, da se kaj takega ne dogaja pri njih in so pripravljeni celo pomagati. Niso prepričljivi. Igre, ki se morajo igrati potrebujejo svoj davek, ki ga zahteva polnoč. Vedno pa morajo biti v igri živi ljudje v imenu ne-ve-m-koga in ne-ve-m-česa, ki iz zemlje odkopavajo kri in kosti v svoji uri vampirjev. Le kaj bo s pepelom, ki bo zjutraj ostal? Kdo bo?

Zlatarna Celje

Nakit, ki ga imaš, lahko daš novo vrednost!

Zlatarna Celje ne samo, da je razstavljalka obrtnega sejma že od njegovega začetka, temveč se je iz leta v leto trudila obiskovalcem sejma ponuditi nekaj novega, lepšega, boljšega, dostopnejšega.

Nakit je v vsej svoji zgodovini igral pomembno vlogo. Povezoval je lepoto in umetnost, simboliko in vrednost. Marsikdaj zelen, velikokrat neuresničen sen nežnejšega spola ter vedno bolj tudi močnejšega.

Tokrat bo Zlatarna omogočila veliki večini obiskovalk in obiskovalcev sejma uresničitev praktičnih želja, doslej neuresničenih zaradi vedno bolj omejenega družinskega proračuna.

KAKO?

Tako, da nakit, ki ga imajo doma in je polomljen, nepopoln, demodiran, skratka ga iz kakršnegakoli razloga ne nosijo, prinesejo na »stand« Zlatarne Celje in ga zamenjajo za nov, moderno oblikovan in vrhunsko izdelan nakit ob zelo ugodnih doplačilnih cenah.

Sistem »zamenjava staro za novo«, za to namreč gre, je obiskovalcem sejma znan, vendar ne pri nakupu nakita, saj to dosledaj ni bilo možno. Torej, ponujamo obiskovalcem sejma »enkratno možnost«, da nakitu, ki ga imajo, dajo »novo vrednost«, ki se bo odražala v modnosti oblik, priznanih po celem svetu, enako priznani kvaliteti izdelave ter nenazadnje tudi v umetniški vrednosti, ki jo Zlatarna skozi svoj unikatni in galerijski nakit skrbno razvija.

Cilj Zlatarne je v prvi vrsti ustreei obiskovalcem, jim na samem »standu« omogočiti zamenjavo in takojšnjo izbiro novega nakita, ki ga bodo z veseljem nosili, saj nakit poudarja dele in funkcije telesa, je pokazatelj dobrega okusa in nosilec prestiža, bogastva in pripadnosti.

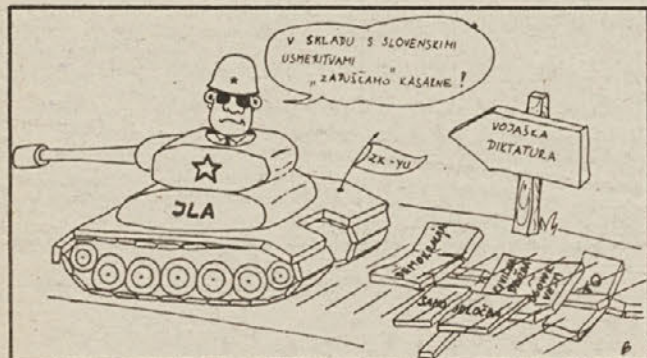
Zlatarna bo imela svoj prodajno razstavni prostor enako kot poprejšnja leta, in sicer v hali »A«, ter dodatno še v paviljonu »KRUMPAK«. Na obeh prodajnih mestih bo možna poleg običajnega nakupa tudi »zamenjava staro za novo«, ki bo trajala ves čas sejma.

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnšek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), Anton Koritnik (svobodne aktivnosti), LucaS (fotografija)

Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Černetič, Nives Seničar, Ines Paradižnik, Sarita Crnac, Matevž Cene (prodaja), Suzana Rober (tajnica).

Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331, fax (063) 25-849. Dopolnilništvo Koper, Cankarjeva 9 a, tel. (066) 21-533, fax (66) 51-702, p. p. 311. Cena 30 din, mesečna naročnina 110 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

MIROTELES

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanskiška 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ey, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

POŠTARJEM SE OBETA TOŽBA V BRUSLJU

Krave padajo za telefon

Dogaja, se da nekateri sicer kolnejo, pa vendar recimo za telefonski priključek odštejejo pet do šest tisoč mark v dinarski protivrednosti. Vse za telefon, pa tudi, če gre zadnja krava iz hleva. Da bi se problema lotili na celotnem slovenskem telekomunikacijskem področju, nekako ne znamo, ali si ne upamo narediti.

Nergaška zdomka

Mira Todorov se je iz Kozjanskega zaselka. Ješovec imenovanega pred dvajsetimi leti odpravila v svet iskat boljše kruh. Kljub temu, da si je v tujni ustvarila določen položaj med tujci, ni pozabila na svoj rodni zaselek, kjer je pustila mater. Vsa leta je devize prinašala domov in zgradila osemdesetletni materi, mogoče pa nekoč tudi zase, čudovit dom. Vendar Mira ni prinašala domov le deviz, s seboj je prinesla tudi širši pogled na svet, nekaj nemške miselnosti, predvsem pa je obdržala pokončno držo v viharju vseh problemov, ki se jih loteva.

Polna gorečnosti, srda in prizadetosti pripoveduje: »To, kar se dogaja v Sloveniji z napeljevanjem telefonskega omrežja, je težko razumljivo. Že pred trinajstimi leti sem zaprosila za telefon. Lani pa so se v Kozjem odločili, da izvedejo širšo akcijo napeljevanja telefonov, zato sem se ponovno prijavila. Najprej smo dobili s krajevne skupnosti pogodbo, po kateri smo morali odšteti 3.500 DEM v dinarski protivrednosti. Od te vsote je bilo namenjenih 1000 DEM dinarske protivrednosti za nakup obveznic PTT Celje. Vsi ostali stroški, ki znesejo 2.500 DEM protivrednosti, pa predstavljajo nepovratno združena sredstva. Povejte mi prosim, kaj so to nepovratno združena sredstva! Zame je to denar, ki sem ga dala pošti. Letos smo dobili drugo pogodbo, za takomimenovani sekundarni vod, z datumom 20. 6. Prvo izplačilo je bilo obvezno že do 30. 6. 1991. Še huje me je prizadel znesek na tej pogodbi

Čprav smo krajani sami ali v lastni organizaciji izkopali jarke za kable, nato jih sami položili in zagnili, smo v našem zaselku morali plačati za sekundarni vod še 15.700, din. V tej pogodbi ni nikjer specifikacije stroškov, torej ne vem, kaj sem s tem denarjem plačala. Zahtevam pisno opredelitev stroškov v znesku 3.500 DEM in 15.700 din. Zame je to, kot da plačujem mačka v žaklju.

Prav tako sva morala po navodilih PTT jaz in moj sosed napeljati vsak svoj dvožilni kabl do hiše, ki pa je sedaj, ko sem ga plačala, last pošte. Na ta dvožilni kabl se lahko nekoč priključi nov naročnik, ki bo verjetno ponovno plačal isti

kabl, samo ne meni, kot bi moral, ampak PTT-ju.

V omenjeni drugi pogodbi je v četrtem členu opredeljen rok za izvedbo obveznosti, ki znaša 30 dni po plačilu ter uspešno opravljenem tehničnem pregledu. Ali mi lahko poveste, kdaj je to? To je lahko letos, drugo leto ali kadarkoli. V kolikor pa naročniki ne plačamo obveznosti v opredeljenem roku, smo dolžni takoj plačevati obresti.

Mira Todorov: »Zahtevam specifikacijo in obresti na celotno vsoto.«

Vprašam vas, kaj pa tisti, ki so ves znesek plačali že ob prvem obroku? Po logiki, da PTT takoj zaračunava obresti za vsak dan, bi tudi oni morali nam plačati obresti za takojšnje plačilo ali zgraditi priključek v 30 dneh. Ker sem plačala vse obveznosti, druge pogodbe v enkratnem znesku, zahtevam tudi, obresti ki mi pripadajo. V pogodbi ni niti enega člana, ki bi ščitili naročnike. Mi se moramo držati rokov, oni pa ne.

Zame je ta način poslovanja predstavljal takšno nekorektnost, da sem pogodbo nesla na Bundes Post v München. Še prej sem jih dala prevesti. Tam me je človek, zadolžen za komunikacijski sistem, presenečeno pogledal in rekel, da se to lahko dogaja samo v Jugoslaviji. Pri njih stane napeljava telefona v stanovanje le nekaj sto mark, pa še telefonske imenike dobiš zraven. Rekel je, da je Jugoslavija »zlata jama« za poštne službe. Prav tako mi je

na primeru dokazal, da za svoj telefon potrebujem le eno žilo v kابلu. Ker je moj primer v Bundes Postu vzbudil zanimanje, se je oglašila tudi novinarka Rita Stiens, ki piše za Quick, Neue Post, Primo in še kje, da skupaj z mano obiše slovensko PTT podjetje. Dogovorili sva se, da to stori jeseni.

Ker je na vseh pogodbah podpisan direktor podjetja PTT Celje, Janez Gril, sem stopila tudi k njemu. In ne samo enkrat. Bila sem tudi pri njegovem pomočniku Ivanu Slamniku. Vendar žal nisem dosegla razumevanja. Ker sem že verjetno postala preveč sitna, so me odpravili z besedami,

sekundarnega voda smo se dogovorili, da naredimo izračune po zaselkih. Tako znaša najnižja cena v Kozjem 7.000 din, najvišja v Zgornjem Vetrniku pa 25.000 din.

Specifikacije stroškov za primarni in sekundarni vod na krajevni skupnosti nimamo, dobite jo na PTT-ju.

Krajevna skupnost dejansko opravlja v tem projektu le določen servis za PTT. Sredstva za PTT se nakazujejo preko našega žiro računa. Imamo natančen seznam, kdaj in koliko je kdo plačal. Vendar ljudje niso pošteni in ne plačujejo vsi pravočasno. Zato še nismo poravnali vseh obveznosti do PTT-ja. Ravno danes pa smo kot krajevna skupnost dobili delni obračun iz PTT-ja. Datiran je z dne 2. 9. 1991, rok plačila pa je bil 29. 8. 1991. Znesek je velik. Zanj smo tudi dolžni plačati obresti. Seveda danes še nihče nima priključnega telefona.«

Ko se je gradilo telefonsko omrežje, je bilo napeljanih tudi nekaj telefonskih instalacij v nekatere zaselke izven krajevnih skupnosti Kozje. Prav tako nekateri ljudje nimajo sklenjenih standardnih pogodb za napeljavno omrežje, kablov pa speljanih do hiše. Na vprašanje, ali je to možno, je Jože Pirš odgovoril: »Res je. Z nekaterimi zaselki zunaj krajevnih skupnosti smo se dogovorili, da jim omogočimo telefonski priključek. Vendar situacija ni povsod enaka. Tako ima na primer Jože Mramor telefonski kabl do hiše. Pri nas nima sklenjene nobene pogodbe.«

Nezadovoljneži pred krajevnim uradom

Že, ko smo se pogovarjali s predsednikom krajevnih skupnosti, je prihitel v sobo možak in želel, da ga obiščemo na domu.

Kozje je majhen kraj. Kaj kmalu se je zvedelo, kaj tukaj počnemo. Pred krajevno hišo nas je pričakal Peter Šoštaric, naročnik novega telefona. Povedal je: »V Vetrniku, od koder sem doma, moramo za telefonski priključek odšteti 5.500 DEM protivrednosti. Nikjer v Evropi ni telefon tako drag kot na revnem Kozjanskem. Prvih 3.500 DEM sem plačal, za drugi del pa ne morem zbrati denarja. Nihče od nas prej ni vedel koliko bo točno stal telefon. Ker ne morem plačati drugega dela mi tudi prvi del propade. Kako PTT razmetava z denarjem pa je jasno razvidno iz tega, da na Vetrniku že tri mesece leži star kabl, po katerem teče telefoniada na cesti preko katere vsi vozimo.«

Svoje težave nam je želel pojasniti tudi Edo Ruprecht iz Zdol: »Za prvi del plačila smo nekako nastrgali skupaj. Prodajal sem nekaj lesa, pa še iz hleva je odšlo živinče. Za drugi del plačil sem pričakoval znesek okoli 5.000 din, kot sem razumel iz raznih sestankov na krajevni skupnosti. Sedaj pa sem moral plačati 15.700 din. Spet smo podrli drevesa in izpraznili hlev. Nekateri kmetje so morali za telefon posekati kar polovico precej velikega gozda.«

Jože Preskar: »Jaz imam s PTT-jem druge probleme kot ti ljudje. Telefon imam že šestnajst let. Sedaj, ko so napeljevali podzemni kabl, so nam obljubili, da je PTT tista, ki bo dela izvedla. Nihče me ni vpra-

da se nimajo časa pogovarjati z vsako stranko. Prav tako sem bila velikokrat pri predsedniku Krajevnih skupnosti Kozje, Jožetu Piršu. Z njim sva prišla celo tako da

Janez Gril - direktor PTT podjetja Celje, obtožuje vlado

leč, da me je »poslal nazaj v Nemčijo«, če tukaj nisem zadovoljna.

O vseh nepravilnostih, ki se dogajajo s telefoniado, sem pisмено obvestila tudi člana Predsedstva Slovenije Matjaža Kmecla.

Ker mislim, da sem obredla že vse možne poti v Sloveniji, sem se odločila, da grem iskati pravice na sedež Evropske gospodarske skupnosti v Bruselj.«

Na krajevni skupnosti

Predsednik krajevnih skupnosti Kozje, Jože Pirš, je povedal: »Akcija za izgradnjo telefonije v Kozjem poteka že dalj časa. V letu 1990 smo zbrali 87 novih naročnikov.

Cena za primarni vod je bila za vse enaka. Za financiranje

Vlada je kriva

Ker so vsi sogovorniki videli glavnega krivca v nekem imaginarnem PTT podjetju, smo poprosili za razgovor direktorja PTT podjetja Celje Janeza Grila in njegovega pomočnika Ivana Slamnika. Zakaj so telefonski priključki tako dragi?

Janez Gril: Glavni problem je v nerazumevanju slovenske družbe, konkretno vlade, ker ne pristanejo na naše ugotovitve in svetovne norme. Naša telefonska naročnina je desetkrat nižja od evropskega povprečja. Cene določa vlada. Ker so le te prenzke, nimamo lastnih sredstev za izgradnjo omrežja. Kar krajan plača, je le tretjina vrednosti telefonskega priključka.

Zakaj pri izgradnji telefonskih priključkov ne podpisujete pogodb z direktnimi naročniki?

Janez Gril: Letno priključimo 4 tisoč novih naročnikov in opravimo 8 tisoč telefonskih sprememb. Na telekomunikacijah dela 250 ljudi. Dogovarjamo se s krajevnimi skupnostmi, ki jih je na našem območju več kot 150. To so neke vrste naši ambasadorji. Tega dela sami ne bi zmogli.

Kdo in kje je dolžan zagotoviti naročniku vpogled v specifikacijo stroškov za izvedbo posameznih del?

Janez Gril: Pri nas se pripravljajo elaborati. Za izvedbo del iščemo izvajalce. Vsa dokumentacija se zato nahaja pri nas, delno pa tudi pri izvajalcih.

Ivan Slamnik: Krajevne skupnosti nimajo specifikacije stroškov. Vse to lahko naročnik dobi pri nas. Menim tudi, da se na krajevnih skupnostih ne bi zanimali za orientirati v masi podatkov.

Kdo je dolžan naročniku, ki je pravočasno ali v enkratnem znesku plači vse stroške iz pogodbe, plačati obresti, v kolikor telefon ni priključen v skladu z »drugo« pogodbo, to je v tridesetih dneh po plačilu?

Ivan Slamnik: To je dogovor s krajevno skupnostjo, naj se med seboj dogovorijo. Mi imamo pogodbo le s krajevno skupnostjo. Mi gradimo telefonsko omrežje samo zato, da zadovoljimo krajanje. Včasih, ko smo še bili podjetje s posebnim družbenim pomenom, smo bili obvezani graditi telefonsko omrežje. Danes temu ni tako.

Ali to pomeni, da, če ne želite, vam ni potrebno graditi omrežja?

Ivan Slamnik: Tudi tako bi lahko razumeli. Če bomo prišli na tržni odnos, bodo lahko spremembe v tej smeri.

Ali bo v tem primeru lahko gradilo telefonsko omrežje katero tuje podjetje?

Janez Gril: Verjetno bi se tudi to lahko zgodilo. Da vam bolj razjasnim situacijo, naj povem, da je Nemška Bundes Post v preteklosti vladi celo vrnila del sredstev zbranih s telekomunikacijami, kajti tam že večina ima telefone in ni takšnega povpraševanja.

Torej bi mi lahko povabili Bundes Post, ki bi nam zgradila telefonsko omrežje in bi za nov telefon plačali le nekaj sto mark?

Janez Gril: Gotovo. Samo potem bi plačali tudi najemnino po njihovih cenah.

PTT podjetje se med ljudmi, predvsem novimi naročniki, kaže v dokaj slabi luči. Stalno je na udaru vseh mogočih pritožb. Ali vam ni že dovolj teh očitaj?

Janez Gril: Seveda! Vi ne veste, česa vsega mi ne doživljamo na terenu. Toda kaj naj storimo? Ne vem.

Peter Šoštaric: »Nikjer v Evropi ne stane priključek 5500 DEM, razen pri nas.«

šal, kje naj prekopljejo do hiše. Ko so to storili, pa so zahtevali, naj sam vgradim telefonsko omarico v omet svoje hiše. Ker ni bilo tako dogovorjeno, tega nisem storil, zato so mi v soboto odklopili telefon brez kakšnega pisnega obvestila. Ženo imam težko bolno in vsak trenutek potrebujem telefon. Račun za september pa so mi že poslali. Prav tako so delavci PTT pridno naložili na traktor stare drogove, katere smo včasih sami kupili in postavili.«

Tudi drugače se lahko pride do telefona

Pod Krajevno skupnost Buče spada Vremška gorca, kamor so nas napotili domačini. Domačija Jožeta Mramorja, nam

je dejal predsednik Jože Pirš, nima pogodbe s krajevno skupnostjo, od katere imajo napeljavo.

Ivanka Mramor je povedala: »Pet so nas vzeli pod Kozje. Sin ima nekje v hiši pogodbo, vendar ne vem, kje. Dal mu jo je predsednik Jože Pirš. Plačali še nismo ničesar. Kabl je tukaj, telefon pa obljublajo v naslednjih mesecih. Tako kot mi imajo narejeno mag. Peter Krivec, Drago Kodrin, Franc Sotler in Janko Dobravec. Kar pojdite k Dobravcu, drugi so vikendaši.«

Mlad fant Mirko Dobravec nas je sprejel pri vratih. Ko smo se želeli pogovoriti o telefonu z očetom Jenkom Dobravcem je le ta dejal Mirku, naj se kar on pogovarja. Mirko se je pri tem naslonil na lepega jeklenega konjička. Glede odgovorov je bil večkrat v zadregi. Na vprašanje, koliko ga bo stal telefon, pripeljan v hišo, je navedel kaj čuda različnih vsot. Nikakor se nisva mogla dogovoriti, koliko je že plačal in koliko še mora. Prav tako pogodbe v hiši ni našel, ker jo je založil. Ko smo mu pokazali obe pogodbi, po katerih so plačevali krajani Kozjega, ni nobene prepoznal. Prav tako ne ve, kakšen pomen imajo obveznice pri vsej tej stvari. Pravi, da ni kupil nobene. Ve pa da bo telefon dobil kmalu. Telefonski kabl je ob hiši molel iz zemlje.

Jože Pirš, predsednik sveta Krajevnih skupnosti Kozje, kateremu se vse zdi normalno

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

PISMA

Aero pred sodiščem

V članku »Aero pred sodiščem«, ki ste ga objavili v 34. številki Nove dobe (4. september 1991) na strani 14, smo vam pomotoma posredovali napačen podatek.

Pravilno zapisan predzadnji odstavek članka se glasi: »Poudariti je potrebno, da delavci skladišča, predvsem nekdanji potniki, še želijo sodelovati z Aerom in ostati v branži. Niso pa dobili ekskluzive.«

Prosim vas, da ta popravek vnesete v naslednjo številko Nove dobe in tako posredujete popolno informacijo o Aerovih prizadevanjih v Beogradu.

Hvala za razumevanje!

JASNA RODE, Aero

Ali je za nepravilnost ga. Videčnikova in njeni, ali pa zakon o lastninjenju?

Dne 28. 8. 1991 je bila okrog 17. ure na Radiu Velenje oddaja, v kateri se je z zelo čustvenimi besedami in prizadetostjo obračala na poslušalce ga. Videčnikova, šefica velenjskih svobodnih sindikatov. V bistvu je nekoliko na dolgo pojasnjevala in utemeljevala demagoško vsebino plakata, ki ga lepijo okrog Svobodni sindikati. Sežeto bistvo teh obtožb, ponarejanj, podtikanj in zavestnih neresnic je ta, da delavci nočejo biti več hlapci nikomur, da bomo z zakonom o lastninskem preoblikovanju, zakonom o denacionalizaciji in zakonom o zadrugah postali razlašeni, da se uvaja grdi državni kapitalizem, da zahtevamo premoženje podjetij, ki smo ga ustvarili z žulji svojih rok, da seveda vse te zakone odločno zavračamo, da se jim bomo uprli z vsemi sredstvi in tako naprej.

Gospa Videčnikova in avtorji tega pamfletnega lepaka, ki so pričeli neusmiljeno gonjo proti tem zakonom, kažejo veliko nepoznavanje naštetih zakonov in tudi določeno moralno vprašljivost. Če bi ga. Videčnikova prebrala zakon o lastninjenju, bi v njem videla, da se podjetja v družbeni lasti delijo po velikosti na velika, srednja in mala podjetja.

Velika podjetja se po zakonu preoblikujejo v delniške družbe, za svoj obstoječi družbeni kapital (ki je enak celotnemu premoženju, od katerega so odštete vse obveznosti, to je krediti, dolgovi itd.), po knjižni vrednosti pa izdajo delnice Skladu pri slovenski vladi. Srednja podjetja se preoblikujejo na enak način, s tem, da na sklad neodplačno prenesejo od 30–50% delnic. Preostali kapital se preoblikuje tako, kot pri malih podjetjih. Te lahko odkupijo delavci, če v obliki delnic odkupijo najmanj 50% knjižne vrednosti kapitala, to pa mora storiti najmanj tretjina zaposlenih delavcev. Mala podjetja se lahko tudi neposredno prodajo, s tem, da pripada kupnina Skladu. Seveda pa je Sklad kot državna institucija le prehodni lastnik. Ko bodo ustanovljeni odškodninski, investicijski in pokojninski skladi, bo Sklad pri vladi razdelil in neodplačno prenesel nanje prav vse delnice. Oškodninskemu skladu bo pripadalo 15%, pokojninskemu 20%, preostanek 65% pa investicijskim družbam. Vendar tudi le-te NISO DO-KONČNI LASTNIKI, pač se vse njihove delnice razdelijo vsem državljanom Slovenije, ki so bili na dan osamosvojitve 25. 6. 1991

polnoletni. Če odštejemo odškodninski sklad (15%), torej vrednost delnic pokojninskega sklada in investicijskih družb t. j. 85% sedanje družbene lastnine na ta ali drug način BREZPLAČNO PRIPADA VSEM DRŽAVLJANOM SLOVENIJE!

Kdo je torej okraden in razlaščen?

To bi delavci v resnici bili, če bi obveljal t. im. Mencingerjev zakon, ki je predvideval in omogočal, da bi si podjetja v veliki meri razdelili kar direktorji, kar bi pomenilo centralizacijo moči v njihovih rokah in v finančnih elitah. Na t. im. Mencingerjev zakon ni bilo s strani levo orientiranih strank in sindikatov nič pripomb, ker bi koncentracija kapitala bila v rokah elite iste stranke, čeprav bi bili ravno v tem primeru delavci oškodovani.

Toliko o nevednosti ga. Videčnikove in njenih. Sedaj pa še o moralni plati zadeve. Kako si drzno g. E. M. Pintar (v prilogi Dela), ga. Videčnikova et camp, zahtevati, da bi si znaten del ali vso premoženje podjetij razdelili kar tisti, ki so v njem trenutno zaposleni? Torej bi si neko podjetje delili tisti, ki se je v njem zaposlil dobesedno včeraj, na stotine upokojencev, ki so ga soustvarili ter v njem pustili mladost in zdravje, pa bi ostali praznih rok? Premoženja naših družbenih podjetij ni dosti, če od njega odštejemo vse kredite in dolgove. Če bi od tega preostanka pri nekaterih odšteli še ogromno sredstev, ki jih je slovenska družba vložila v njihovo sanacijo, potem se naj delavci marsikje raje vprašajo, koliko bi morali povrniti slovenskim državljanom, ne pa koliko si bodo prisvojili.

Dosedanja »družbena« lastnina, ki je to bila le na papirju, saj je bila v resnici lastnina vsemo-gočne Partije, je v precejšnjem delu nastala tudi s pomočjo astronomskih davkov in roparskih odkupnih cen, ki jih je določil Kidrič in njegovi nasledniki po vojni še prevladujočemu kmetijskemu prebivalstvu.

Kaj ni najboljši način, da lastnina zares postane družbena, za kar so se ta rdeči na vso moč zavzemali 40 let in so bili za ta cilj pripravljene tudi zapirati drugače misleče, to, da se na koncu razdeli med vse državljanse Slovenije? Ti bodo delnice preprodajali med seboj in tako bo sčasoma nastala normalna lastninska struktura, kot povsod po razvitem svetu.

To, kar zahtevajo ga. Videčnikova in njeni, pa je ravno »grup-nolastninsko obnašanje«, ki so ga na vsa usta obsojali in anatimizirali dolgo vrsto let. Ker se lastnina šol, zdravstvenih ustanov, vrtcev, občin, zbornic, časopisnih hiš, zavodov, bank, PTT, komunalnih podjetij, zavarovalnic itd. NE DELI med zaposlene, ne glede na njihovo velikost, bi bilo zelo nepravilno, če bi si delavci lahko razdelili le gospodarska podjetja, drugih pa ne.

Kdo se torej zavzema za krivico, razlašanje, za nepoštenost – ali ga. Videčnikova in njeni, ali pa Zakon o lastninskem preoblikovanju, na katerega je zllaga golitudo gnojnice, pa naj presodijo poslušalci in bralci sami!

Bralci bodo prej ko slej izvedeli, da je edina »napaka« tega zakona ta, da ga ni pripravila opozicija, ki ga nesramno izrablja za napade na vlado in se pri tem ne ustavi pred grobim manipuliranjem z obubožanostjo ljudi, ki jo je sama povzročila. Njen edini cilj je ponovno osvojitve oblasti, ne pa delitev družbene lastnine, saj je za to imela, če bi to zares hotela, petinštirideset let časa...

ANICA ČERNIVŠEK, Velenje

Pritožba

Republiškem sekretariatu za varstvo okolja in urejanje prostora LJUBLJANA

IS SO Celje je 29. 8. 1991 na 45. redni seji obravnaval in sprejel stališča do pripomb in predlo-

gov na javno razgrnjen osnutek sprememb in dopolnitev Cinkarniškega cevovoda za transport odpadnesadre (št. 350-1/84, 350-8/82).

Glede na to, da IS ni upošteval bistvenih pripomb našega društva, danih v času javne razprave, vlagamo pritožbo, zlasti še, ker sploh ni zavzel stališč do vseh pripomb in predlogov, ki smo jih poslali 8. in 23. 3. 1991 in dodatno 14. 6. 1991.

1. IS SO Celje ne upošteva, da teče predlagana trasa cevovoda po ožjem območju, kjer so zanesljivo teharska grobišča. Na »črno« je bil postavljen, ko je bilo to dejstvo že javno znano. O ureditvi grobišč, tudi teharskega, sicer teče v občini Celje postopek, ki pa še ni končan.

2. Ni mogoče verjeti, da bi slovenska zakonodaja, tudi sedanja, dovoljevala, da bi čez kakršnokoli grobišče lahko potekal cevovod z odpadkami, saj bi bilo to izrazito necivilizacijsko in bi leta in leta predstavljalo grobo skru-nitev.

3. Posebej poudarjamo, da za »črno« traso ni nikakršnih geoloških raziskav.

4. Iz trase je brez pojasnila odpadlo črpališče, za katerega je imela Cinkarna vsa dovoljenja in načrte.

5. Cinkarna še sedaj ni izpolnila odredbe iz odloka o ZN Za travnikom, po katerem bi morala zgraditi podaljšek Bežigrajske ceste.

6. KS Teharje kot legalna stranka v postopku, je na javni razpravi zavrnila spremembo ZN, IS skuša še vedno operirati s stališčem, ki ga je menda dal svet KS Teharje in naj bi bilo pozitivno. Takega stališča v spisu ni, javna razprava pa je jasno povedala, da to ne more biti stališče KS.

7. Naše društvo je sprejelo pripombe poslanca G. Janeza Črneja, sicer predsednika našega društva, kot svoje. Na te pripombe IS sploh ni odgovoril, oziroma jih sploh ni obravnaval.

8. Cinkarna še sedaj ni uresničila sklepa SO Celje, da mora pred kakršnokoli novo nalozbo najprej poskrbeti za celovito oceno svojega vpliva na okolje in to oceno javno verificirati. S tem se strinja sedanja vlada RS, kar je jasno razvidno iz odgovora na poslansko vprašanje G. Janeza Črneja.

9. Cinkarna se nahaja v procesu lastninjenja oziroma spreminjanju svojega statusa. Vsi njeni načrti še izhajajo iz prejšnjih časov, ko je bila Cinkarna izrazito jugoslovanska, socialrealistična in tesno povezana z DDR (Tio2) in vzhodnim blokom. Povsem jasno je, da takšni načrti dandanes ne smejo imeti več javne veljave.

10. Kar zadeva odlagališče tridih odpadkov in sedanje deponije sadre, teče na našem ministrstvu postopek zaradi spornega uporabnega dovoljenja, izdanega v času, ko je bilo že javno znano, da so na Teharjah grobišča po vojni pobiti.

11. Cinkarna kot investitor že več kot 15 let nima uporabnega dovoljenja za glavno proizvodnjo, katere posledica so tudi odpake in cevovod zanje. Povsem nezakonito je, da je takšna proizvodnja sploh še možna in se za njo gradijo novi objekti.

Predlagamo, da od IS SO Celje in SO Celje zahtevate, da odloži oziroma ustavi sporni postopek za spremembo v pritožbi navedenih urbanističnih dokumentov, dokler:

I. Ne bo v celjski občini in RS sprejet ustrezen dokument o teharskih grobiščih, ki bo osnova za kakršnekoli posege na tem območju, torej tudi za cevovod. Zanesljivo ne bo možno čez ta območje napeljati cevovoda z odpadkami, saj bi to pomenilo skru-nitev grobišč.

II. Cinkarna ne bo priskrbela in javno verificirala celovito oceno o vplivu na okolje.

III. Cinkarna ne bo na novo opredelila svojih razvojnih načrtov, zlasti glede na dejstvo, da ni več DDR in vzhodnega bloka in da podjetje ne bo več »družbena« lastnina.

IV. Investitor ne bo v traso ponovno vključil črpališče in poskrbel za ustrezne geološke razi-

skave in statične izračune.

V. Cinkarna ne bo poskrbela za uporabno dovoljenje za Tio2, cigar posledica so odplake in torej tudi cevovod.

VI. Ne bodo dopolnjene Smernice za ureditev Spominskega parka Teharje, na katere je bilo podanih več pripomb in jih večino Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine RS v Ljubljani, ki jih je izdelal v naglici, tudi sprejema.

Dodajamo še, da je kakršnokoli sklicevanje na stroške neute-meljeno. Gre za zavestno »črno« gradnjo in vse posledice, tudi stroške, ki nastajajo zaradi takega ravnanja, nosi Cinkarna kot investitor in črnograditelj, zlasti še, ker ni spoštovala odločbe Republiškega urbanističnega inšpektorja o ustavitvi del in je nedovoljeno gradnjo dokončala.

Ekološki pozdrav!

PETER KAVALAR,
podpredsednik DVO, Celje

Kako do registracije avtomobila

Upravni organi, zlasti s področja notranjih zadev, smo izključno vezani na veljavno zvezno in republiško zakonodajo. V vseh postopkih z državljanji se ravnamo po Zakonu o splošnem upravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 47/86).

V primeru, ki ga navaja g. Božidar Jurko je šlo za upravni postopek prve registracije novega uvoženega vozila. Postopek je tekel po Pravilniku o registraciji motornih in priklopnih vozil (Uradni list SFRJ, št. 74/89) in navodilu ministra za notranje zadeve (RSNZ št. 13/1-S-22/21-a-1/83 in 13/1-S-22/21-a-2/86). Pravilnik o registraciji motornih in priklopnih vozil v tretjem odstavku 5. člena taksativno določa, da mora stranka predložiti dokaz o lastništvu vozila, dokaz

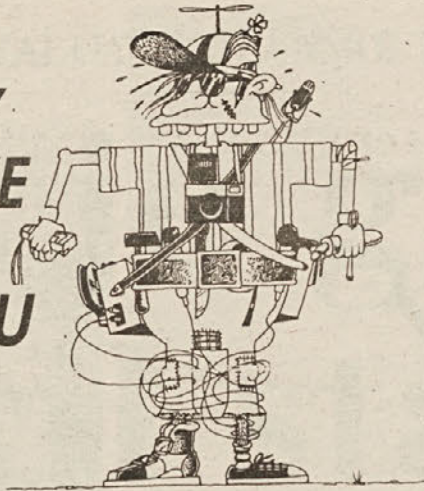
izpoljenih obveznostih (zavarovalna polica o obveznem zavarovanju vozila, carinsko deklaracijo z dokazili o poravnavi carinskih obveznosti, plačilu prometnega davka, dokazilo o tehnični brezhibnosti vozila, poravnanih taksah in drugih obveznostih v zvezi z registracijo ter dokazilo o istovetnosti lastnika vozila. V 6. členu citiranega Pravilnika pa je predpisano, da uradna oseba vozila ne sme registrirati, če niso predloženi vsi potrebni dokumenti. Vozilo, ki ga je 27. 5. 1991 želel g. Božidar Jurko registrirati je bilo uvoženo po Borisu Smrečki iz Zagreba, ki je še neregistriranega preprodal g. Metki Jurko iz Celja, Miklošičeva 11.

Iz predložene carinske deklaracije ni bilo razvidno, če je bil prometni davek plačan ali ne. Na kupoprodajni pogodbi je bila samo overitev, da je predloženi izvod enak originalu. Torej je bila predložena kopija kupoprodajne pogodbe. Ob registraciji pa thora biti predložen originalni izvod kupoprodajne pogodbe, ker sa-

mo na njem je uradno overjena verodostojnost prodajalčevega in kupčevega podpisa (to zahteva 2. odstavek 11. člena Pravilnika o registraciji motornih in priklopnih vozil). G. Jurko te zahteve ni hotel sprejeti in se je razburjal nad referentko za promet in nad vodjem odseka za promet češ, da ne poznajo svojega dela, da še vedno, niso dojel sprememb, ki jih je prinesel čas in slično. Vodja odseka mu je iz dosjeja sličnega primera celo pokazal kako morajo biti opremljeni dokumenti, ki so podlaga za izvedbo registracije vozila.

Dne 4. 6. 1991 je na odsek za promet prišla vozilo registrirati sama lastnica g. Metka Jurko, ki pa je predložila vsa potrebna dokazila kot zahteva Pravilnik o registraciji motornih in priklopnih vozil. Torej ni opravila registracije le s kupoprodajno pogodbo, ampak je predložila tudi račun, potrjeno carinsko deklaracijo in potrdilo o plačilu prometnega davka.

BREZ DLAKE NA JEZIKU

UKV stereo
MARIBORSKI RADIO STUDENT 95,9MHz

S. O. S. IZ POSTELJE

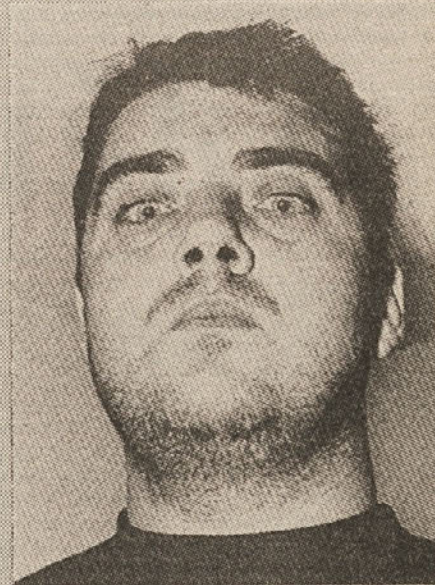
Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

Gospod Koritnik, ne bom se predstavila s pravim imenom, prav tako vam pisma ne pošiljam iz mesta, v katerem stanujem. Sem prostitutka in ne bi rada, da bi sosede izvedeli, s čim si služim kruh. Ne potrebujem tolažbe ali pomilovanja, rada bi vas le prosila za povsem običajen nasvet.

Z odhodom JA iz Slovenije kakor tudi z vojno na Hrvaškem je naš slovenski trg izgubil mnogo klientele. Saj veste, kakšni so slovenski dedci. Eni se bojijo svojih žena, drugi pa so skopuhi in bi porivali le zastoj ali na kredo. Gastarbajteri in vojaški so se veliko bolj obnesli. Zdaj je v našem poslu suša. Prav zato me zelo mika ponudba, ki sem jo pred kratkim dobila od nekega zvodnika iz Beograda. Tip mi ponuja, da bi šla na položaje k četnikom. Obljublja mi velike denarje in čeprav vem, da bo na koncu dal pol manj, bi lahko od dveh tednov dela živela skoraj pol leta. Moj problem je, da za vse na svetu ne bi podpirala te zahrbtnne velikosrbske golazni, po drugi strani pa je treba živeti, jesti, plačati stanarino in podobno, jaz pa nimam denarja. Mislite, da bi si lahko kdaj odpustila, če bi se šla prodajati tem prascem? NINA

Draga Nina, ali kaj pač si že, že na začetku tvojega pisma sem spoznal, da si prava profesionalka, zato me malce čudi, da sprašuješ za nasvet mene, navadnega amaterja. Kljub temu pa ti bom skušal kar najkoristneje svetovati.

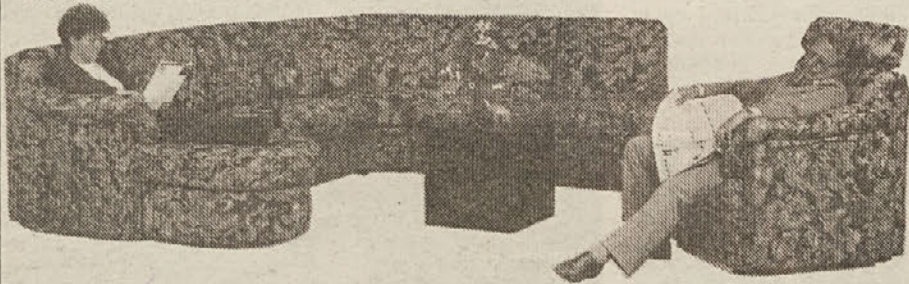
Nina, potovanje k četnikom ti najtopleje odsvetujem. Ne samo zaradi tega, ker bi s tem posredno podprla velikosrbsko golazen, kot si se spretno izrazila, temveč tudi zato, ker sem slišal, da četniki snemajo s prostitutkami takoimenovane snuff filme. To so porno filmi, v katerih žensko na koncu zakoljejo in raztrancirajo. Ti bolni in do skrajnosti sprijeni filmi so trenutno zelo popularni v ZDA. Najbolj cenjeni so filmi, v katerih nastopajo pijani in nadrogirani četniki, saj opravijo sklepní del posla tako vajeno, da so ameriški producenti pripravljani plačati ogromne vsote denarja za njihovo robo. Več ti ne bom pisal, ker mi gre na bruhanje. Nina, svet je bolan. Američani in četniki so, kot vidiš, povezani med sabo, zato stisni zobe in počakaj na boljše čase. Ko se bodo naši dedci naučili razmišljati po evropsko, bodo kaj radi odrinili kakšen dinarček ali lipico za moško zabavo. Veš, Evropa pomeni tudi seks, razvrat in prostitucijo. In mi smo trdno odločeni, da gremo v Evropo.

NOVA OPREMA

VELIKA AKCIJSKA PRODAJA

OBLAZINJENEGA POHIŠTVA, VZMETNIC IN LEŽIŠČ OD 13. DO 22. 9. 1991 NA OBRTNEM SEJMU V CELJU NA TRIBUNI HALE A IN V NOVI OPREMI, SLOVENJ GRADEC

VZMETNICE, LEŽIŠČA, SEDEŽNE GARNITURE ANA, MIRJANA, LARA, SATURN, NINA, IRIS, TULIPAN, KOPA, PARTNER, LUCIJA

boste lahko kupili s posebnim 25% sejmskim popustom ali na 3 obroke brez popusta.

NOVA OPREMA

Stari trg 304
62380 SLOVENJ GRADEC
Tel.: (0602) 42-051 ali 41-144

Pritožnih knjig v upravnih organih nimamo, ker Zakon o splošnem upravnem postopku (upravni postopek je tudi registracija vozil) v tretjem delu »Pravna sredstva« predvideva, da se stranka, ki z odločitvijo upravnega organa ni zadovoljna, lahko posluži pravnega sredstva »pritožbe«.

Vsa potrebna dokumentacija je bila dana v vpogled uradništvu časopisa Nova Doba.

Sekretariat občinskega sekretariata za notranje zadeve – odsek za promet, Celje

Krokodil

● Konec avgusta smo na Ljubčani lovili krokodila kajmana. Zanimanje za to »zverino« je bilo veliko tudi med sredstvi javnega obveščanja. Vse to nas je pripeljalo do odločitve, da v prostorih Krajevne skupnosti opremimo prostor kot »krokodiljo sobo«.

V ta prostor bomo poleg nagačenega krokodila, ki nam ga je podaril mariborski Akvarij postavili tudi fotografije iskanja in lovljenja in tekste objavljene v sredstvih javnega obveščanja.

● Prosimo vas, da nam podarite fotografije, ki so jih posneli vaši sodelavci in časopisne izvode ali fotokopije objavljenih prispevkov o krokodilu.

Vse to bomo prezentirali v tej sobi, ki bo namenjena za ogled vsem, ki jih bo zanimalo.

● Za vaše razumevanje in sodelovanje se vam najlepše zahvaljujemo in vas lepo pozdravljamo.

MAKSI NAGLIČ,
MILAN BRECI,
KS Ljubčna

Z veseljem vam bomo odstopili naše gradivo. Vaše pismo pa objavljamo s pozivom, da se vam oglašijo tudi občani, ki so opazovali lov na krokodila in morda tudi sami fotografirali.

UREDNIK

ERA

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE
UGODNO NA OBRTNEM SEJMU:

ERA VELEPRODAJA

- KERAMIKA
- SANITARIJE
- TEHTNICE LIBELA
- GORILCI, CISTERNE, KOMPRESORJI

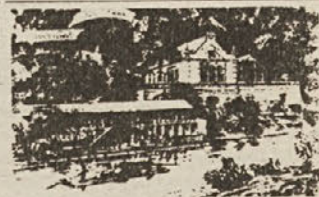
ERA MALOPRODAJA

- ORODJE B & D
- KRISTAL IZ ROGAŠKE SLATINE
- MALI GOSPODINJSKI APARATI GORENJE
- MIKROVALOVNE PEČICE GORENJE
- BARVNI TELEVIZORJI
- NAJDETE NAS ZAHODNO OD HALE A

ERA VINO

tudi na sejmu še lepše pa v

GOZDNEM HRAMU
na PARTIZANSKI 5
V CELJU tel: 063/25-600

GOZDNI
HRAM

ERA

ŠE ENA MIROVNA
KONFERENCA

Osli na ledu

Potem ko je vsa modra jugoslovanska republiška šesterica prebredla že vse republike in se med seboj dogovarjala o politični rešitvi jugoslovanske krize ter se šla ob držanju fig v žepu sporov okoli oslove sence, se je kriza samo še poglobljala. Pekel morij in spopadov je po teh sestankih zadobil še večji razmah in silovitost, kot da bi sestanki predsednikov namesto vode dolivali bencin na žerjavico. Očitno so bili omenjeni sestanki le taktika za pridobivanje časa v igri.

Sicer je bilo razmerje sil jasno in vedelo se je, komur gre verjeti in komu ne – kdo so tisti, ki dogovor ne spoštujejo. Vendar poskušati je bilo potrebno znova in znova. Umetnost kompromisa se je pri nas bolj skladno ujemala z oslom, ki gre samo enkrat na led. Večkratna hoja po ledu pa je očitno še eden od značilnosti balkanske politike, ki je v zadnjih mesecih doživela tudi mednarodno potrditev. Razne komisije in delegacije evropskih ministrov so hodile opazovat, posredovat, se dogovarjati in vse je ostalo polno smehljajev, dokler niso obrnile hrbta. Verjetno jim je vseeno nekoliko prekipelo vsakotedensko popotovanje v Belo mesto, kjer so praviloma končali brezuspešno.

Spremenili so ploščo in potegnili še zadnji politični adut iz rokava, ko so opazili, da je vrag odnesel šalo ter se lotili svoje taktike – začeli so s sklicevanjem mirovni konferenc v Haagu. Če se jugoslovanski politiki ne morejo zneniti nikjer na teritoriju svoje domovine, bo nizozemski severni zrak mogoče pozitivno vplival na njihove strasti in čustva.

Tako so v polnem številu, kot še nikoli do sedaj, odleteli

UREJANJE DRŽAVLJANSTVA

Diskriminacija

V tem času imajo možnost tisti, ki naj ne bi bili že sedaj državljani Slovenije, da to zadevo uredijo. Kot je videti, gre za veliko diskriminacijo do tistih, ki niso Slovenci po narodnosti. Slovcem ni treba prositi za državljanstvo, drugim, čeprav so že sedaj polnopravni državljani, pa.

Zakaj tako razmišljamo? Tisti, ki so imeli državljansko pravico, da so na primer lani volili in glasovali na plebiscitu, torej, tisti, ki so bili državljani Slovenije, sicer ne bi imeli pravice odločati, pa po narodnosti niso Slovenci, morajo zdaj posebej prositi za državljanstvo. Povsem narobe. Avtomatizem bi moral veljati za vse, tisti, ki ne žele državljanstva, pa naj bi imeli možnost, da to tudi uradno povedo. Torej le v primeru, če se kdo ne bi strinjal. To bi bilo pošteno in veliko bolj preprosto.

Kot je videti, gre najbrž za denar. Država je pač uboga in hoče zaslužiti tudi na ta način. Če je recimo okoli 300.000 občanov takih, ki naj bi prosili za državljanstvo, od tega pa jih kakih 5.000 ne bo želelo, dobi slovenska blagajna za razne potrebe veliko več denarja po načinu, ki si ga je zamislila, kajti po tistem, ki bi bil bolj pošten, ne bi dobila ničesar. Občani, ki bi poslali mnenje, da ne žele postati državljani Slovenije, bi to lahko naredili brez vsakega plačila ali koleka, le svojo voljo bi pismeno izrazili in jo odnesli na svojo občino. Tako pa je treba seči v žep in plačati 600 dinarjev.

BIROKRATI ŠTEJEJO

Mrtve duše
iz Domžal

Komisija za razvoj podeželja Skupščine občine Domžale ugotavlja, da je prišlo do tehnične napake pri upoštevanju števila prebivalcev v vasi Češnjice. Zato to naselje ni vključeno v odlok o območjih, ki se štejejo za demografsko ogrožena v Republiki Sloveniji v letih 1991–1993. Omenjena komisija trdi, da podatki Centralnega registra prebivalstva, ti pa kažejo, da je bilo lani v Češnjicah 31 stalnih prebivalcev. Do te številke pa so prišli tako, da so upoštevali dogodke o naravnem in selektivnem gibanju ter popravke, ki jih je Zavodu RS za statistiko posredoval pristojni občinski upravni organ za notranje zadeve.

Sama številka – 31 ali 14 – nam seveda nič ne pove. Pomemben je podatek Zavoda RS za statistiko, da je po popisu prebivalstva v letu 1981 v Češnjicah stalno prebivalo 16 (šestnajst) ljudi. To pa, glede na številko 31 pomeni, bistveno hitrejšo rast prebivalcev kot v povprečju RS v istem obdobju. Rast prebivalcev pa ne sme presežati četrtrine povprečne rasti v Sloveniji, če hoče naselje biti demografsko ogroženo.

In kaj sedaj? Jih je v Češnjicah več kot leta 1981 ali manj? Ena možnost je, da v Domžalah dokažejo ali, da je sedaj v Češnjicah le 14 stalnih prebivalcev ali, da jih je bilo leta 1981 več kot 16.

Druga možnost je, da republika ali verjame Domžalčanom ali pa uveljavi moč oblasti.

Obstaja pa še tretja možnost: da gredo vsi skupaj na teren in ljudi preštejejo in vržejo proč statistične in strokovne podatke (s statistiki in strokovnjaki vred).

v Haag in se vsedli za isto mizo na mirovni konferenci. Svet je potrebno prepričati, da v vsakem obstaja volja do političnega dogovora in kompromisa. Pokazalo pa se je čisto nekaj drugega – tako, kot je razdeljen Balkan in vsak goni svojo, je v dvomih Evropa, ki je vede ali navede sprejela taktiko speljevanja osla na led. To je lahko izredno nevarno, da so evropski politiki prevzeli jugoslovansko taktiko in z njo poizkušajo iztisniti največ kapitala. Sploh, če vemo, da je tanka plast političnega leporečja in sporov že enkrat zanetila svetovno vojno, čeprav je vse skupaj od začetka izgledalo dokaj neumno.

Jasno je, da bi Evropa rada videla balkanski kotel skupaj, ne gre pa ji v glavo, da je v krčmi že nekdo ugasnil luč. Največji šminker med njimi, Gianni De Michelis, pa deluje kot šaljivec za šankom, ki sicer rad pije in ga ne zanima, kdo plača. Tako si prevoščji svoja stališča menjavati kar večkrat na teden. Osli na ledu ostajamo spet tisti, proti katerim dela čas razrešitve krize.

Deklaracija, ki so jo sprejeli v Haagu, je potemtakem še ena v nizu zapisov, ki ne pomenijo ničesar novega. Celotek »odločeni smo, da nikoli ne bomo priznali spremembe katerekoli meje, če do te spremembe ne bo prišlo na miren način in sporazumno,« gre na roke agresivnim silam. Miloševićevo vztrajanje na Jugoslaviji, s katero opravičuje velikosrbske težnje in mednacionalno morijo, mu gre pri takšnih stvkih še posebno na roke, saj je znano, da boji na Hrvaškem ne, da niso niti za trenutek pončali, ampak so se začeli celo širiti.

Baby face, ki s tarzansko angleščino šarmira tuje novinarje tako spet pridobiva na času, ko se gre »zemljo krasit«. Nikakor ne bo presenetljivo, če bo v svoji politični ekspanziji šel tako daleč, da bo končno začel spoštovati mirovne odločitve. Po gornji izjavi bo namreč s svojimi trupami v krvavih bitkah zavzel izjelen teritorij, nato pa bo dvignil oči in prisegel na mir. Odločen bo za »miren način in sporazumno« spreminjanje meja, ki si jih bo v tem času pridobil.

Hrvati bi se ob tem morali zamisliti, saj na »miren način in sporazumno« več ne bodo mogli povrniti svojega starega ozemlja. Če bodo poskušali, bo Milošević enostavno dodal, da nima kontrole nad vsemi srbskimi gverilci, prostovoljci, ali kako jih že imenujejo, in ni v njegovi moči ustaviti »volje naroda, ki želi ostati v Jugoslaviji«. Hrvatom bo preostalo le z agresijo vrniti izgubljeno. Kaj pa bo ostalo od tega in kaj bo z njihovo deklarirano mirovno politiko, lahko predvidevamo. Najbolj tragičen narod v Evropi se bo moral, če bo hotel preživeti, oprijeti »miloševićevske« retorike, ki se bo po njihovo glasila, da »branijo meje suverene Hrvaške«, za katero se je njihov narod odločil na plebiscitu.

Najhuje je, da niti eni niti drugi strani ni jasno, kje je konec sporov. Izrekanje za Jugoslavijo je Evropi bližje in kaj lahko se zgodi, da bo pristala na srbske argumente, ki jim drži »štango« še največji šarlatan jugo-politike Ante Marković, ko v svojem sprenevedanju in nepriznavanju lastne krivde za nastalo situacijo, stopa celo tako daleč, da pozablja, da ni več niti legitimen, saj mu je funkcija potekla že pred nekaj meseci. Za nameček pa je sposoben še vtikati glavo v pesek in se v trenutni situaciji ukvarjati s prenovo svoje vlade, torej institucije, ki sploh ne obstaja.

NAŠA POSEBNA POROČEVALCA IZ HRVAŠKE KLAVNICE

Janša je gardi podaril stare puške

Hrvaška in Srbija sta v vojni. Slednja je napadla in hrvaški odvzela skoraj tretjino ozemlja, zaradi česar jo je evropska skupnost ostro obsodila. Srbi napadajo, Hrvati propadajo, Slovenci so indiferentni, Evropejci niso kompetentni.

Po skoraj osemdesetih letih, kolikor je minilo od balkanskih vojn, se Balkan po revolucijah v bivšem vzhodnem bloku spet trese v krčih lokalnih vojn. Navno bi bilo misliti, da črno bela resnica v uvodu tega članka ustreza dejstvu. Takšen vtis dobi redni in nekritični gledalec npr. HTVja, kateremu je najvišji emocionalni in racionalni nivo dojemanja patetično samopomilujoče javkanje nad lastno usodo. Brez zamer, a večina ljudi je po nenehnem medijskem bombardiranju s slikami porušenih cerkva, jokajočih otrok in staršev brez strehe nad glavo, opustila kritični način razmišljanja in iskanje dodatnih virov informacij. Danes se vlade še kako zavedajo pomembnosti hitrega, usmerjenega in ponavljajočega se podajanja podatkov. Bitke se dobivajo na terenu, a vojne se kljub temu izgubljajo na medijskem polju. Informacije iz prve roke, do porabnika prenašene skozi neodvisne in objektivne medije, so najzanesljivejša pot do vsaj približne resnice. Reportaža, ki jo pravkar berete, je bila delana na hrvaški strani in je samo majhen del tistega kar se trenutno dogaja na področjih Slavonije in Baranje, predvsem tistih okrog Osijeka.

Mesto je po zgodovinski in arhitekturni plati podobno Mariboru, Celju ali Ljubljani. Predvsem ob nočnih minometnih napadih in ob pogledu na porušene stare in nove zgradbe, so se nama vzbujale mnoge neljube asociacije ob misli, da nedolžnim pogledom iz Slovenije odhajajoče armade ni verjeti. Konec koncev je misel na našo republiko začasno opustila tudi zato, da bi koncentrirala

no delovala na Hrvaškem, kar ji ob tehnični premoči tudi uspeva. Svoje uničujoče zmogljivosti uporablja predvsem proti hrvaškim silam zborna narodne garde in policije. V vse ostrejših spopadih zadnjih dni je odkrito stopila na srbsko stran. Po pričevanju nekaterih prebeglih vojakov in oficirjev

armade, ki so službovali na utrjenem tankovskem poligonu, od centra Osijeka oddaljenem tri kilometre, prihaja znotraj armade do obračunavanja z vojaki, ki niso »prave« narodnosti in oficirji, ki niso na »hard line«. Tri vojake hrvaške narodnosti so opazovali celo ob odhodu na stranišče. Neko jutro so srbski rezervisti skupaj z oficirji iz vojašnice v samem mestu brez razloga odprli ogenj na mimovozeči avtobus, v katerem se je šestdeset ljudi peljalo na delo. Oficir za obrambo vojašnice, kapetan **Budimir Popadić**, je izjavil, da naj v prime-

ru provokacije streljajo na nasproti ležečo bolnišnico. Tankovski topovi in mitraljezi so uperjeni v njene zgradbe, v kar sva se lahko prepričala tudi sama. Ostrostrelci so odprli ogenj zaradi suma, da je v zgradbi mitralješko gnezdo. Na srečo nihče ni bil poškodovan. Posamezne enote so začele delovati samostojno, hierarhija vojnih činov ne igra vloge, posamezni oficirji maltretirajo svoje kolege. Podporočnik **Ivica Cindrić**, rojen 1967. leta, je

zbežal iz vojašnice v Bijelom Brdu, kjer je bil na čelu oklepnega voda v sklopu Vrsškega garnizona. Na to mesto je bil premeščen sedemnajstega avgusta s pojasnilom, da se bori za Jugoslavijo. Za beg se je odločil, ko je ob uporu srbskih rezervistov le tem bilo rečeno, da Jugoslavije ni več in so sedaj pač prisiljeni braniti meje »Velike Srbije«. Vse to kaže na razcepljeno armado, ki se deli na konzervativno in liberalno strujo. V vojaškem vrhu zastopata **Brovat** in **Kadijević** liberalce, **Adžić** in **Negovanović** konzervativce. Razcep se na

lokalnem nivoju kaže v nekoordiniranem delovanju, neloგიčnih potezah in neupoštevanju sprejetih sporazumov. Tako je bil sporazum podpisan med general majorjem **Vidakom Vujovićem**, namestnikom komandirja prvega vojnega območja, **Goranom Hadžićem**, predsednikom samozvane »avtonomne« Srbske države Slavonije, Baranje in zahodnega Srema ter **Vladimirjem Šeksom**, načelnikom kriznega štaba za Slavonijo in Baranjo, s strani armade prekršen že naslednji dan. Uradnega pojasnila prvega vojnega območja ni bilo.

Hrvaška stran spora med liberalci in konzervativci ne pozna, njeni problemi so drugačne narave. Tako imenovana peta kolona deluje učinkovito. Ker je KOS (kontra obveščevalna služba armade) rekrutirala svoje sodelavce tokom let v vseh slojih prebivalstva, jih je mogoče odkriti samo ob delovanju. Njihova zlovesča prisotnost postane očitna npr. ob nenadnem ostrostrelskem ognju s kakšne visoke zgradbe, po točnih zadetkih minometnih granat na položaje hrvaških sil, po zasedah v katerih umirajo važni ljudje itd. V nedeljo sva slučajno bila prič prijetju enega petokolonašev. Izvedela sva, da so pripadniki nacionalne garde ob izhodu iz osiješkega poligona uničili en armadni tank in oklepni transporter. Iz besa je vojska s topovi streljala na njihove položaje, ki so se nahajali v praznih proizvodnih halah v industrijski coni. Zaradi različnih informacij o številu uničenih oklepnikov sva želela stvar preveriti. Ob umiku z avtom so streljali tudi na naju. Zgrešili so za petdeset metrov. Na bencinski postaji, tik položajev garde, sva naletela na zastraženega moža z lisicami na rokah. Sam ni hotel govoriti. Njegovi stražarji so nama pove-

dali, da je bil varnostnik na enem industrijskih objektov, od koder je javljal položaje gardistov. Več o njegovih ostalih aktivnostih sva si lahko samo mislila. Mirno je čakal, da ga odvedejo, medtem ko so njegovi stražarji prav tako mirno pazili na vsako njegovo kretnjo. Kaj se je kasneje dogajalo z njim nisva izvedela, možno je, da so ga zamenjali za kakšnega ujetih gradistov.

Težave s peto kolono niso edine, ki pestijo hrvaške sile. Neiznajdljivost ali možno namerno neizročanje orožja s strani hrvaške vlade povzroča pomanjkanje orožja vseh vrst. Posamezniki se morajo sami oboroževati, tako da se na bojišču pojavljajo orožja vseh kalibrov, namembnosti, učinkovitosti, proizvodnje in kvalitete. Med pištolami so najbolj pogoste španska Astra, ameriški Magnum, češka Zbrojevka, italijanska Beretta in domača kragujevka. Pehotno orožje sega od lovskih dvocevnih šibrovk, do najnovejših velikokaliberskih ostrostrelnih avtomatskih pušk z laserskimi napravami za merjenje. Nekateri so: ameriški Malvin kal. 7. 9 mm, Browning in Remington Pump action kal, 22 mm, sodoben švicarski avtomat SIG kal. 5.56 mm, nemški Heckel & Koch kal. 9 mm, jugoslovanska, romunska, madžarska in seveda originalna sovjetska verzija avtomatske puške kalašnik, avstrijska Steyr Puch, ameriška M 16. Celo muzejske primerke so ponovno uposobili; MG 17 je nemški model mitraljeza iz prve svetovne vojne, iz druge svetovne vojne so v uporabi »legendarni« nemški mitraljez, pri nas imenovan Šarec in angleški Thompson. Za ljubitelje orožja pravi raj. Pri nabavljanju municije se zaradi tega javljajo ogromne težave, ki jih najuspešneje premaguje črni trg. Ilegalna nabava orožja sega v sam vrh hrvaškega vodstva, ki orožje kupuje predvsem v Avstriji, Nemčiji in Švici

ter ga tihotapi večinoma preko Slovenije. Poleg vlade tihotapijo orožje tudi zaslužka željni posamezniki. V pogovoru z nekaterimi gardisti sva lahko slišala, da je Slovenija sicer precej zaprla pot nabave orožja, da pa jim je Janša velikodušno podaril precejšnjo količino M 48, ki jih je slovenska teritorialna že prerasila.

Posebna borbena enota na kriznih slavonskih in baranjskih območjih so domači in tuji novinarji. Deležnim rafalov, bomb, odvzemov avtomobilov in groženj jim večina dogodkov ne izmakne. Novinarska oborožitve so še naprej fotoaparati, kamere in pero, ki delajo precej preglatci tistim, ki jim obelodanjanje dogodkov ni povšeči. Primer Španskega novinarja **Eduarda Jorge Rosza**, ki je oblekel uniformo garde, je precej razdvojilo stališča novinarjev do takšne odločitve. Eduardo je odločen – odločil se je po premisleku in stvar enostavno izpeljal. Zanima ga prva bojna linija, ki jo sedaj brani z obema orožjema, s puško in fotoaparatom. Takšna praksa uniformiranih novinarjev je predvsem v veljavi v Ameriki, sedaj se o tem odloča tudi hrvaško obrambno ministrstvo, ki naj bi v kratkem formiralo prve takšne novinarske ekipe.

Vojne slike s Hrvaške beležijo vse več ruševin. V osiješki občini je kar nekaj vasi, kjer je poškodovana vsaka hiša. V vasi Laslovo so v desetih dneh v povprečju padle štiri minometne granate na eno hišo. Mrtvi in ranjeni so vsakodnevna naslovna slavonskega tiska, ki se izgublja v množini krvavih reportaž.

Kakorkoli je situacija na Hrvaškem tragična, konfuzna in predvsem obarvana rdeče, Hrvati menijo, da bodo slej ko prej Evropejci zadovoljeni, saj, kot bi priredil **Džodan**, tudi vampirska Evropa ne more popiti toliko krvi, kot je lahko iztoči Hrvaška.

EKSKLUZIVNO: ADAM MICHNIK, NAJBOLJ ZNAN VZHODNOEVROPSKI DISIDENT

Jugoslovanska kriza je odprla evropsko krizo

Adam Michnik je prav tisto, česar Slovenci v svojih novih obdobjih nimamo – politik z dušo. Da vam ne bi ta trditev izgledala privlečena za lase, naj za tega 45-letnega Poljaka povemo, da ga brez skrbi lahko postavimo na mesto enega najbolj ključnih figur političnih sprememb na vzhodu (mogoče celo vključno z nami), to je padca komunizma v Evropi. Brez skrbi lahko rečemo, če je Lech Walensa utelešanje revolucije, je Adam Michnik, ki je zgodovinar in poslanec v poljskem parlamentu, njena misel, duh, oziroma duša. Je še glavni urednik enega najmočnejših poljskih časopisov – Gazete Wyborze. V zadnjih desetih, predrevolucionarnih in vojaških časih, na čelu z generalom Jaruzelskim, je bil eden najbolj znanih svetovnih disidentov in zaradi svoje misli in publicistike tudi večkrat zaprt. Če že omenimo velikokrat, naj povemo, da je bil šestkrat aretiran in je sedel približno šest let. Prvič ga je policija odvedla že leta 1965, ko je študiral v prvem letniku fakultete, ko se nam še niti sanjalo ni, kam tonemo, nazadnje pa so ga izpustili leta 1988. Vsa ta represija ga ni uspela odvrti od njegove svobodne misli in je celo iz zapora uspel pošiljati v različne časopise svoje članke, med njimi tudi v zahodne medije, ki so preko njegovega pisanja dobili in začutili svoj prvi stik s terorjem za železno zaveso. Naj omenim samo nekatere: mogoče največ in najbolj odmevno v hamburškem Spieglu, Pariškem Le Mondu, New York Timesu, rimski Republici, beograjski Književni reči, Delu... In bil je med najvidnejši člani COR-a. Mogoče je to dovolj za uvod in se raje povrnimo v intervju, ki smo ga z Adamom Michnikom napravili pred nekaj dnevi, ko se je udeležil Mednarodnega srečanja srednjeevropskih pisateljev pri nas, na Krasu, v Lipici, prireditve Vilenca 91, kjer nam je podal svoj referenčni pogled na sedanje stanje v Evropi po zlomu komunizma. Ker je stanje v Jugoslaviji naslovna tema skoraj vseh časopisov, tujih in domačih, ter verjetno eno najmočnejših podstat, ki buri mir prebivalcev naše celine, so odgovori, ali mogoče bolje rečeno nasveti, na naša vprašanja zavzeli dober del tega pogovora. S tem smo prišli do mnenja, ki je, za razliko od evropskih politikov, verodostojnejše in stoji na čvrstih nogah, saj je Anton Michnik živel v komunizmu vse življenje.

Na Hrvaškem divja bratomorska in državljanska vojna, ki terja vsak dan več žrtev. Izhoda iz krize se ne vidi. Kdaj se lahko vojna po vaše konča in kako?

Adam Michnik: Mislim, da bo trajala toliko časa, dokler bo ljudi obvladovala nacionalistična mrznja, dokler bo obstajal osnovni problem spreminjanja meja po etničnih in zgodovinskih vzorcih in dokler bodo njihovi režimi iskali svojo legitimnost prav v tej vojni. Nesreča tega postkomunističnega časa za te režime je predvsem pojav ksenofobije in šovinizma. Po mojem mnenju ta spor po takšni poti, po kakršni sedaj gre, ne bo končan. Tukaj nekako prevladuje irsko-baskijski sindrom in ta vojna je lahko v tem smislu brez konca. Vsaka naslednja žrtev bo ponovno

povzročila globlje sovraštvo. To je pot nikamor, brez cilja. Treba bi bilo iskati drugačne rešitve. Za izhodišče bi morali sprejeti načelo, da se vsi odpuščajo sili in poskušati v takšnem kompromisu, ki bo lahko zadovoljil nacionalne aspiracije Hrvatov in Srbov. Za kaj takega pa se je potrebno pogovarjati in ne moriti med sabo in v človeku druge narodnosti je treba videti partnerja za razgovor, ne pa sovražnika, ki ga je nujno uničiti.

V hamburškem Spieglu ste lani objavili esej, v katerem ste izrazili svojo zaskrbljenost nad pohodom iracionalizma v nekdanjih evropskih deželah, ki so bile komunistične. Ali lahko po zlomu komunizma pričakujemo še nekaj hujšega?

Adam Michnik: Po mojem mnenju je ta iracionalizem še

začetek. Čisto možna je verižna reakcija. Če se ta logika ne bo prekinila in končala, lahko pričakujemo nekaj najslabšega za cel svet. In rešitve ne moremo iskati v logiki nacionalizmov, separatizmov. Na tem mestu ne moremo in ne smemo dovoljevati kakršnegakoli spreminjanja meja, kajti v tem primeru je nemogoč vsakršen razgovor o kompromisu. Milošević je Srbom obljubljal veliko Srbijo, danes pa je Srbija v svetu osamljena in ponižana in svet obtožuje Srbe, da so Miloševića izbrali za predsednika.

Tudman je Hrvatom obljubljal suverenost, s čimer je stopil na pot, na kateri, ne le, da ni nobene suverenosti, ampak na njej vsak dan padajo Hrvati. To sta dva tragična naroda, ki sta bila vpletena v logiko nacionalnih konfliktov. Mislim, da je danes razrednega sovražnika iz obdobja komunizma, zamenjal sovražnik naroda iz obdobja postkomunizma. To logiko je treba premagati. Za izhodišče pri tem naj služijo pravice človeka. Če pa je na izhodišču ravno logika nacionalizma, potem konflikt ne bo nikdar končan.

Menite pri tem, da bo poljska vlada tudi kdaj postavila vprašanje zahodne Ukrajine, ki je bila nekaj poljsko ozemlje?

Adam Michnik: Upam, da se to nikoli ne bo zgodilo. To bi bila velika nesreča, ki bi izpostavila logiko nacionalizma in premikanja meja, kajti možnost za prihodnost daje odpiranje držav in ne zapiranje v meje.

Kako si razlagate pasivnost Evrope do vojne v Jugoslaviji, torej pasivnost politikov in širše javnosti?

Adam Michnik: Tega ne bi imenoval pasivnost. Po letu 1945 evropska politika še nikoli ni tako živo posegla v dogajanje znotraj neke države. Problem je namreč drugje: zgodilo se je, da se sedaj izražajo partikularni interesi posameznih držav v delih Evrope. Drugačen partikularni interes izražata Nemčija in Avstrija, drugačne-

ga Francija in Italija, drugačne-ga Bolgarija... Problem je v tem, da je jugoslovanska kriza odprla evropsko krizo.

Srbski tisk trdi, da gre pri politiki Avstrije in Nemčije za težnje po ustvarjanju četrtega rajha. Kaj mislite o tem?

Adam Michnik: Mislim, da srbski in hrvaški tisk izražata določeni skrajnosti in da ni zlogov ali osnov za takšne dalekosežne domneve. Dejstvo je le, da je nemško stališče pri tem problemu popolnoma drugačno od francoskega ali angleškega.

Ali menite, da bo zahod vojaško interveniral v Jugoslaviji?

Adam Michnik: To bi moral biti rezultat kompromisa v okviru Jugoslavije. Tedaj bi se to lahko zgodilo, drugače pa tega ne bi pričakoval. Možne so diplomatske in ekonomske intervencije, še hujše kot sedaj, ne bi pa v tem trenutku pričakoval vojaškega posega.

Ampak nemški politiki, n.p.r. zunanji minister Genscher, se zavzemajo za ustanovitev evropskih modrih in zelenih čelad, za katere je večkrat bilo rečeno, da bi bile namenjene za intervencijo v Jugoslaviji.

Adam Michnik: Dolga je še pot od izražanja določenih zahtev ali želja po intervenciji do same intervencije. V tem trenutku je gotovo potrebna prisotnost Evrope v Jugoslaviji, toda problem lahko rešijo samo jugoslovanski narodi med seboj.

Bojim se nečesa drugega: da bi se razrasel neke vrste evropski egoizem in vsak gledal samo nase. Tukaj se bo prelivala kri in Evropa bo dajala na voljo orožje.

Sedaj, ko je vladna kriza na Poljskem, ko ocenjujete zdajšnje politično situacijo na Poljskem, razmerje sil in v kolikšnem času pričakujete stabilizacijo razmer, tako v političnem kot v gospodarskem smislu?

Adam Michnik: Na to vprašanje bo mogoče zanesljivo odgovoriti šele po volitvah v par-

lament, in to bo oktobra. Sicer sta pa možni dve rešitvi. Ena je slab parlament zaradi petnajstih strank, kar bo povzročilo šibkost in stranke ne bodo mogle izbrati stabilne vlade. V tem primeru bo poljski parlament balkaniziran. Druga nevarnost pa je, da bi vsa politična debata prešla v jezik populizma. Dve središči bi lahko bili združujoči za populizem, ki se lahko zgodi. Eno tako središče je klerikalno-nacionalistično in drugo postkomunistično-fašistično obarvano. Tedaj Poljska lahko postane prizorišče boja dveh populizmov.

Lahko to postane tako dramatično, da bi celo prišlo do državljanske vojne na Poljskem, saj bi imeli »jugoslovansko situacijo«?

Adam Michnik: V tem trenutku nič ne kaže na to. Vendar pa pred štirimi leti še nihče ni pričakoval, da bi lahko prišlo v Jugoslaviji do takšne vojne. In ta vojna je! Zato menim, da je potrebno upoštevati tudi takšno možnost konflikta med populističnimi demagogijami.

Se vam zdi mogoče, da bi se konflikt v Jugoslaviji razširil še na druge države, vsaj na Balkanu? Navsezadnje je zaradi Balkana, kot vsi vemo, že izbruhnila svetovna vojna, kar je bilo seveda čisto nepričakovano.

Adam Michnik: Da, mislim, da taka možnost obstaja. Iz različnih perspektiv lahko gledamo na Jugoslavijo. Lahko tudi se, da je bila to neka določena politična misel, da bi se situacija stabilizirala v tisti pokrajini, kjer so bili mednacionalni konflikti nekaj trajnega. Vsaj takšna Jugoslavija, kakršno si je izmislil maršal Josip Broz Tito, nima nobenega smisla, da bi obstajala. Tukaj je treba razumeti vse aspiracije narodov, ki so se v Jugoslaviji počutili, kot, da v njej ne bi bili doma. Z vso močjo je nujno potrebno uničiti policijske in vojaške metode, kakršne se na jugoslovanskem ozemlju uporabljajo. Če to rečem, vas moram še enkrat spomniti, da tam, kjer se srečujejo dva naroda, čustvi, je treba preseljevati ljudi. Iskati je potrebno drugačne rešitve.

Kaj naj bi se zgodilo, če bi Jugoslavija razpadla? Madžari bi se polastili Vojvodine, kjer so naseljeni Albanci Kosova, Bolgari in Grki Makedonije, islam pa bi zmagal v Bosni in Hercegovini. Tako se bodo začeli križati viharji novih interesov. Ne vidim pa nobene formule, da bi se Srbi, ki živijo na Hrvaškem, pomirili s Hrvati. Zato je treba najti take oblike reševanja, ki se bodo oblikovale po drugačni politični podobi, kot ste je sedaj vajeni v Jugoslaviji. Če bi bila Jugoslavija takšna kot Benelux, bi lahko sprejela različne stranke, ki so sedaj sprte med seboj.

Nizozemcu je vseeno, ali bo živel v Luksemburgu ali na Nizozemskem, ker bo povsod imel svoje državljanske pravice. Če pa bi na Nizozemskem vladal Tudman in v Belgiji Mi-

lošević, takrat Beneluxa sploh ne bi več bilo. Tukaj bi morali iskati rešitev.

Se lahko jugoslovanska kriza raztegne na vso vzhodno postkomunistično Evropo? Pri tem mislim predvsem na problem Čehov in Slovakov, na problem Sovjetske zveze sedaj, ne smemo pa tudi pozabiti problema še ne leto dni stare nemške zahteve po spremembi nemško-poljske meje.

Adam Michnik: V Nemčiji kaže posebne volje, da bi se meja s Poljsko spremenila, ni. Dejstvo pa je, da, kadar se meje začnejo gibati in kadar na njih gori, je vse mogoče. V bivši ZRN vladajo demokratične sile, na teritoriji nekdanje DDR pa so zelo močne ksenofobične, avtoritarne in populistične ideje. Zaradi tega bi bilo mogoče absolutno vse. Vsi smo šli iz komunizma okuženi. Prav tako Čehi in Slovaki. Šovinizem je politični AIDS našega časa.

Glede na to, kako gledate na zgodovinski spor med Slovani in Germani in na slovansko introvertirano agresijo in germansko, ki je ekstravertirana?

Adam Michnik: Ne vidim nobene grožnje s strani Germanov. Mislim, da je to neke vrste politična retorika.

Se mogoče da po revoluciji v Sovjetski zvezi Borisa Jelcina kot predsednika Rusije, največje sovjetske države, primerjati z Miloševićem, saj je tudi Jelcin ob razpadanju Sovjetske zveze začel poudarjati, da so meje administrativne, predvsem pri državah, ki mejijo na Rusijo?

Adam Michnik: To je nesporno. Gre za neke vrste strukturalno podobnost, saj so vse države, ki so jih naredili komunisti na osnovi večnarodne federacije. Vendar je Milošević branilec komunizma, a Jelcin ga likvidira, in ga je že zapečatil. Sedaj so republike, v katerih je vladal komunizem, začele razglasiti samostojnost. Zato analogije ni. Obstajajo pa določene strukturalne podobnosti, npr. med Rusijo in Ukrajino. Milijon Rusov sedaj živi na ozemlju današnje Ukrajine, mejo med tema dvema republikama pa je zarisal Stalin in ni rezultat pogovorov med Rusi in Ukrajinci. Hruščov je za namoček dal še Krim Ukrajini. Zato je pomembna rešitev, ki ne bi spreminjala meja, vendar zveze ne sme razvezati. Ukrajina je lahko samostojna in hkrati del bolj ali manj ohlapne federacije. Konflikt med Rusi in Ukrajinci je lahko samomorilski in grozen.

Rusi, ki so živel v Ukrajini so imeli občutek, da živijo v drugi republiki, vendar v skupni državi. V tem kontekstu ni bilo problemov meja in se pojavijo šele tedaj, ko se začne lomiti celotna strukturalna države. Zato še enkrat omenjam beneluksizacijo. To je le ena ideja. Če bi bilo drugače, pa bomo imeli, kar je že v Jugoslaviji: vojno, kri in nesrečo.

GROZLJIVO ODKRITJE: ARMADA MONTIRA RAKETNE
SISTEME ZA NAPAD NA KRŠKO NUKLEARNO

Atomske gobe nad Slovenijo

Če ste natančen bralec časopisov, vas mora biti strah. Ko se je Lojze Peterle nazadnje vrnil iz Amerike, je dejal tudi: »V Ameriki so nam večkrat povedali, da jih je strah, da nas bo, če bo šlo tako naprej, doletelo še marsikaj. Moram reči, da so ti glasovi prišli iz zelo pristojnih mest...« Povežimo zdaj to izjavo z besedami Janeza Janše, ki jih je izrekel v začetku avgusta, češ da Jugoslovanska armada na »slovenskem ozemlju« razpolaga tudi s »taktičnimi jedrskimi bojnimi glavami«.

Doživeli smo seveda tudi še eno iz vrste groženj krvoločnega Vojislava Šešlja, da bo »bombardiral Krško in naredil nov Černobil«. Mnogi se ob vsem tem le nasmejijo, toda v naših balkanskih razmerah stvari ne gre jemati preveč na laho. Najprej moramo vedeti, da tudi če v preteklosti JLA ni mogla v tujini kupiti jedrskih raketnih konic, so jih njeni strokovnjaki kaj lahko napravi-

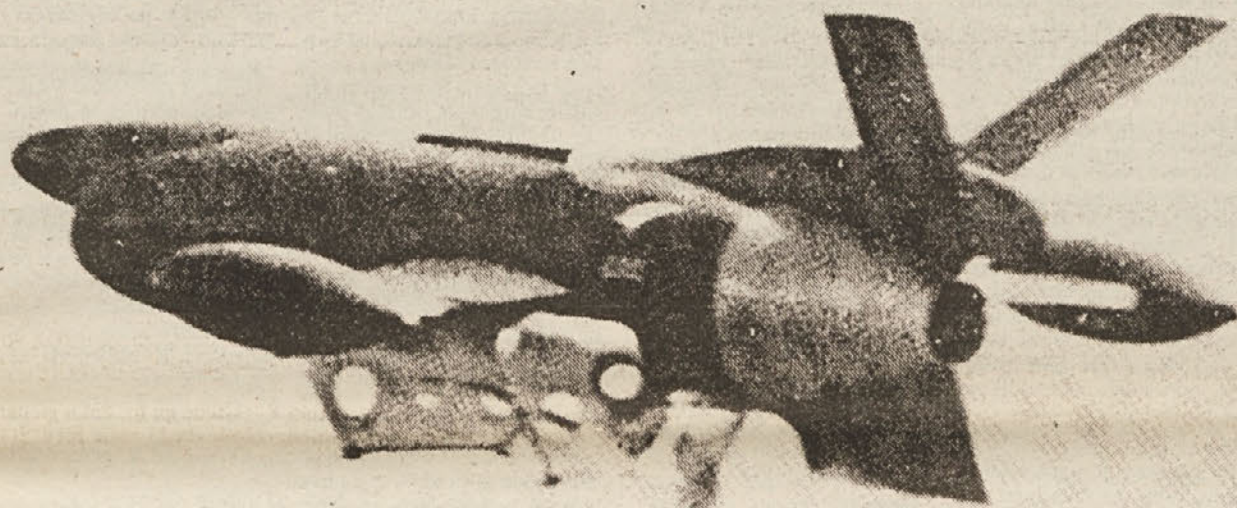
li sami. Pa tudi če jih niso, je javnosti vendarle treba jasno povedati, da kupola krške elektrarne nikakor ni neprebijna. Jugoslovanska armada si glavo najmanj beli z raketami, ki lahko ponesejo jedrska polnjenja. Ima jih dovolj, celo med različnimi tipi lahko izbira. Najprej so tu taktične rakete zemlja-zemlja tipa Frog-7 sovjetske izdelave, imenovane tudi LUNA-M, ki jih lahko iz-

strelijo z mobilne vzletne rampe z oznako 9P113 M2. Ima pa armada tudi rakete-križarke z oznako RB 08A, ki imajo domet kar 250 kilometrov. Zelo zgovoren je podatek, da so jih pred nedavnim z jadranskih otokov prestavili v Banja Luko. Torej mnogo bliže Sloveniji in Krškemu.

Seveda pa armadi Slovenije v zadnjem in za vse usodnem poskusu pobesnelih generalov ni treba toliči z jedrskimi konicami. Konec koncev imamo »jedrsko bombo« kar v Sloveniji, v jedrski elektrarni Krško. Krško mora armada le napasti z raketami s klasičnim eksplozivnim polnjenjem. Rakete RB 08 in SS-C-3 Shadock lahko poletijo iz Banja Luke, rakete

Frog-7 Luna iz Jastrebarskega, Dugog Sela in Karlovca, rakete z mobilnih raketnih lanserjev pa od koderkoli.

Največji udar na Krško lahko armada izvede z dvema eskadriljama iz Maglajana pri Banja Luki. Vsi tam nameščeni piloti so dodobra poučeni o akciji Izraelcev iz leta 1981, ko so ti z letali uničili iraški jedrski center Tamuz-17. Po načrtih armade naj bi nad Krško poletelo 8 nadzvočnih lovcev Mig-29, 12 jurišnikov Orao-2 in 16 lovcev Mig-21. Po načrtu naj bi Orli naredili v kupoli nuklearne odprtino, v katero bi Migji zmetali nato svoj smrtonosni tovor. S tem bi jedrska elektrarna vzcvetela v gobo, ki seje smrt.

Raketa RB 08 v zraku nad Slovenijo. Njen domet je do 250 kilometrov, ponese pa lahko konico s klasičnim eksplozivnim polnjenjem ali pa z jedrskim.

SLOVENCE KOMANDIRAJO PRISELJENCI

Socialni gostje

Med priseljenci v Sloveniji je največ tistih iz BIH, Hrvaške in iz Srbije.

Iz BIH je v Slovenijo prišlo skoraj 40% Srbov, skoraj 24% Hrvatov in ravno toliko Muslimanov. Iz Hrvaške je v Slovenijo prišlo 76% Hrvatov, iz Srbije pa skoraj 80% Srbov – ne seveda Srbov nasploh, kar bi pomenilo, da jih je v Srbiji samo še 20%. Med vsemi priseljenci iz Srbije jih je 80% Srbov.

Priseljenci so v dveh petinah primerov druge veroizpovedi kot Slovenci. Približno polovica jih prinaša drugačno kulturno izročilo, vrednote in vedenjske vzorce.

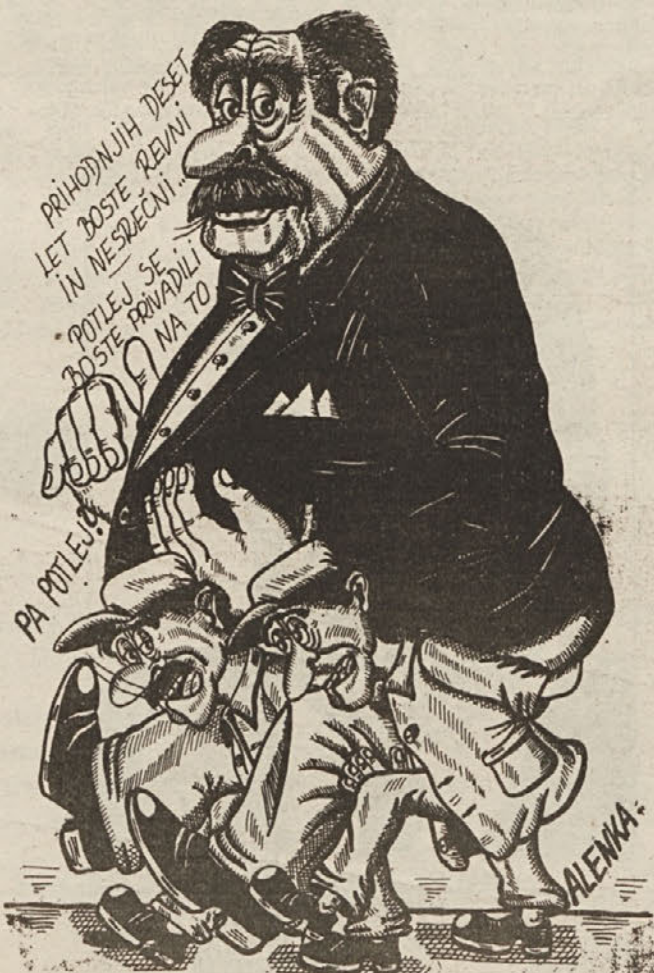
Največ priseljencev je Slovenija dobila v sedemdesetih letih.

Med priseljenci je več nižje izobraženih od Slovencev, približno enak delež jih je visoko kvalificiranih in strokovnjakov.

Velja pa opozoriti, da so imigranti pri delu v večji meri na vodstvenih in vodilnih položajih kot pa avtohtono prebivalstvo. Med zaposlenimi priseljenci jih ima take položaje kar 29,4%, med Slovenci pa le 21,2%.

V delitvi dela pa priseljenci opravljajo več fizičnega in rutinskega dela ter manj ustvarjalnega in intelektualnega dela.

Priseljenci bolj pogosto živijo v družbenih stanovanjih od Slovencev in prav tako bolj pogosto v stanovanjih, ki so last delovnih organizacij ali last solidarnostnega sklada in v kadrovske stanovanjih.

STRANKARSKA POSLANSKA POBUDA

Strategija za crkniti

Gospodarska strategija samostojne Slovenije je bila kot poslanska pobuda parlamentarnih in zunajparlamentarnih strank (Krščanskih socialistov, Delavske stranke, Liberalno demokratične stranke in SDP) predmet pogovora, ki ga je pripravila Stranka demokratične prenoje. Treba je brž povedati, da se je po uvodni razpravi oglasil razpravljalec, ki je menil, da »je govoriti o strategiji, zapravljanje časa, saj smo v prejšnjih časih imeli toliko fantastičnih strategij in kam smo vse pripeljali. Potreben je sistem, ki bo spodbujal gospodarstvo.« Vprašujemo, kaj pa je to pravzaprav drugega kot strategija? Sicer je vprašanje že na začetku dobro pojasnil Željko Cigler, ko je dejal, da »je naša strategija ta, da o jutrišnjem dnevu nimamo strategije.«

Slovenija jug Evrope

Po njegovem je Slovenija danes jug Evrope, takšne oznake pa bi se morala znebiti. O tem zelo jasno govori poslanska pobuda, oblikovana na temelju nacionalnega konsenza, ki pa je sedanja vlada očitno ni sposobna spraviti v življenje, zato bi jo morali reformirati. Vprašanje jutrišnjega dneva je tudi pred občinami, ki bodo morda svojo perspektivo našle v okviru regij, kolikor se bomo odločili za zbor v bodočem skupščinskem sistemu.

Jalova pričakovanja

Predsednik slovenskih socialistov Viktor Žakelj pa je menil, da je to, pred čemer je Slovenija, kompleksen problem, ki nima konsistentne teorije in prakse. Vsa pričakovanja javnosti kakšnih rezultatov so jalova. Slovenijo želijo narediti evropsko z njenimi skromnimi resursi, saj je vanjo vključena 20-odstono, kar 60 odstotkov svojih potencialov troši na domačem, slovenskem trgu. V tej luči ni sporna privatizacija, ker je uspešnejša od družbene lastnine sporno je miselno ozadje arhitektov te strategije. Vse procese bi morali zastaviti tako, da bi povečali sedanjo gospodarsko učinkovitost, kar bi to učinkovitost slabilo, ni sprejemljivo, ker nosi s seboj konflikte. Kot kaže, je sistem narvnan tako, da bo veliko konfliktov, rešitve pa bi morale biti profesionalne in racionalne.

V osrednju ideologija

Tudi po mnenju dr. Rada Bohinca (Socialnodeokratska unija) se stvari gibajo v negativno smer in ni uspelo zaustaviti gibanja navzdol. To je tudi temeljno opozorilo v poslanski pobudi. Vlada ne posveča dovolj pozornosti gospodarskim vprašanjem, pomembnejša od tega, kako živimo, ji je ideologija. Slovenijo pa postavlja v drugačen kontekst mednarodna menjava, v kateri je prusmeritev na zahtevnejše trg dolgoleten proces. Veliko več pozornosti bi vlada morala dati gospodarstvu za njegovo preživetje, namesto tega krepi državni proračun oziroma sklade. Sicer bi politične cilje lahko potrjevali samo z gospodarsko močjo Slovenije.

Takoj zmanjšati državno upravo

V republiški skupščini ni bilo posluha za strateški način razmišljanja, je rekel predsednik vlade v senci Emil Milan Pinter. Ta vlada doslej ni uspela preokreniti korenin zadnjih desetletij, izrabiti to, da smo v osemdesetih letih imeli razvito industrijo, dober management in relativno dobre delavce. Zdaj bi morali s privatizacijo spodbujati bogastvo, s svežim kapitalom oživiti gospodarsko aktivnost, čeprav je res, da smo nekredibilni, ker so posojila predraga. Povečati bi morali obseg naložb v komunikacije, sprostiti oziroma ustvariti trg kapitala, trg dela in znanja, predvsem pa takoj racionalizirati državno upravo. Ta je namreč vedno dražja in je trenutno celo za 5 odstotkov večja kot je bila ob koncu osemdesetih letih, povrhu pa ima v načrtu, da bi zaposlila celo 2600 novih delavcev! Če tu ne bo odločnih ukrepov, bo treba povečati davke, to bo imelo za posledico, da se delo ne bo več splačalo, kar bo na koncu povzročilo stagflacijo.

Vlada naj umakne zakon

Emil Milan je predstavil tudi predlog zakona o privatizaciji, ki ga je pripravila vlada v senci in bo kot poslanski zakon v skupščinski proceduri. Izhaja iz Mencingerjevega osnutka, v primerjavi s tako imenovan Umekovim zakonom, ki ga očitno podpira samo vladajoča koalicija, pa se rezlike v tem, da je zelo kratak in jesen (ima vsega 34 členov) in je bistveno drugačen v osmih točkah. Med drugim predlaga, da bi lastnili tudi tisti del pasive podjetij, ki so dolgoročno dolžna denar drugim podjetjem in bankam in ga doslej niso vračala, pri čemer bi vlada prevzela garancioza dolžniške delnice. Drug predlog je ta, da bi 35 odstotkov vrednosti vsakega podjetja razdelili med delavce, to pa bi bila vrednost v izračunani višini 20 tisoč DEM na delavca. Delitev ne bi bila linearna, ampak lahko v razmerju 5:1. Ta denar bi pomenil dokapitalizacijo podjetij. Od teh 35 odstotkov bi vrnilo državi delnice za sredstva, ki so jih podjetja dobila iz rezervnih skladov. Sicer bi iz teh sredstev oblikovali sklad za tehnološki razvoj slovenskega gospodarstva. Delavci vseh podjetij bi bili izenačeni. Predvidena je olajšava za tiste delavce, ki ne bi bili udeleženi pri razdelitvi delnic – ti bi jih lahko za 30 tisoč DEM kupili po polovični ceni. Itd.

Ta zakon je po mnenju Pinterja veliko enostavnejši, kljub temu je predsednik zbora združenega dela republiške skupščine Jože Zupančič menil, da bi morala vlada umakniti svoj predlog, vse parlamentarne stranke pa naj bi se zavzele, da bodo sodelovale pripravi novega zakona, ki bo sprejemljiv tudi za delavce, sindikate in druge, ki bo v dobrobit slovenskega naroda. Torej ni bil navdušen za bistveno bolj in sprejemljivejšo rešitev. Tako tudi očitno Rado Bohinc ne, saj je najavil še čisto svoj zakonski predlog.

Kaže, da so se sestavljenci zakona preveč poživžgali na pobude, predloge in ideje zunaj samih sebe in hočejo to, kar so pripravili, kratkoma vsiliti (seveda prek skupščinske večine). Demokratično ni bilo, če jim to ne bi uspelo.

SRBIJA V MEGLICI

Komunistično armadne zablode

Od našega beograjskega dopisnika

Nora in mahnjena politika Miloševićevega hnjena politika Miloševićevega režima, kot, da nima konca. Neuspeli puč v Sovjetski Zvezi ob najdirektniji podpori takmajšnje armadnega vrha ni niti malo deloval otežujoče na srbsko komunistično oblast. Zlom državno armadne osi, na relaciji Mihail Gorbačov – Dimitrij Jazov (bivši obrambni minister SSSR) kot da sploh ni deloval poučno na zdajšnje dogodke in na obstoječi srbsko-armadni poročni par Slobodan Milošević-Veljko Kadijević. Pametni ljudje se učijo na tujih napakah, pravi ljudski rek. Tisti drugi se učijo na svojih. Za tandem Milošević-Kadijević se niti to ne bi moglo reči. Njima očitno niso dovolj niti lastne napake. Saj se do sedaj na njih nista popolnoma nič naučila.

Stvar je tako v tej (bivši) državi privedena do absurda. Miloševića danes več nihče ne podpira, ne v državi ne v svetu, razen seveda generala Kadijevića. Z druge strani pa tega istega Kadijevića, prvega človeka Jugoslovanske ljudske armade, katera na žalost ni več niti Jugoslovanska niti ljudska, takorekoč več nihče ne podpira, ne v Jugoslaviji ne izven nje, razen seveda svojeglavega Miloševića. Par Milošević-Kadijević je ostal tako osamljen in izoliran od domače, kot od tuje javnosti in tudi od svobode in demokracije.

Nič se seveda v svetu ne dogaja slučajno, tudi ne »poročna zveza« enega republiškega predsednika in enega armadnega generala. Povsod tam, kjer so bili komunisti in ostali komunisti na oblasti, državno armadna ljubezen ne pozna meja. Tako je bilo od konca druge svetovne vojne do danes. Čim so prišli komunisti na oblast, je vojska povsod dobila ogromno moč in pooblastitve. Privilegijem in pooblastitvam ni bilo konca. V vseh državah t.i. realnega socializma, od SSR preko Jugoslavije do Vzhodne Nemčije, je bilo tako. Armade so bile povsod najbolj zaprte in najbolj privilegirane moči neke države. V takih režimih je bilo to tudi povsem razumljivo. To se je opravičevalo s strahom od zunaj, predvsem z zahoda ali zaradi t. i. notranjega sovražnika, ki izrablja vsako ugodno priliko, da »socializmu zabije nož v hrbet«. To ni bilo nič nenavadnega. V nedemokratskih režimih, ki so vsi po vrsti komunistični, je izmišljanje sovražnika najproduktivnejša od vseh dejavnosti. Strah od vsega in vsakega ter pomanjkanje samozavesti je edino, kar so te zemlje imele na pretek, in če bi to zmogle izpeljati, bi se sigurno obogatile.

V vseh državah t.i. socialistične skupnosti so bila armade zaradi tega tudi najdražji in najbolj zapleteni stebri državnih aparatov. Tega armadnega plašča so se pričele osvoboditi države za državo iz tega tabora. Neuspeli državni udar, je v tem smislu Mihailu Gorbačovu dobrodošel, da reši račune z zastarelim in prerastlim armadnim mehanizmom, na čelu katerega je v tistem času stal maršal Dimitrij Jazov. Ostareli, zamenjani maršal bo lahko sedaj v zaporu, v popolnem miru razmišljal o svojih postopkih, in, kar je še važneje, v sovjetski armadi bo zamenjano najmanj 80% njenega vodilnega kadra, začenši od vojaških enot do generalštaba.

Na žalost, se poduku sovjetskih dogajanj, srbski vodja Slobodan Milošević ni odzval. Njegova komunistična svetinja mu očitno ne dovoljuje, da se odlepi od armadnih zablod. Njegov obrambni minister je spet vojak. Najprej je bil to admiral Miodrag Jokić, zdaj je to general-podpolkovnik Tomislav Simović. Tako ni niti v Sloveniji niti v Hrvaški, kot tudi ne v ostalih republikah. Ministri obrambe so tam civilisti.

Kakorkoli, Miloševićeva ljubezen do armade ni od večeraj. Te dni bo natanko 4 leta od tiste »znamenite« osme seje, na kateri je Slobodan Milošević dobil zmago nad Ivanom Stambolićem. Miloševićemu slavljenju je takrat doprinesel tudi senilni in odsluženi srbski armadni general Nikola Ljubičić. Milošević se je takrat predstavljal za najdoslednejšega »borca v Titovi smeri«. To je bil signal, da se armadni vrh, ali vsaj njegov najožji del, postavi v obrambo Miloševića. V prevetrenem mehanizmu jugoslovanske države, je pričelo kaj hitro vse odpovedovati. Eden za drugim so vitalni deli prenehali funkcionirati. Jugoslavija je tako prispela na smrtno posteljo. Čeprav ji ni rešitve, se nekateri s parom Milošević-Kadijević na čelu, še vedno ne morejo pomiriti z resnico. Vendar njim očitno tudi ni toliko do Jugoslavije, kot do lastnega obstanka in samoohranitve.

Pod plaščem borbo za Jugoslavijo imamo v resnici borbo za lastne privilegije in lastno oblast. To je danes jasneje, kot kadarkoli. Vojno, ki jo je začel Milošević, ne sme prekiniti za nobeno ceno, tudi ne za ceno spora s celim svetom. Z druge strani pa vojne spore, v katere je povlekel armado Kadijević, ne sme prekiniti »niti za živo glavo«. Če bo vojne konec, bo prenehala tudi komunistično-armadna simbioza z dvojico njenih voditeljev. Naslednja poteza bi povsem normalno bila razpad Miloševićeve tiranije v Srbiji in razpad zadnje preživlele institucije iz Brozovega režima, nekdanje Jugoslovanske ljudske armade.

Osamljena jezdec Milošević-Kadijević očitno prihajata v zadnji krog. Borba, ki jo vodita za domnevo rešitev Jugoslavije, izdihuje. Samo vprašanje časa je, kdaj jo bosta izgubila. Hkrati bo to tudi izguba za obstanek in samoohranitev armadno-srbske človeške idile.

PRESENETLJIVO ODKRITJE:

ČRNA ROKA SPET STEGUJE PRSTE

Armada v črni pesti

Nemška in avstrijska diplomatska predstavništva po vsem svetu je zajel preplah. Na njihov naslov so pričela prihajati pisma z grožnjami, ki jih pošilja teroristična organizacija Črna roka. Pisma, napisana v knjižni angleščini, grozijo nemškim in avstrijskim diplomatom, »zaradi nemškega in avstrijskega vmešavanja v jugoslovanske notranje zadeve« s smrtjo. Ta pisma so dobila diplomatska predstavništva omenjenih držav v Ottavi v Kanadi. Vsa poslaništva teh držav so sprejela posebne varnostne ukrepe, kar dokazuje, da so grožnje vzeli resno. Kako tudi ne, saj je Črna roka teroristična organizacija s »slavno« preteklostjo.

Nastanek Črne roke

9. maja 1911 so v Beogradu ustanovili organizacijo **Združene ali smrt**. Pod tem imenom se je skrivala Črna roka. Ustanovila jo je oficirska klika s sodelovanjem razumske elite srbske družbe. To je bila klika, ki je 1903 ubila kralja Aleksandra Obrenovića. Za uboj kralja in kraljice so se odločili predvsem zaradi nezadovoljstva nad politično prevlado Avstro-Ogrske nad dinastijo Obrenovičev. Kralja in kraljico so zaklali (kot vidimo četniške manire niso od večeraj) ter ju vrgli skozi okno na dvorišče, da si je lahko vsakdo ogledal kako se godi tistim, ki se »prodajajo sovražnikom Srbije«.

Zgodovina te organizacije se lahko primerja le s podobnimi nacionalnimi terorističnimi organizacijami, kot sta severnoirska IRA in baskovska ETA, čeprav so njeni uspehi veliko večji od vseh drugih, saj je ta organizacija pripravila kar nekaj vojn. Na notranjem področju je hotela vplivati na uradne dejavnike v Srbiji ter na celotno življenje v njej. Vanjo se je pod določenimi pogoji lahko vključil vsak Srb, ki je sprejemal revolucionarni boj.

Temeljni cilj je bila velika Srbija, za kar so se bili pripravljeni boriti z vsemi sredstvi.

Člani organizacije niso bili samo iz Kraljevine Srbije ampak tudi z vseh drugih »srbskih pokrajin«: Hrvaške, Stare Srbije, Bosne in Hercegovine, Primorja, Makedonije, Vojvodine, Srema in Črne gore. Torej z vseh ozemelj, ki bi jih tudi danes srbski liderji radi videli v »Veliki Srbiji«.

Pomembna naloga te organizacije je bila tudi priprava balkanskih vojn. To nalogo so uspešno opravili ter se leta 1913 iztrgali vsakršni kontroli dvora. Ker jih kralj Peter, ki ga je na prestol pripeljala po uboj Aleksandra Obrenovića ravno Črna roka, ni mogla več nadzorovati, je odstopil. Zamenjal ga je regent Aleksander Karadordević.

Črna roka in Mlada Bosna

Legendarni voditelj Črne roke Dragutin Dimitrijević-Apis ter drugi voditelji te organizacije so bili tudi duhovni očete organizacije Mlada Bosna. Neposredno so bili tudi vmešani v pripravo atentata v Sarajevu.

Atentat, ki je bil tudi neposreden povod za prvo svetovno vojno, je v Sarajevu izvedel pripadnik Mlade Bosne Gavrilo Princip. Avstro-Ogrska je odkrila, da je za izvedbo atentata odgovoren beograjski štab Črne roke, ter poslala Srbiji ultimatum, v katerem od srbske vlade zahteva izvedbo preiskave na njenem ozemlju. Srbija tega ni storila in to je privedlo do pričetka prve svetovne vojne.

Kraljev obračun s Črno roko

Srbski regent Aleksander in predsednik srbske vlade Nikola Pašić, sta na Krfu, kamor se je poražena srbska vojska umaknila, spoznala, kam ju je pripeljala politika Črne roke. Dala sta prijeti njene glavne voditelje. K temu ju je pripeljal tudi spomin na leto 1903, saj je obstajala nevarnost, da bi ta organizacija poizkusila ubiti regenta Aleksandra. Na sojenju so več vodij te organizacije obso-

dili na smrt, ostale pa na dolge zaporne kazni. Na procesu so samo odstranili najnevarnejše oficirje; politična usmeritev – združitev vseh Srbov v eni državi – pa se je le prelevila v »jugoslovanstvo«.

Kralj Aleksander je po ukinitvi Črne roke ustanovil svojo organizacijo v Srbski oziroma jugoslovanski vojski z imenom Bela roka. Ta organizacija je bila strogo podrejena njegovim osebnim interesom. Njeni člani so dosledno odstranjevali vse nersrbske oficirje iz vojske.

Črna roka danes

Danes se je, kot vse kaže, Črna roka ponovno aktivirala. Njeni cilji so isti kot pred osemdesetimi leti – preprečiti odhod Slovenije in Hrvaške izpod srbske dominacije.

Z grožnjo mednarodnega terorizma se kriza v Jugoslaviji še bolj zapleta. Današnja Črna roka deluje pod krinko velikosrbskih strategov. Domneva se, da bodo priznanja Slovenije in Hrvaške spremljali bombni atentati na diplomatska predstavništva držav, ki bi nas priznale. Popolnoma jasno je, da današnja Črna roka deluje in bo delovala po navodilih srbske politike.

Rdeči vojvoda Šešelj že napoveduje terorizem, podoben terorizmu Črne roke, grozi celo z zastrupljanjem hrane in vode morebitnim modrim čela-

dam ali kakšnim drugim evropskim mirovnim silam.

Domneva se, da za organizacijo Črne roke stoji del oficirjev Jugoslovanske armade. Tuji časniki celo trdijo, da je vstajenje Črne roke organiziral načelnik štaba generalpodpolkovnik Blagoje Adžić. Črna roka namerava početi natanko to, kar na srečanjih z oficirji napoveduje formalno drugi, dejansko pa najmočnejši človek Jugoslovanske armade.

Črna roka je nastala iz vrst vojske nekdanje kraljevine Srbije, današnja Jugoslovanska armada pa se vse bolj naslanja na tradicijo srbske vojske. Ideje srbskega ekspanzionizma so preživele svoje utemeljitelje in so danes bolj izražene kot v preteklosti. Te ideje je sprejela tudi armadna klika, ki je sprejela idejo »Velike Srbije«.

To se jasno kaže tudi v ravnanju vojske na Hrvaškem, saj povsem odkrito napada hrvaške sile in se niti ne pretvarja več, da je nevtralna. Vsaka nova tamponska cona je nov korak v okupaciji hrvaškega ozemlja. Če bi ta organizacija res začela pošiljati diplomatskim predstavništvom dežel, ki so naklonjene Sloveniji in Hrvaški, bombe namesto pisem, bi pomenilo to nov val mednarodnega terorizma in dokončno blamažo Srbije v svetu. Od ugleda pa ji že tako ali tako ni ostalo nič več.

Zanimiva je prisega novih članov Črne roke, ki jo do potankosti opisuje poslovnik organizacije.

Soba, v kateri člani prisežejo, je temna. Na sredi sobe je miza, prekrita s črnim platnom. Na mizi so križ, nož in revolver. Prostor osvetljuje le voščena sveča. Ustanovitelj izgovori priložnostno besedo, našteje pomembne naloge organizacije in njena glavna načela ter nevarnosti s katerimi morajo računati člani, ki vstopijo v organizacijo. Na koncu jih vpraša ali so pripravljene priseči. Če so, v sobo vstopi povsem zakrinkan človek, član ene od višjih skupin. Takrat ustanovitelj in za njim vsi novi člani glasno izgovarjajo prisego. Ko je to končano, se vsi člani med seboj poljubijo, zakrinkan pa jim čestita z rokovanjem, ne da bi pri tem izgovoril kakšno besedo. Potem se takoj umakne, sobo pa osvetlijo. Novi člani tedaj lastnorčno prepišejo in podpisajo besedilo prisege, ter ga izročijo ustanovitelju. Ta vsakemu pove njegovo številko in dogovorjen znak za medsebojno spoznavanje. Izdajo kaznujejo s samo eno kaznijo – s smrtjo.

MEDIJSKA VOJNA

Preseravanja

Pokojnina – deset par

Gospodinja Ajša Baručić (56), iz vasi Sarači v občini Kalesja, verjeli ali ne, vsak mesec dobi pokojninski odrezek, na katerem je zapisana vsota 0,10 dinarjev, se pravi deset par. Redno sicer podpisuje poštarju priznanico o prejetju, vendar te »ogromne vsote« ne sprejema.

Začelo se je s smrtjo Ajšinega soproga Saljka, ki je imel leta 1979 le pet let delovnega staža, medtem ko je imel v Avstriji osem let in devet mesecev.

Republiška skupnost pokojninskega zavarovanja je novembra 1980 sprejela začasno odločitev in določila pokojnino 565,13 dinarja na mesec, nikoli pa ni sprejela dokončne odločitve in je tako tudi ta skromna vsota »pojedena«.

Obstaja vprašanje, kdo je kriv za tako mizerno vsoto, ki jo kot pokojnino dobiva omenjena gospodinja. Menda ne Slovenci, ki so splošno znani izkoriščevalci juga države in v svoje blaginje prelivajo južno bogastvo.

Neodvisna press agencija

Beograjsko strojno-gradbeno podjetje BMG je na Drugem občinskem sodišču v Beogradu registriralo »Neodvisno časopisno agencijo BMG – Ekskluziv press.« Za direktorja in glavnega ter odgovornega urednika agencije je bil postavljen Stevan Zec, do nedavnega novinar »Politike«.

Ilustrovana Politika, Beograd

Glede na to, kje so si direktor in verjetno tudi večji del ostalega osebja pridobivali izkušnje, se je na jugu prostoru pojavil nov časopisni biser.

Srbi v svetovnih medijih

Izjema so dnevni časopisi, ki pišejo na nivoju zahoda, kot je »Frankfurter Rundschau«. To se nanaša tudi na tisk iz bivše Vzhodne Nemčije. Delno spada sem tudi »Die Zeit«, ki je objavil interesanten tekst 12. julija, 26. julija pa so tiskali čtivo Milorada Pavića pod naslovom »Srbija, Bizanc in Evropa.« Nekaj Nemcev, mojih znancev, mi je telefoniralo potem, ko so prebrali Pavićev tekst in mi povedali, da šele zdaj razumejo, v čem je problem. Smatram, da je objava omenjenega Pavićevega teksta važen datum v pojasnjevanju jugoslovanske zmede pred nemško javnostjo.

Ne morem preko tega, da ne bi omenil tudi telefonskih pogovorov z mojimi nemškimi znanci in prijatelji, ki so izrazili svojo solidarnost z mojim revoltom zaradi absurdnega in enostranskega pisanja nemškega tiska. Nekateri so mi celo omenili, da jih je zaradi tega sram.

Nikola Živković, Berlin, Duga, Beograd

Zrudi omenjenih gospodov Živkovića in Pavića se Nemci začenejo zavedati svojih zločinskih dejanj proti Srbiji in Srbom nasploh in se počasi, a zanesljivo od stoletnih sovražnikov začenejo spreminjati v tradicionalne prijatelje.

Z bombami na cirilico

Subotičana Josip Bačlija (27) in Zvonimir Begić (28) sta bila priprta, ker sta, kot so povedali v Mestnem sekretariatu za notranje zadeve v Subotici, izjavila pred večimi državljani, da bosta dvignila v zrak časopisni kiosk, kjer se prodaja beograjsko časopisje. Prodajalki pred kioskom »Foruma« sta zagrozila, da bosta izvršila grožnjo, če omenjena prodajalka ne bo s kioska umaknila ciriličnih izvodov časopisov.

Politika, Beograd

Na jugu je vse bratsko-enotno; eni z bombami po cirilici, drugi z letalskimi in tankovskimi izstrelki po latinici.

Orožje iz Slovenije – Hrvaški

Informativna služba komande ljubljanskega korpusa omenja, da iz zanesljivih virov ve, da je vodstvo Slovenije do sedaj prodalo čez 30 odstotkov zaplenjenega orožja in opreme JLA Zboru narodne garde in MUP-u Hrvaške. To dejstvo tudi pojasnjuje, zakaj Teritorialna obramba Slovenije ne more vrniti JLA bojne opreme in orožja.

Ilustrovana Politika, Beograd

Pojavlja pa se tudi drugo vprašanje: Kako, da JLA ni v stanju vrniti Teritorialni obrambi Slovenije orožja in opreme, ki je bilo zaplenjeno lansko leto in kam je le-to prodala ali podarila?

Protest zaradi sinov – katerih ni!

Po protestu skupine kakih 150 banjaluških »mater«, katerih sinovi »služijo JLA na Hrvaškem in tam ubijajo svoje brate«, je pred tamkajšnji Dom JLA prišel polkovnik Stanimir Pešić in od žensk pretežno hrvaške in muslimanske narodnosti zahteval, naj mu takoj izdiktrirajo imena svojih sinov in številke vojnih poš, v katerih ti sinovi služijo. Obljubil je, da bodo vsi ti sinovi v roku 24 ur spuščeni domov.

Toda, čeprav je polkovnik Pešić dolgo vztrajal, naj mu dajo željene podatke, ni uspel izvedeti niti enega samega imena.

Politika, Beograd

Tudi matere v Beogradu pred dvema mesecema niso izdiktrirale imen in vojnih poš svojih sinov, pa so ti fantje na žalost bili v Sloveniji.

TIN v Kninu!

Oklepni transporter, proizveden v »lepi naši«, v »tisku« ime-novan TIN, je prišel v Knin.

Vendar ga niso vozili pripadniki znane »garde« ali mupovci, temveč pripadniki teritorialne obrambe SAO Krajine, ki so to vozilo, ki je bilo na veliko reklamirano kot »čudo hrvaške tehnike«, zaplenili pri umiku zadnjih hrvaških enot iz vasi Otišić.

Večerje novosti, Beograd

Nova zmaga golorokega ljudstva, ki mu nič ni nemogoče, niti z golimi rokami zapleniti oklepni transporter.

ŠE ZMEROM SE VRTI

Beunje: dražba bo 16. septembra, toda kupca verjetno ne bo, saj so se upniki dogovorili za neposreden nakup Elana.

Zagreb: Le dan po podpisu sporazuma o premirju je bilo na Hrvaškem 40 novih žrtev nasilja. Vojska je napadla Osijek z letali in raketami.

Ljubljana: Minister Kacin je zanikal možnost, da bi bila Slovenija vpletena v afero z orožjem, ki ga je prevažalo ugandsko letalo.

Beograd: Zvezna carinska uprava je zaplenila ugandski boeing 707, ki je v soboto, natovorjen z več kot 18 tonami orožja, prisilno pristal na zagrebškem letališču.

Beograd: Zvezni sekretar za delo, zdravstvo in socialno politiko Radiša Gačić je izjavil, da je doslej evidentiranih že 150.000 beguncev s kriznih območij Hrvaške. Zanesljivo je mogoče reči, da jih je veliko več, vsaj 200 tisoč.

Ljubljana: Kljub napovedim je Slovenija še vedno izločena iz jugoslovanskega monetarnega sistema. Odlok sveta guvernerjev NBJ do nadaljnjega ostane v veljavi.

Ljubljana: Slovenska vlada je določila, da morajo obvezno sprejemati čeke vsa podjetja, banke in druge pravne osebe, ravno tako pa tudi zasebniki. To velja samo za čeke bank, ki imajo svoj sedež v Sloveniji.

Skopje: Pripravljajo se na referendum o suvereni in samostojni Makedoniji s pravico, da stopi v zvezo suverenih jugoslovanskih republik. Tudi obe albanski stranki v Makedoniji sta pozvali Albance naj se udeležijo referenduma.

Priština: Srbske okupacijske oblasti so na Kosovu preprečile dostop do vseh osnovnih in srednjih šol. Policaji in vojaki so zaprli poti do šol.

Zagreb: Slavonija in Baranja sta odrezani od zaledja. Vojska je pri Okučanih postavila barikade na glavni prometni žili Zagreb – Beograd ter pričela prodirati proti Virovitici. V Slavoniji se množijo zločini in pokoli nad civilnim prebivalstvom.

Ljubljana: Na razširjeni seji predsedstva Slovenije so sklenili, da se bodo mirovne konference v Haagu udeležili Kučan, Drnovšek in Rupel.

Skopje: Trije policaji so do smrti pretepli 49-letnega Albanca Nazima Selimija, zato je tisočglava množica demonstrirala pred makedonskim sobranjem.

Sarajevo: Zaradi umora dveh Muslimanov v vasi Kravice pri Bratuncu v BiH se je iz tega kraja izselilo že 2000 Srbov; izseljujejo se tudi Muslimani.

Brežice: Na letališču v Cerkljah je armada znova provocirala: streljali so proti okoliškim hišam v Župeči vasi.

Celje: Sejem v Celju bo 13. septembra odprl Milan Kučan. Pričakujejo udeležbo 1320 razstavjalcev, od tega 87 iz tujine.

Ljubljana: Slovenska smučarija je zaradi velikega pomanjkanja denarja v hudi krizi. Denarja nimajo nit za dokončanje načrtovanih treningov.

Bregana: Jugovojška je večini od 750 delavcev Tehnično remontnega zavoda izročila delavske knjižice in pričela seliti stroje.

Krško: Posavski štirinajstdnevnik SRŽ je v sedmi številki objavil prenehanje izhajanja. V regiji, kjer se niso mogli dogovoriti niti o skupnem smetišču, časniku in uspešno dobiti ne pisarne ne telefona, številni oglaševalci pa so ostali le dolžniki.

Nova Gorica: Grad Dobrovo, velik kulturni spomenik iz 17. stoletja, je po večletnih obnovitvenih delih dobil novo preobleko.

Beograd: direktor Zveznega zavoda za zdravstveno zaščito dr. Branko Poček je izjavil, da je v Jugoslaviji do 2. septembra zbolelo za AIDS-em že 225 oseb, od tega deset tujcev. Do sedaj je umrlo za to boleznijo že 113 oseb.

Beograd: Združenje Srbov s Hrvaške je organiziralo v Beogradu demonstracije zaradi »pristranskih gledanj Vatikanu na razmere v Jugoslaviji in podpiranja neofašističnih oblasti na Hrvaškem.«

Knin: Milan Babić je izjavil, da nima nič proti temu, da Slobodan Milošević zastopa na mirovni konferenci ves srbski narod, vendar pa Krajina ne bo sprejela niti ene odločitve, ki bi bila v njeno škodo.

Skopje: Referendum o suvereni in samostojni Makedoniji je uspel. Razen v nekaj vaseh ni bilo bojkota referenduma s strani Albancev.

Beograd: V Srbiji so se spet podražili nafta in naftni derivati, in to v povprečju za 30 odstotkov.

Titograd: V Titogradu že nestrpno pričakujejo za te dni napovedano pošiljko pištol iz Kragujevca. Pištol v Titogradu ni bilo mogoče kupiti več kot leto dni.

Teharje: Slovenski upokojenci so ustanovili demokratsko stranko upokojencev. (DeSUS), v kateri je že 30 tisoč članov. Do konca leta naj bi jih bilo že 100 tisoč.

Maribor: Slovensko elektro gospodarstvo ima likvidnostne težave zaradi nepravilnega plačila računov za električno energijo. Veliki porabniki so v prvem poletju plačali le devet odstotkov od skupnih 988 milijonov dinarjev za porabljeno elektriko.

Zagreb: Nadaljujejo se boji za avtocesto pri Okučanih, v Pakracu in Vukovaru. V vzhodni Slavoniji so obračunali s srbskimi rezervisti, ki so jih na bojišče poslali z namenom, da presekajo povezavo med Vinkovci in Vukovarjem.

Osijek: Letalstvo Jugoslovanske armade je bombardiralo osi-ješko letališče.

MOJ RODNI KRAJ

Kumrovec v Požarevcu

Vlada Republike Srbije na čelu z dr. Dragutinom Zelenovićem se je pred kratkim odločila, da ozemlje republike namesto na občine razdeli na okrožja. Svoječas je bil o tem pripravljeno celo poseben zakon. Ker pa je vladin predlog takoj izzval veliko revolva in ogorčenje v skoraj vseh delih republike, je srbski premier uporabil že preizkušeni trik.

Namesto, da bi predlagala zakon, ki zagotovo ne bi prišel skozi skupščino, je pred nekaj dnevi vprašanje okrožij rešila s sprejetjem podzakonskega predpisa, ki ga je sama sprejela.

Objava te uredbe je spet izzvala val nezadovoljstva v tako imenovani podonavski regiji, ki je dosedaj obsegala mesti Smederevo in Požarevac. Središče te regije je bilo do vekomaj Smederevo, mesto na desni strani Donave. Razen po zgodovini iz turških časov, je Smederevo v zadnjih letih postalo znano tudi po zgrešeni naložbi in železarni, ki je največja rak rana srbskega gospodarstva.

Vlada Dragutina Zelenovića pa je v splošno presenečenje spremenila središče podonav-

ske regije, tako da je zdaj Smederevo edini regionalni center v Srbiji, ki ni obenem tudi center okrožja. Za središče novega okrožja je določen sosednji Požarevac. Zakaj prav Požarevac in ne Smederevo, srbske oblasti tega javno ne pojasnijo.

Brez odgovora so ostale tudi uradne delegacije treh podonavskih občin – Smedereva, Smederevske Palanke in Velike Plane. Kljub vsemu pa je pravi razlog znan. V Požarevcu je namreč rojen nihče drug kot srbski lider Slobodan Miloše-

vić. Rojstnemu kraju je prav zato tudi dodeljen naziv središča okrožja. Če se bo tako nadaljevalo, tudi ni daleč dan, ko bo Milošević še Kumrovec preselil v Požarevac. Njegov rodni kraj in rodni kraj njegovega učitelja bo potem skupen.

MIRX

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE, p. o. CELJE

AVTOTEHNIKA

Bežigradska 13

VAS VABI NA MEDNARODNI OBRTNI SEJEM V CELJU
OD 13. 9. DO 22. 9. 1991.

Na zunanjem prostoru razstavljamo:

Osebna vozila: Cimos Citroën, Revoz Renault, Volkswagen, Škoda, Opel Vektra, prikolice Adria, Viličarji Indos, Rog program, Tomos program.

NAKUP VOZIL STARO ZA NOVO S SEJEMSKIM
POPUSTOM.

ZAUPAJTE KAKOVOSTI IN AVTOTEHNIKI CELJE.

FORUM
TERMA
PODJETJE ZA TURIZEM,
GOSTINSTVO IN TRGOVINO
TOPLICE 2 RIMSKE TOPLICE
TEL.: 063-736-014

BAZEN RIMSKE TOPLICE NUDI
POPUST PRI VSTOPNINI;

od 15. do 30. septembra – 20%

Kupon prinesite s seboj!

KUPON

RES JE...

— da so po novem ravnatelj v šolah prvi mali bogovi. Njihova beseda je zakon. Ptujski šolniki obtožujejo ravnateljico srednješolskega centra Metko Pukovec, da je med letošnjimi počitnicami sprejela v učiteljski zbor vse tri vodilne ljudi iz nekdanjega ptujskega podjetja Elektrokovinar, ki so gotovo najbolj odgovorni za potop tega podjetja.

No ja, šole so že tako globoko pod vodo, da jih bolj potopiti je skoraj ni mogoče. Vseeno pa smo rahlo zaskrbljeni, saj bodo takšni potapljači vzgajali naše nadobudneže in jim že v mladih letih nabijali komplekse propadlega gospodarstva.

— da resnica včasih potrebuje čas. Tako je šele po neuspelem sovjetskem puču postalo jasno, zakaj so se nekateri v Sloveniji tako močno zavzemali za slovensko zastavo brez rdeče zvezde. Zdaj je namreč jasno, da so navijali za staro rusko zastavo.

— da general Rašeta niti ne ve, da pove marsikaj po pravici, sicer bi molčal. Tako je izjavil, da bi vojska že zdavnaj lahko pustila za hrbtom Vukovar in Osijek. Torej ste namenjeni na zahod, gospod general, saj napadate ta mesta z vzhoda!

— tudi bivši Slovenec, zdaj srbski general Aksentijević, ne ve, kdaj razkriva resnice. Tako je javno povedal, da se njegova vojska brani le, če je napadena. S tem je seveda priznal, da mu je malo mar, če kdo napada civile. Ti naj se sami branijo, žal tudi pred njegovimi vojniki.

— da socialista Jožeta Smoleta-Božička ni slišati, da bi rihel kaj proti novi lastninski zakonodaji, navsezadnje so jim v Ljubljani na Cankarjevi vzeli kar veliko hišo.

— da je v tej zvezi dosti glasnejši njegov strankarski naslednik Viktor Žakelj, ki bi se tudi lahko spomnil kakšne odvzete domače kovačnice. A kaj bi z njo, v njej je treba na preprihu delati.

— da je igralec Ivo Ban, ki je v denarni igri Fair play pokasiral že za vrečo šilingov, sedaj postal še agent te mednarodno razpredene mreže v Sloveniji. Menda je prav to razlog, zakaj vrlemu ljubljanskemu Slovenjgradčanu tako uspešno raste špoh.

— da so Našo dobo opazili tudi ljudje znane mednarodnega medijskega mogotca Maxwella, ki je že kupil zagrebški Vjesnik in tretji program HTV. V kratkem naj bi prišla tudi konkretna ponudba o nakupu našega tednika. Bojimo pa se, da naše neodvisnosti zlepa ne bomo prodali ne Maxwello ne Maxweliču. Mi je še Maksu ne damo.

— da književnik Drago Jančar še v času vojne v Sloveniji ni hotel pojedsti zrezka in popiti piva skupaj z glavnim urednikom slovenskega radia Frančkom Rudolmom, ki ga je zatekel v družbi literatov v Operti kleti. Po Dragovem mnenju bi namreč v kritičnih dneh moral Franček noč in dan dežurati v svoji radijski trdnjavi na Tavčarjevi 17.

— da je republiški minister za planiranje Igor Umek zamudil na sevniško razpravo o lastninjenju za poltretjo uro, vendar ne zato, ker bi nizko padel pri priljubljenem poletu s padalom, temveč, ker se je na pot podal po zasavski cesti in z avtomobilom pristal v enem od ovinkov v jarku.

— da mariborska županja Magdalena Tovorinik zlepa ne spregovori s predsednikom izvršnega sveta skupščine občine taistega mesta Antonom Romom. Bojda je mati županja izgubila vso voljo do razgovora s svojim prvim izvršnikom, ker temu ni mogoče ničesar dopovedati.

— da bi se ameriški predsednik Bush že zdavnaj potrudil za vojaški poseg proti Miloševiću in JLA, ko bi ti ogrozili bogata naftna nahajališča v Hrvaški. Bogata žitna polja Slavonije in turistični zlati rudnik ob Jadranu pa so za kaj takega premalo. Vsaj za sedaj.

— da se vodja prenoviteljev Emil Milan Pintar zasebno še naprej ukvarja s konjerejo. Le krotenje konjev mu namreč nudi izkušnje, kako se lotevati političnih nasprotnikov in oponentov v lastni stranki.

SREDNJEVROPSKO PISATELJSKO SREČANJE VILENICA '91

Čemu pesniki...

Letošnje Vilenice, že šestnajsta po vrsti — srečanje pisateljev srednjeevropskih narodov z mednarodno literarno nagrado vred — je potekala pod geslom Čemu pesniki v tem ubožnem času. Organizator, Društvo slovenskih pisateljev, si ga je sposodilo pri nemškem piscu in filozofu Hölderlinu. Pravnje zaledje za naš ubožni čas, ki so ga udeleženci Vilenice '91 kar naprej podirali; zakaj, Hölderlin je poudarjeni skeptik, če ne za intelektualce-pesimist.

Najbolj otopljiv dokaz ubožnosti našega časa je že v prvo moral poznati vsako, ki se je kolehčaj redno udeleževal vileničkih srečanj v minulih letih. Do hotela Klub v Lipici, tradicionalnega bivalističnega srednjeevropskih pisateljev v teh treh ali štirih dneh prvega septembrskega tedna, za aktualnega predsednika slovenskih pisateljev, prejele Magda Petrynska, kulturni ataše v poljskem veleposlaništvu (za sedaj še ne ljubljanskem, marveč beograjskem). Ta fletna in preprosta gospa si ni mogla kaj, da ne bi skočila na obalo in se nekoliko potunkala v Jadranu, pa četudi v do

Če so bili najbolj mrčni obrazi vileničkih pisateljev tisti iz nesrečne Hrvaške, pa so oni, ki pripadajo gostom iz približkih republik, daleč najbolj žareli. Šo pa že mednarodno priznani. Ko pa je Roland Rastauskas, znani disident iz Litve, izvedel, da je to priznal se Gorbačov, si ni mogel kaj, da ne bi dal za liter. Pa čeprav je imel v žepu veliko več rubljev kot dinarjev.

razliko od minulih časov namreč ni segalo razgetanje in hrzanje belih štirinožnih lepotev. Hotelu najbližji močni hlevi, ki so jih postavili še v časih orožne monarhije, namreč samevali obupno prazni. Ubožni čas, ki je oplazil tudi lipiško kobilarno, je namreč njeno vodstvo napeljal do sklepa, da je meni nič tebi nič razprodalo dobršen del bele črede in to po sramotnih cenah. Tako so za lipičance, ki v konjerejskem svetu slovijo najmanj tako kot Mercedes v kraljestvu avtomobilov, v povprečju iztržili pet tisoč mark za glavo — konjsko seveda. Precej manj torej, kot za kakšnega kragujevskega juga, da o novomeških katrcih sploh ne govorimo.

Ubožnemu času navzlic pa nikakor ni mogoče trditi, da je bila ubožna tudi udeležba na letošnji Vilenici — tako po «količini» kot po «strukturi». Nagrajenca, poljskega pesnika Zbigniewa Herberta (Herbert zato, ker se je njegov ded preselil v Galicijo, točneje v Lvov, ki je dandanašnji v mejah zahodne Ukrajine iz Anglije) v Lipico sicer ni bilo, ker po operaciji okrevava v bolnišnici. Zato je nagrado iz rok Daneta Zajca,

energijo, ki se človeka dodatne že na daljavo. Njegove besede, čeprav nekoliko jecljivo, so neposredne in preudarne, njegova radovednost takorekč neizmerna. Ko sem ga tako po razgovoru za Našo dobo, peljal v Sežano, da bi kupil kakšno malenkost za domače, mi je kar najstrože zabijal: »Nemudoma mi pošlji Nedorferjevo knjigo o negovskem Krambergerju!«

Zakaj ravno o Krambergerju? Zato, ker misli ta danasnji poslanec v poljskem sejm in glavni urednik varšavske Gazete nekako več kot sedemsto tisoč izvodov napisati primerjalno študijo o takimenovanem dobrem človeku in Poljakom Tymniskem. Saj verjetno veste: gre za tipa, ki se je v lanskim predsedniški predvolilni kampanji na Poljskem meteorsko pojavil kot protikandidat Lechu Walensi, pri čemer ga je krasi imidž sumpljivo profiliranega poslovnega in sejmarsko obarvanega populističnega demogoga. Tymniski je, tako kot Kramberger, sicer pogorel, a je vendarle — kot Kramberger — pobasal nenavadno veliko glasov, kar tudi še danes terja poglobljene sociološke analize. Ne Kramberger ne Tymniski namreč, kot je pronicljivo pripomnil tradicionalni «vileničar», pisatelj Drago Jančar, nista problem »per se«, marveč problem slovenskega oziroma poljskega ljudstva; točneje, njegovega volilnega telesa.

Pesnika Andrej Bryar in Niko Grafenauer sta bila med najaktivnejšimi telovadci letošnje Vilenice. Spriču tega ni izključeno, da jih je opazil selektor telovadne reprezentacije. Če je tako, bosta nastopila seveda le v parterju.

balno podporo. Sicer pa je bilo na obrazih teh ljudi videti, da se v njihovi notranjosti dogajajo hude stiske. Bolj ali manj so se zadrževali po zakotjih hotela Klub in drugih vileničko-aktualnih prostorov (že omenjeni sežanski dom, stara utruba v Lokvah, tabor v zamejskem Repentaboru, stanjškem gradu — citideli in nenazadnje v odvratno hladni in vlažni kraški jami Vilenica) in tokrat jih ni zanimalo niti sankiranje v »prostitih« trenutkih. Zato pa so jih tam pridno nadomeščali domači vileničarji, a tudi tisti, ki so prišli iz tujine. Od kod? No, iz Avstrije, Belgije, Čehoslovaške, Estonije, Francije, Nemčije, Velike Britanije,

Drago Jančar se je sprva hudoval na novodobne čes da smo Spomenko Hribar po krivici obtožili za nečedne posle v zvezi s kongresnimi zlatniki. Nekar je prebral zadnje Novo dobo in izjavil, da ta sploh ni tako slaba. Silen kompliment, če vemo, da beseda »dobro« za tisto, kar ne izcimi njegovo pero, le z največjo muko pride z njegovega jezika.

Sicer pa je Michnik po fizični pojavi in komunikacijskih manirah pravi anti-pod zvezdnika vedenja, ki sicer »krasi« marsikaterga intelektualca manjšega kova, žal predvsem iz naših razumniških logov. Petinštridesetletni mladenič, ki bi ga, nevedoč za koga gre, prej imeli za kakšnega kovača ali železokrivca, žarči

italije, Latvije, Litve, Madžarske, Norveške, Poljske, Švedske in ZDA. Pa Josip Ostrij Sarajeva. Tisto o »dviganju glasu proti nasilju« se nemara sli-

O Novi dobi je svoje povedal tudi pesnik Tomaz Salamun. Je kar dobra, je menil. Le naslovi na prvi strani so takšni, da včasih izzivajo nizke instinkte. Se bomo potrudili, da bomo odslej izzivali tudi visoke instinkte.

Ši kot fraza, vendar bo kar držalo, da se dandanes vojske in druge sorte zmagave vsaj v polovičnem delu dobivajo s pomočjo medijsko-informativne ofenzive. Tako so menili pisatelji, ki so štiri dni bivakirali v Lipi-

njeseptrbrske dni, ki jih je ožarilo babjeopoletno mediteransko sonce — dobesedno preglasila rezgatanje tistih petdesetih ali šestdesetih konjev, kolikor jih je bilo mogoče naštetih v še preostalih neizpraznenih hlevih robnega področja slovenskega Krasa.

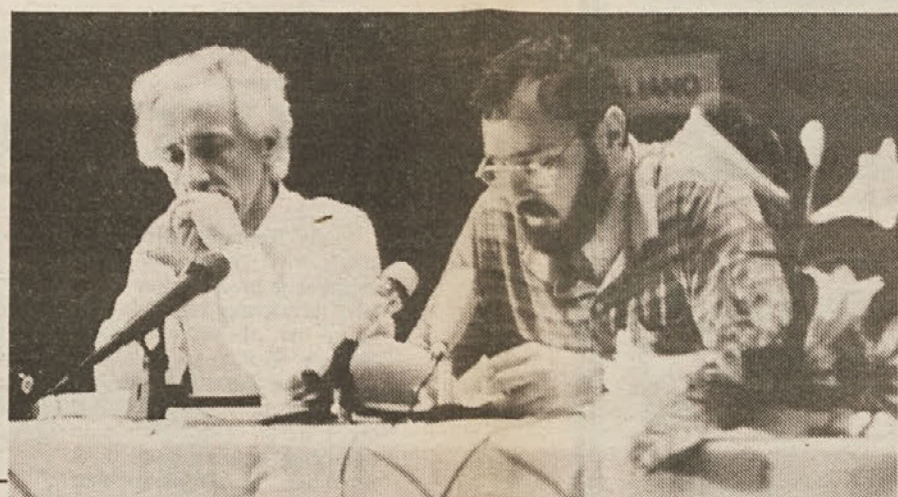
Če po njegovih travnikih ne kopitja več toliko belčkov kot nekdanj, pa se za sedaj ni bati, da kraška zemlja ne bo izcedila iz sebe več vilenički pisateljski srečnji tako ljubega terena. A tega ne bo le veliko, marveč bo tudi sladke, kot že dolgo ne. Ali kot je dejal dutoveljski pesnik — mizar Aldo Žerjav: »Ma oštija, pridiste tudi drugo ljeto

Pa najlepša vila Vilenice '91? Po večinskem mnenju Tea Glazar iz novogoriškega Primorskega gledališča, ki je skupaj s Sandijem Čolnikom povezovala program na prireditvah. O Sandijevi lepoti (če ne štejemo njegovih sonornih glaslik) pa na tem mestu raje ne bi govorili.

ci. Morda je tam na Krasu bilo izrečenih celo preveč besed, morda je letošnja Vilenica obvladala že prava pleunazma. Nič čudnega, če vemo, da se je v Lipici

v Lipico, pa boste videli, kaj je to tekoči cukur, po-barvan rdeče vijoličasto.»

Pridemo, dragi Aldo. Tudi Nova doba, ni vrah!

Nad vse zamišljeni Veno Tauffer in še bolj zgovorni Boris A. Novak med uvodom vileničkega disputa v sežanski marmornem palači.

HUMORESKA
Boj za priznanje

Na svetu je kakih stosedeset držav, od katerih še mnoga niso mednarodno pravno priznane, ker to ni tako enostavno. Taka je tudi Zahodna Kafirja na severni polobli, nekoč kolonialna dežela Južne Kafirije. Premier Pantagur je na mnoge priznane države naslovil že toliko pismen, da je skoraj pol premoženja zapravil za znamke. V njih je rotli, prosil in zahteval, da priznajo suverenost in samostojnost. Pisal je, da je Zahodna Kafirja žrtev kolonialne politike Južne Kafirije, zaradi katere se je ljudstvo odločilo za popolno samostojnost. Če ne verjamejo, bo prišel na obisk in to osebno potrdil.

In res. Zunanje ministristvo je pripravilo obsežen strateški načrt, kdo in koliko jih bo kam potovalo in kako bodo koga prepričevali. Prvi cilj je Amerika. Tam živi veliko Kafirjcev, ki bi lahko pomagali pri priznanju njihove nekdanje domovine, ker imajo denar, pa tudi pri kritju potnih stroškov.

Premier Pantagur se je kar sam odločil, da odpotuje tja, prvokrat samo za nekaj dni, za toliko, da dobiho o njem vizualni vtis. Saj bodo tako drugokrat takoj vedeli, da je to on. In to je najvažnejše, ker jim bo jasno, s kom se pogovarjajo. In ko je bil drugič v Ameriki, se je pokazalo, da je to res. Vsi so takoj vedeli, da imajo pred seboj premiera Zahodne Kafirije. Sprejel ga je vladni predstavnik Software.

»Naša država je popolnoma suverena in samostojna,« mu je rekel Pantagur.

»Vaša država je samostojna in suverena,« je ponovil Software.

»Pričakujemo priznanje,« »Pričakujete priznanje,« »In pomoč,« »In pomoč. Lahko obiščete mednarodno banko.»

»Še prej bi se udeležil otvoritve našega verskega templja in bi malo podaljšal bivanje oziroma obisk,« je rekel Pantagur.

»O tem odločate popolnoma samostojno in suvereno,« je dejal Software.»

»Vidite, nas že priznavajo,« je rekel Pantagur svoje-mu spremstvu. »To je prvi znak, da nas bodo v kratkem tudi uradno priznali. Ampak prosili jih pa ne bomo.« Po ovinkih je vprašal gospoda Softwarea, če bi nemara lahko videl predsednika Amerike.

»Nič lažjega kot to,« je odvrnil ta. »Našega predsednika pa res lahko vidite. Na TV mreži ga imajo vse družbe vsak dan, samo na gumb pritisnete.«

Predsednik Amerike je bil videti dobre volje in zato se je premier Zahodne Kafirije lahko vrnil poln optimizma. Novinarjem je povedal, da bodo v kratkem priznani. Če se to ne bo zgodilo, bi se morda odločili za ponovno potovanje v Ameriko. Po možnosti s potniškim letalom.

FOTOREPORTAŽA

Vile in Vilinčki iz Vilenice

Medtem, ko bo Čolnikov Sandi ravnokar nekaj rekel, si Adam Mihnik grize svoje poljske hote. Katarina Salamun-Biederzycka pa se je med tem zarla nekam v nebo.

Niko Grafenauer Rudiju Seligu: »Če ga boš še dolgo sral, bom prenehal gledati slovensko televizijo!« Dane Zajc pa ni.

Jože Snaj odgovoruje novopečenemu kulturnemu TV uredniku Jaroslavu Skrušnemu, da ne bosta več prijatelja, če mu že kmalu ne bo filmal kakšnega od njegovih scenarijev.

Midva med seboj. Namreč Miloš Mikeln in Andrej Hieng.

Distanca združuje. Slovenceva kulturnika Mateja Komel (uganili ste: to je tista čudna punca na levi) in njen urednik Jani Virk (ki se je očitno pripeljal v Lipico naravnost iz Havajev)

NI RES...

— da so šole slabo tehnično opremljene. Tehnične opreme imajo celo preveč. Pomurska enota Zavarovalne skupnosti Triglav in občinske Zveze organizacij za tehnično kulturo sta ob koncu Raziskovalnega tabora mladih arheologov in etnologov v Markovcih na Goriskem doživeli veliko presenečenje. Na zaključni slovesnosti sta nameravali sedmim pomurskim srednjim in petim osnovnim šolam podariti računalnike in še sedemindesetim drugim šolam grafoskope. Po darila sta prišli le dve šoli. Potem pa jamramo!

— da se Hrvaška prenehala plačevati pokojnine knjižnim upokojencem. Ni problema, le po čake morajo priti v Šibenik. No, ideja res ni slaba, le malo pozno se jim je posvetilo.

— da se bo Kmečka zveza — ljudska stranka razcepila. Razdelila naj bi se v kmečki sindikat in politično stranko. No, pa tudi, če bi se, ne bi bilo hudega-eno bi vodil Ivan Oman drugo pa Marjan Podobnik. Glavno, da ostane vse v družini.

— da se urednik Slovenca Andrej Rot name-rava vrstiti v Argentino. Slovenec še ni bankrotiral, ima kar lepo državno podporo.

— da je Lojze Peterle, odkar je predsednik vlada, pozabil na svoj poklic. Na Virgijski univerzi je predaval studentom in profesorjem ter jim razložil našo situacijo. Kako so ga ocenili, ni znano.

— da nam je italijanski zunanji minister kaj bolj naklonjen kot prej. V intervjuju za tržaški dnevnik El Piccolo je izjavil, da bi priznanje Slovenije in Hrvaške v sedanjih razmerah lahko povzročilo državljansko vojno. Za De Michelisa je to, kar se dogaja na Hrvaškem, očitno samo igra ravbarjev in žandarjev.

— da Andrej Capuder ni pisatelj največjega slovenskega pomena. Če ga že malodol ceni, pa ceni sebe tako močno, da si je dal iz republiške kulturne vreče kot »padro padrone« izplačati kar 280.000 din za subvencijo svoje nove knjige. Če pomislimo, kako ubogi so naši ministri pri denarju, in, da se lahko zgodi, da bo knjiga ostajala na policah in se kupovala na razprodajah, je sigurno razumljivo, zakaj si je ministar Capuder dal izplačati takšno vsotico. Po stanju, ki trenutno vlada pri nas, ko so umetniki vedno bolj lačni, si lahko reče: kultura to sem jaz!

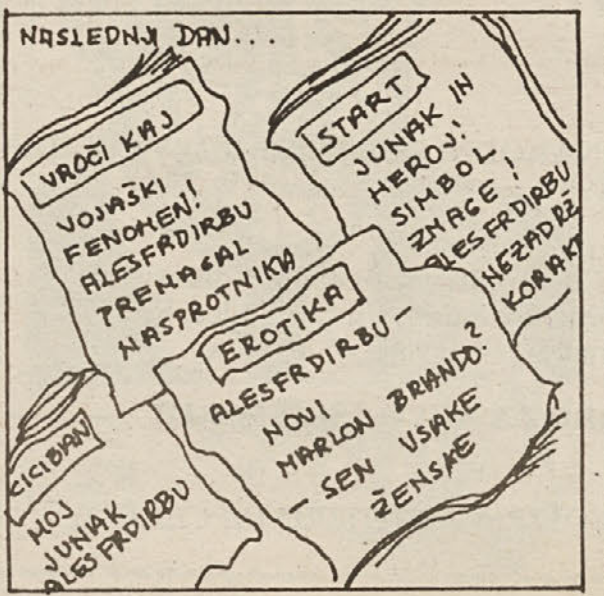
— da že zgoraj omenjeni slovenski kulturni minister ne skrbi za spomenike. 50.000 din je namreč namenil obnovi svojega mlina, ki mu krasi poteček preko parcele, saj je to kulturnozgodovinski spomenik splošnega pomena. Capy je potemtakem še sam kulturno-zgodovinski spomenik in mu želimo, da si iz svojega resorja izplača tudi to vsoto in odide, kamor mu je mesto — na smetišče zgodovine.

— da je bilo generala Milana Aksentijevića strah stopiti pred hrvaške matere na okop lju-bezni, pač pa se je zbal kot vsako navadno strašilo, da mu kakšen ptič zamaže novo uniformo.

— da ima za mariborski teater vreča z denarjem dno. Po uspelem in dragem izletu na tretjerazredni svetovni gledališki festival v Mehiki ponovno jamrajo o težki finančni situaciji. To, da požrejo več kot 90 odstotkov mariborskega kulturnega budžeta, zaradi česar trpijo druge dejavnosti, jim gre pri enem ušesu not, pri drugem pa ven. Verjetno tako dolgo, dokler ne bo Maribor eno samo gledališče.

— da so gostje na otvoritvenem sprejemu Vilenice '91 v lipiškem hotelu Klub degustirali lososa in kaviar, celo Gavriločke in Zdenka sira ne. Verjetno zato, ker je sprejem finančni Ruplov Dimsi oziroma njegovo slovenačko ministarstvo za spoljne poslove. Na sporedu so bile samo bobi palčke in podobne neužitnosti. Res pa je, da je rešila, kar se rešiti da, pisateljica Berta Bojtu. Od vsakega gosta je namreč nafahtala po sto dinarjev, tako, da je bilo vsaj pijake kolikor toliko zadosti. Za nekatere celo rahlo preveč.

Noč dolgih nožev, 10. del

KOVINOTEHNA d.d. *tradicionalno*

»MOS« CELJE, 13. - 22. 9. 1991

*dobra
sejemska
ponudba*

RAZSTAVNO PRODAJNI PAVILJON PRED HALO »A«

POPUSTI PRI GOTOVINSKEM NAKUPU

- VAL lak za parket in LAZAROL HELIOS	50%
- proizvodi Tovarne kos Lovrenc	30%
- kopalniška oprema, WC kotlički Metalplast, Standard	25%
- ključavnice, obešanke, varnostni sistemi TITAN	20%
- električna orodja ISKRA, BLACK&DECKER	20%
- keramične ploščice Gorenje, Keramix	20%
- apno Kresnice	20%
- mali gospodinjski aparati Gorenje, Elma	15%
- barvni TV sprejemniki Gorenje	15%
- kotli za centralno ogrevanje TVT B. Kidrič, Ferroterm	15%
- oljni gorilci Joanes	10%

POSEBNO UGODNE SEJEMSKE CENE

- oljni gorilniki LIBELA
- termoakumulacijske peči
- steklo, porcelan
- keramične ploščice uvoz iz Italije
- premazi za les LESOTON
- URE ZLATARNE Celje
- gospodinjski aparati GORENJE
- pestra izbira akustičnih aparatov

MOŽNOST NAKUPA TUDI NA POTROŠNIŠKA POSOJILA POD NASLEDNJIMI POGOJI:

- I+3 mesece 24% obresti nad 3.000,00 din
- I+4 mesece 31% obresti nad 6.000,00 din
- I+5 mesece 39% obresti nad 6.000,00 din

PRODAJA NA ČEKE I+3, MASA OBRESTI 24%, nad 3.000,00 din

NEMOGOČE JE MOGOČE!

KOVINOTEHNA

ORGIIJE ZA PETIČNEŽE

Seks, mamila in lambada

Carla da Silva, lepa plesalka iz Brazilije, zaposlena v nočnem klubu v Modeni, je bila razkrinkana, ko so bili trije karabinjeri kot »klienti« povabljeni v njeno hišo na cocktail mamil in seksa.

Veliko lepih deklet iz Brazilije in daljnovezhodnih držav je našlo zaposlitev v italijanskih nočnih klubih. Ker poleg plače dobijo dobre nepitnine velikodušnih in bogatih Italijanov (zmeraj željnih zabave), jim to delo omogoča lagodno življenje.

Med njimi je bila tudi Carla da Silva, 28-letna Brazilka, ki je kot plesalka delala v števil-

nih nočnih klubih v mestih severne Italije, vendar se je nazadnje umirila v klubu Pink Panther v Modeni.

V primeru Carle ne bi bilo nič nenavadnega, če se ne bi vpletla v razpečevanje mamil. Carla je v nočnih urah zabavala obiskovalce omenjenega kluba. V večernih urah je prirajala »koktejl«, namenjene zahtev-

nim in bogatim klientom. Za takšno zabavo je zaračunala po štiri milijone lir.

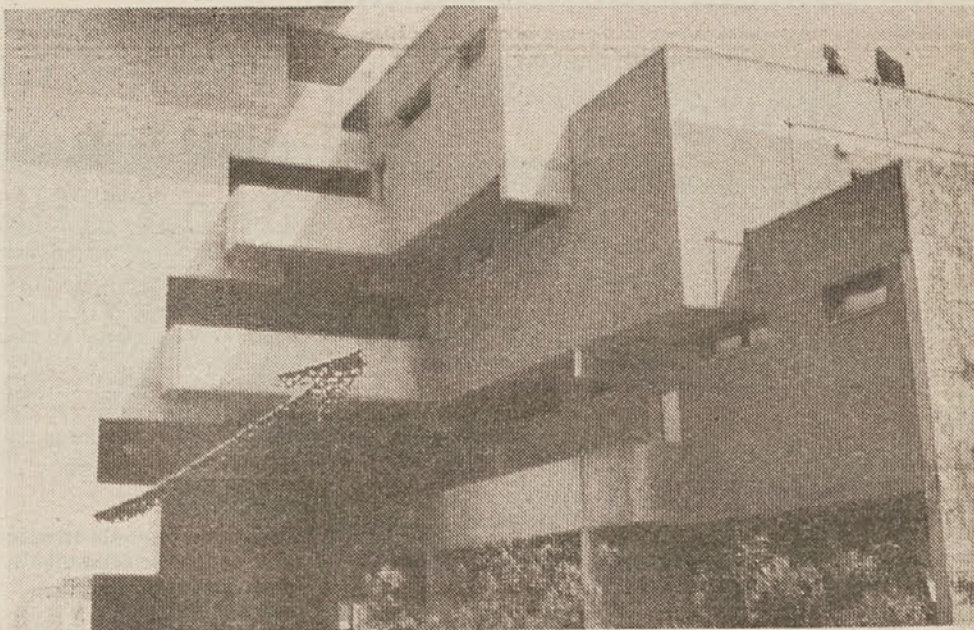
Njeno donosno delo je bilo prekinjeno, ko so trije karabinjeri, ki so v civilnih oblekah obiskali klub Pink Panther, spoznati lepo plesalko. Najprej so se ji diskretno približali v samem klubu, kasneje pa so se dogovorili za cocktail seksa in mamil.

Sestanek je bil napovedan za 19. uro v Carlinem stanovanju v Ulici Emilia v Modeni. Na vratih se je najprej pojavil tercet, s katerim se je Carla očitno že bila domenila: tip srednjih let okrašen z zlatim Rolexom in z masivnimi prstani, ki se je imenoval »patron« in dva mladeniča, ki sta verjetno bila njegovi gorili. Za to priložnost je Carla povabila svojo sestro in neko prijateljico. Vse tri so že bile oblečene v same boljše reči, primerne za večerno prireditev: pasovi z nogavicami in minimum perila – za uverturo. Malo zibanja v ritmu sambe in lambade ter zadnji dogovor o ceni fiksirani na 4 milijone lir, vključno s popustom 500.000 lir. Za ta denar so dobili »gorivo« za veliko prireditev seksa: kokain na srebrnem krožniku, že pripravljen za uživanje.

Dozdevni klienti – karabinjeri so tako že imeli dokaz, da Carla razpečuje mamila. Preiskali so hišo in v termo stekleniči našli še 5 gramov kokaina: »Žal nam je, vendar vas moramo odvesti«. Prepričana je bila tudi sama, da jim je zares bilo žal, posebno nekemu med njimi s katerim je bila najljubšejejša. Tako se je Carla znašla v zaporu, kjer jo čaka sojenje. Obtožena je razpečevanja mamil in ukvarjanja s prostitucijo.

Carla da Silva je dekle iz dobre brazilske družine (je namreč hči oficirja, ki si gradi kariero) v Italijo pa je prišla pred sedmimi leti. Bila je v kratkem zakonu z nekim Italijanom in ima z njim štiritletnega sina Alexa. Ko se je ločila, je otrok ostal pri njej, toda trenutno je v Braziliji.

V primeru Carle se zdi, da je to le delček mode, ki je zajela

Stanovanje lepe Brazilke, kjer so se dogajale opojne orgije

Modeno, kjer so se profesionalci, trgovci, industrijalci skupaj z ljubitelji egzotičnega seksa, naučili uživati tudi mamila. Pred nekaj leti se je droga tam prodajala tajno, toda sedaj je prava invazija. Veliki razpečevalci mamil so odkrili, da je to tržišče relativno mirno, razen tega je to odličan kraj za razpečevanje nevarnega prahu, zaradi bližine mejne postaje v Campogallianu. TIR-i prihajajo iz Bronerija, toda vsak tovrstnik je praktično potencialni prevoznik kokaina ali heroina.

Carla da Silva trdi, da je nedolžna, da nima nobene zveze z razpečevalci. To, da je sprejemala moške v stanovanje in jim ponujala užitke z malo prahu, to je njena osebna zadeva. Carla pravi, da je zelo težko odkriti prave razpečevalce ter da zaradi tega iščejo grešnega kozla, ki so ga našli v njej – nedolžni plesalki. Istočasno se čudi, od kod naekrat toliko moralnosti v Modeni – mestu, kjer se denar vedno vrže za zabavo, kjer se droga in seks konzumirata in plačata kot fast food.

Zakaj bi bila ona primer pokvarjenosti, če se ve, da se veliko poročenih žena tudi mamila, v Modeni kot tudi v drugih mestih v Italiji, zabava z ljubimci ali prodaja zadovoljstva najboljšemu ponudniku. Koliko mož hodi iz hiše po večerji govoreč, da gredo v bar s prijatelji, toda končajo v kakem izmed nočnih klubov, se sprašuje lepa Brazilka.

Kljub vsemu bo lepa plesalka po italijanski zakonodaji lahko obsojena na do deset let zapora.

Karabinjer s »kokainskim pladnjem«

Carla da Silva, ogorčena nad konzervativnostjo italijanskih karabinjerjev

POMENLJIVOST NEKEGA ROPA

Kopraska stiska je prihodnost Slovenije

Na slovenski Obali se število mladih uživalcev trdih drog drastično veča. Skladno s tem se množijo vlomi, ropi in ostala kazniva dejanja.

V sredo, 4. 9. 1991, so v zgodnjih popoldanskih urah »zasedli« Smedelo, primestno koprsko četrto, moške v modrem. Tako tisti redni, kot tisti v srcah temnejšega barvnega odtenka, se pravi rezervni policaji. Časom ustrezno so bili oboroženi z najrazličnejšim strelnim orožjem. Na prvi pogled so mimoidoči pomislili, da so budni varuhi mirnosti našega vsakdana aktivirani zaradi terorističnih »elementov«, toda kaj hitro so na lokalnem radiu oznanili, da je malo po dvanajsti uri visokorazredni neznanec izpraznil denarne predale tamkajšnje pošte. Sedemdeset tisočakov je odnesel s seboj in izginil neznan kam.

● Obala, navajena tovrstnih podvigov, predvsem v poletnih mesecih, ko se na njeno območje preselijo profesionalci na delovne počitnice, je dokaj neprizadeto sprejela novico o »še enem« roparskem dejanju. Verjetno pa so kaj drugače sprejeli novico v krogih, kjer se poklicno ukvarjajo z zatiranjem kriminala. Tam že dalj časa objavljajo alarmantne številke o povečanju števila tovrstnih kaznivih dejanj.

● Resnici na ljubo, ta del Slovenije zaradi bližine meje in križanja poti med severom in jugom ter zahodom in vzhodom nikoli ni slovel kot oaza poštenja. Toda v večini idiličnosti niso kalile domače »ptice«. Mejo, pristanišča in hotele so oblegali profesionalci, ki jih plen dveh ali treh tisočakov

nemških mark ni zanimal. V zadnjem letu pa so se začele množiti prav tovrstne kraje, ki pričajo, da so se aktivirali tudi domači dolgoprstneži, katerih amatersko poreklo oznanja velikost plenov.

Razlago, zakaj je temu tako, bi lahko iskali v vse težjih socialnih razmerah, v množenju brezposelnosti in v še marsičemu, kar se predstavlja kot nujni davek preobrazbe družbe.

● Toda tako kot v razvitem svetu oznanjajo tovrstne tatvine, ki že na prvi pogled dajejo slutiti, da so bile storjene iz obupa, da se v tem okolju širi skupina uživalcev trdih drog, ki v svoji smrtonosni odvisnosti nimajo drugega izhoda kot, da si na takšen način zagotovijo relativno visoke denarne zneske, potrebne za »nabavo robe«. Bolj kot skrb vzbujajoče uradne objave in številčne projekcije, so mnogo pretresljivejša spoznanja, da je »nekaj« začelo pobirati še do včeraj vedrega, in simpatičnega znanca, soseda, sodelavca ali sošolca. Vse več mladih srednješolcev topo zre predse. Uživajo trde droge, s katerimi pridejo največkrat v stik na »pokušini«, ko jim prijatelji oznanjajo življenjske skrivnosti. Ti so po pravilu vključeni v razpečevalske mreže in prav razširitev njihove veje jim lahko zagotovi lažji dostop do droge. Zaradi sebe vlečejo v kolo smrtonosnega plesa še ostale. Nema lokrat pa se zbadajo že osnovnošolci. Vseeno pa predstavljajo glavnino uživalcev pripadniki generacije, ki se suče okoli dvajsetega leta starosti. Po pravilu se jim je zrušil sistem vrednot. Visokoleteče cilje je zamenjal nizkoten boj za sleherni gram.

● Seveda pa, kot se v takih primerih »spodobi«, na račun njihove nemoči kujejo masne denarce tisti, ki so zaradi svojega koristoljublja razpeli te smrtonosne mreže. Nekaj zadnjih let kujejo njihov dobiček tudi narkomanski vikend turisti, ki so po sprejetju zakonskega predpisa v Italiji, da je uživanje droge kaznivo dejanje, kar redni gostje krajev z naše strani meje, saj se tu lahko brez strahu prepustijo svetu omame.

● Prav ti so za marsikatero domačega odvisneža glavni vir dohodka za nakup droge. Kar nekam vsakdanja je postala slika nedeljsko mrtvega Koprca, ko okoli zaprtega lokala sedi skupina melanholičnih mladcev ter čaka na »izgubljenega turista«, ki bo povprašal za »pot«. Vsak »tuji gost« ti prinese delček »dobička« in tako z malo sreče brez izdatkov zadovoljuje svojo osnovno življenjsko potrebo. Da pa to ni mačji kašelj, priča podatek o ceni doze, ki se vrti okoli 200.000 lir, po borznem tečaju pomeni to približno 6.000 din. Čeprav v luči teh denarnih zneskov zveni neverjetno, ni malo tistih, ki si tovrstni užitek privoščijo vsak dan in prav zaradi tega zna dogodek, opisan v uvodu, postati zaščitni znak našega vse manj socialističnega vsakdana.

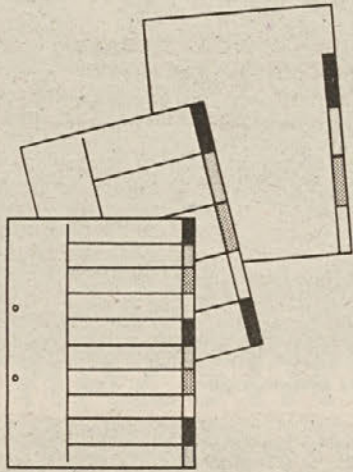
● Mafija in od droge odvisna mladež je poleg gospodarske razvitosti razpoznavni znak razvitega sveta, ki smo si ga v upanju za boljši jutri vzeli za zgled. Ne gre si zatiskati oči – kar se dogaja v obalnih mestih, se bo danes – jutri začelo dogajati tudi drugje po deželi na sončni strani Alp.

RED V PISARNIŠKIH FASCIKLIH

NOVO:

REGISTRI

Kartonski 5 delni
Kartonski 10 delni
Kartonski ABECEDNIK
Plastični 5 delni
Plastični 10 delni

REGISTRI olajšajo preglednost
v fasciklih

SO-RA

Proizvodnja
papirnih
izdelkov, d.o.o.
YU - 63000 Celje
Savarčeva 4 ☎ (063) 29 115
Telefax (063) 29 115
Ziro račun 50700-601-13913

Francijo pretresa škandal

Namerno okuževanje hemofilikov

Francoski državni Center za transfuzijo krvi je leta 1985 hemofilikom zavestno dajal kri okuženo z virusom AIDS-a.

Francoski tednik L'Evenement du Jeudi je objavil tajni zapisnik s sestanka visokih funkcionarjev centra za transfuzijo krvi iz leta 1985, na katerem je bilo potrjeno, da so skoraj vsi krvni koncentracije, ki jih dajejo francoskim hemofilikom, okuženi z virusom aidsa.

V centru so uvedli termično obdelavo odvzete krvi, s katero uničujejo viruse in testiranje vse odvzete krvi šele julija 1985. Hemofilikom pa so pošiljali okužene pripravke, ne da bi jih opozorili, kaj s tem tvegajo, še naslednje tri mesece. Zaradi pomanjkanja krvi sta to odobrila ministrstvo za zdravstvo in francoska zveza hemofilikov. Govori se, da se je hotel Center izogniti visokim stroškom termične obdelave krvi. Po drugi strani pa naj bi Francozi zavrnili nakup opreme za termično obdelavo krvi, ki so jo razvili v ZDA.

Kakršnikoli že so razlogi, da je do tega prišlo, so posledice zelo hude. S temi transfuzijami so okužili skoraj polovico vseh francoskih hemofilikov. Tako je danes okuženih okoli 1500 ljudi, 200 jih je zbolelo, 180 pa že umrlo. **Jan-Yves Lesne**, oče dveh hemofilikov, ki sta se okužila s krvjo iz državnega centra, pravi: »To je kriminal. Jaz delam v živilski industriji, če bi se kaj podobnega zgodilo tam, bi vsi končali v zaporu.«

Zavarovalnica je vsem okuženim hemofilikom že pred dvema letoma ponudila 100 tisoč frankov oziroma 16 tisoč dolarjev, če ne bodo iskali krivcev za svojo bolezen. Hoteli so kupiti njihov molk. Precej jih je ponudbo sprejelo. Vendar 400 družin tega ni sprejelo, pač pa sedaj tožijo vlado zaradi malomarnosti.

Ne krmite konja s slaščicami!

Nekemu nemškemu novinarju se je pripetilo, da je bilo daljše obdobje njegovega dopustovanja v Ostseju slabo vreme. Oddih je zato izkoristil z dolgimi sprehodi v bližnjem okolico. Na tabli obešeni na ograji, ki je varovala plemenskega žrebca, je prebral napis, s katerim je skrbni kmetovalec opozarjal ljubitelje živali: »Prosim, ne krmite konja s poticami in kolački! Lastnik.«

Novinar je na sprehodu čez nekaj dni lahko s table prebral tudi pripis z naslednjo vsebino: »Prosim, ne ozirajte se na zgornje opozorilo. Konj.«

Konj že ve, kaj je dobro!

Charles in Diana spet medena

Morda sta spoznala, da čez deset let vse prav pride. In tako sta se po svoji deseti obletnici poroke odpravila na nove medene tedne. Odločila sta se za križarjenje po italijanskem morju. Uživala sta v »mandolinah in serenadah« v skladu z vsem protokolom, ki je primeren njunemu položaju.

Po dokaj burnih počitnicah v Neaplju so princ, princesa in njuna sinova odhiteli v vojno bazo Niside. Od tam so z jahto, ki jim jo je posodil poslovnež John Kluge, odpluli v Panareo na otoke Eolie.

Tudi tukaj niso imeli priložnosti biti sami, kajti takoj, ko so se približali obali, so jih pozdravljale trume radovednežev.

Naposled so, zelo spretni v jadrnanju, z Valentinovo jahto ubežali neznano kam.

Vojna zvezd

Cher in Madonna sta že precej časa zagrizeni sovražnici. To ni nič čudnega, saj se potegujeta za najsvetlejši zvezdniški sijaj. Pri tem obilno izkoriščata svoje naravne in umetne telesne kvalitete. Pomembno vlogo imajo tudi fotografije, ki jih delajo dobri in tudi slabi fotografi. Madonna meni za Cher, da se bo morala še dolgo učiti, če bo hotela na kakšni sliki dobro izgledati. Je res tako?

Cher

Cindy Crawford in gentleman

Kdor je pravi gentleman ve, kako se ženskam delijo komplimenti. Ko je kavalir stare šole srečal v letalu **Cindy Crawford**, ga je zanimalo, s čim se preživlja.

Cindy je na svoj odgovor »Jaz sem fotomodel«, dobila komentar, da s svojo pričesko in make-upom resnično dopušča samo to možnost. Kaj drugega pa naj bi bila...

Cindy Crawford

Čeden moški: Richard von Weizsäcker

Medtem ko so mnogi politiki padali iz afere v afero, je nemški predsednik ostajal brez najmanjše packe. Končno je prišlo v javnost, kaj je bilo vzrok temu: **Richie** je imel posebno skrbno čistilko.

Ta je tudi poskrbela, da je dobil njegov image čednega moškega v nemški politiki prvi madež. Richieva perica, ki je pred letom dni odšla v penzijo, ga je tožila, da je za svoj trud v vili Hammerschmidt dobila premanjho odpravnino. Predsednik se je bivši čistilki opravičil, kar pa mu ni dosti pomagalo, saj je moral poleg 20.000

Richard von Weizsäcker

mark, ki jih ji je dolgoval, plačati še 40.000 mark odškodnine.

Ljubezen do groba

V Dobrovniku ne pomnijo tako veličastnega pogreba, kot je bil pogreb 21-letnega **Jožefa Nagija**. Pred gostinskim lokalom Amareto v Avstriji ga je z avtomatskim nožem zabodel 44-letni domačin **Werner Pieber**. Prišel je izzivati družbo Prekmurcev, ki je proslavljala 21. rojstni dan Jožefa Nagija iz Dobrovnika. Ta je s svojimi pajdaši pričel izzivati naše fante in jih zmerjati s čuši. Naši so dolgo prenašali to izzivanje, končno pa so izgubili živce. V lokalni se je pričelo prerivanje, ki se je končalo na ulici. Zunaj je Werner potegnil avtomatski nož z deset centimetrskim rezilom, ter ga zapil Jožefu Nagiju v prsni koš.

Zadel ga je v srce in Nagy se je zgrudil mrtev. Werner je po dejanju odšel na kavo. Policija ga je kmalu našla in prišla. Werner Pieber, bolj znan kot Chicco, je znan kriminallec z 19-letnim zaporniškim stažem. Zakaj je moril, niti ni tako pomembno. Hudo je le, da je ubil nedolžnega in priljubljenega Dobrovničana, fanta, ki se je pripravljal na družinsko srečo s svojo izvoljenko **Suzano Göter**. Ta petek je nameraval oditi z doma k dekletu v Dornbirn na Predalberško v Avstriji in se kmalu zatem poročiti.

Suzana, Jožefova izvoljenka, je prišla iz tujine, si oblekla belo poročno obleko ter na čelu velike množice pospremila svojega izbranca na pot brez vrnitve. Veliko množico ljudi, ki so se udeležili pogrebnega spreveda, je to zelo pretreslo, posebej še starše in druge sorodnike pokojnega.

STB

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

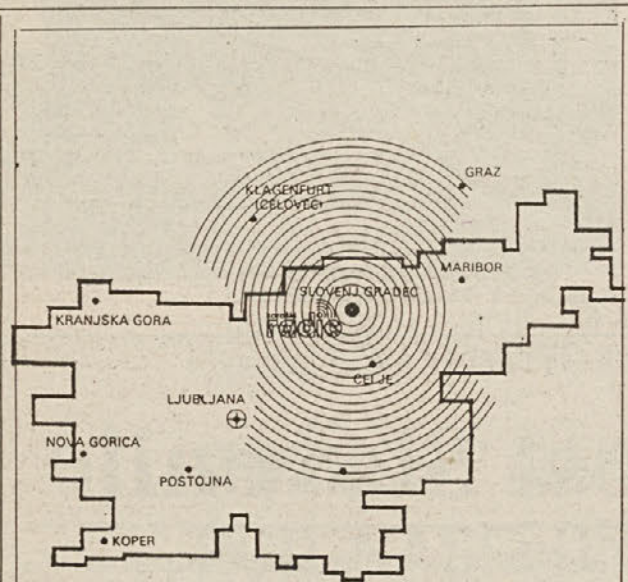
63000 CELJE, CRET Koprivna 36 p. o. 48 tel. (063) 57-511 31-135 fax. 37-027 fax. 38-125 YU BLADIC 33814

63000 CELJE, KIDRIČEVA 36

ŠPEDICIJA
TRANSPORT
SKLADIŠČA
TRGOVINA

LASTNIKOM PRIKOLIC, AVTODOMOV,
ČOLNOV...

Po ugodnih cenah sprejemamo vaše vozilo v zaprt ali odprt skladišni prostor. Istočasno vas obveščamo, da po UGODNIH GROSISTIČNIH CENAH IN KOLIČINAH ponujamo bogato izbiro izdelkov GORENJE, STEKLARNE HRASTNIK in drugih renomiranih proizvajalcev. Vse dodatne informacije dobite na telefon 063 37-511 int. 28

koroški
radio
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

PETROL
z vami na poti

Winnetouja je ugriznil medvedek

Pierre Brice se je spačil od bolečine

Indijanci ne poznajo bolečine. Pierre Brice je postavil pregovor na laž, ko ga je na Karl Mayevem festivalu v Bad Segebergu v roko ugriznil medvedek. Igralec je zavpil od bolečine. Kaj tudi ne bi, saj je bila roka potrebna operacije v bolnišnici. Kljub mavčni rokavici in injekciji proti zastrupitvi je želel 62-letni indijanec iz Leidenschaftta odigrati vlogo do konca. Pogumni apaški poglavar si pač ni mogel privoščiti, da bi manjkal.

Heintje ima težave

Heintje je postal pred leti z lepim glasom in pesmijo »Mama« velika zvezda, njegova plošča s fotografijo simpatičnega fantiča na ovitku pa se je prodajala v milijonih. Po dolgih letih se je njegova fotografija zopet pojavila v časopisu, pod rubriko »Kaj večrajšnje zvezde počnejo danes?«

Kot poroča časopis, se je moral Heintje alias Hendrik Simons pojaviti v Eupnu (Belgija) pred sodiščem, ki ga sumi, da je v svoji videoteki produciral ukradene videokopije. Policija mu je zasegla 1000 videokaset, Heintje pa se izgovarja, da jih je kupil od trgovca na veliko, ne vedoč, da so kopirane na črno. Obravnava na sodišču bo končana v kratkem.

Heintje z ženo Doris. Par ima sina in hčerko

ne na črno. Obravnava na sodišču bo končana v kratkem.

Samostojna SLOVENIJA 1991

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

☎ 063/34 222

**BLAGOVNI CENTER
CELJE** p. o.

PRODAJNI CENTER GALA

GALA CENTER CELJE - GALA CENTER CELJE - GALA

**V ČASU SEJMA
»MOS 91«, NAS
LAHKO OBIŠČETE
V GALA CENTRU na
HUDINJI, ali na
SEJEMSKEM
PROSTORU.**

GALA CENTER CELJE - GALA CENTER CELJE - GALA

Martin Sheen

**Martin
Sheen
za
Hrvaško**

Znani ameriški filmski igralec Martin Sheen že nekaj časa sodeluje s hrvaškim filmskim režiserjem Jakovom Sedlarjem. V obliki televizijskega spota sta skupaj propagirala hrvaški fenomen Medjugorje.

Sheen, ki je ob dogodkih na Hrvaškem zelo zaskrbljen, je pristal, da ponovno posnameta spot, a tokrat o borbi Hrvatov proti okupatorjem. Znani igralec bo s svojo popularnostjo zagotovo pritegnil množice ameriških gledalcev ter tako ponese informacijo o vojni v svet.

Sedlar, ki se že odpravilja na pot v Ameriko pa upa, da bo Sheen posnel ne le spot, ampak tudi dva kratka filma o vojni na Hrvaškem.

SLOVENSKA LIGA SE JE ZAČELA

Nogometne porodne težave

V nogometnem prvenstvu Slovenije je za nami 5 kol. Po tekmovalni plati nekateri favoriti šele jemljejo zalet, večina pa spoznava, kje je njihovo pravo mesto med 21 slovenskimi prvoligaši. Najbrž odgovora še ne bodo hitro dobili, če seveda odmislimo nekatere, ki so že pred začetkom prvenstva napovedovali, da bodo »plesali« le eno sezono.

Že prej je bilo jasno, zdaj pa se samo potrjuje, da je letošnje prvenstvo »kompromisno« in seveda, da v naši državi vsaj zaenkrat, težko pa me bo kdo prepričal, da bo čez nekaj časa drugače, nimamo niti 12 klubov, ki si zaslužijo »prvoligaški« status.

Morda najprej nekaj o »kompromisu«. Seveda je to pogostokrat metoda, ki je za nekoga najbolj sprejemljiva, praktično pa tak pristop ponavadi prinese kar malo katastrofo. V športu, nogometu še posebej. Med nekaterimi prvoligaši že slišajo, da finančno takega tekmovanja ne bodo zdržali. »Primorci« bodo na nekatera gostovanja k »Prekmurcem« (in obratno) morali odpotovati celo dan prej, saj z normalno vožnjo z avtobusom, žal, ne morejo prevoziti prej kot v šestih urah. Praktično to pomeni ogromen strošek, in, ker je takih potovanj kar precej, je realno izračunano skorajda malo bogastvo. Seveda bodo vsi poskušali, vsaj za prvi del, zbrati potreben denar, zagotovo pa bo njihova uvrstitev (uspeh) v marsičem odločala, ali bodo s tekmovanjem tudi nadaljevali in ga tudi končali. Če poskušamo razumeti odgovorne v NZS, ki so seveda »iznašli« letošnjo formulo tekmovanja, potem lahko razloge za tak način lige najdemo le v odgovoru, da nikogar ne morejo oskudovati. Res je, vendar morali bodo prevzeti odgovornost nad usodami nekaterih klubov, ki jim bo zmanjkalo sape (beri: denarja), saj je nenapisano pravilo, da se klub, ki zaradi »višje sile« zapusti tekmovanja, ne more pobrati vsaj nekaj let. To pa je lahko za nekatere, predvsem manjše klube, dokončno usodno.

V NZ Slovenije se seveda tega zavedajo. Konec koncev, kar precej jih tudi osebno poznam in prepričan sem, da bodo oktobra, vsaj tako so obljubili, pripravili »formulo« za letos in predvsem za prihodnjo sezono. Odločitev za prihodnjo pomeni tudi dokončen odgovor o letošnji sezoni. Kolikor mi je znano razmišljajo o 12, 14 in celo 16 udeleženceh 1. lige.

V tekmovalnem smislu je precej prežgodaj iskati prvaka ali tiste, ki bodo morali zapustiti ligo. Odigrati v eni sezoni kar 40 prvenstvenih tekem je seveda zelo naporno, marsikdaj bodo uspehe ali neuspehe pripisovali poškodbam, kaznim... Jasno je le, da je Izola, bivši medrepubliški ligaš, v prvih kolih najbolje pripravljena, novogoriška Vozila, Živila Naklo in zagorski Proletarec pa so zaenkrat, vsaj zame, prijetno presenečenje. O njihovi pravi vrednosti pa je še prehitro sklepati.

Strokovno delo bo moralo v takem načinu tekmovanja priti do izraza! Na srečo so se v nekaterih klubih tega zavedali že prej in kar lepa vrsta izobraženih trenerjev danes vodi posamezne klube. Mirno pa se lahko vprašamo, kakšen je pravzaprav status igralcev. So amaterji, pol profesionalci ali kaj drugega.

Brez iluzij, da bom zadel odgovor in zato dobil Nobelovo nagrado, bi odgovoril: obveze so profesionalne, vadijo lahko realno le amatersko, v nekaterih klubih so nagrajeni pol profesionalno, v večini pa nekaj boljše kot amatersko.

Seveda, razen izjem, če uporabimo normalne evropske kriterije, vsaj zdaj, številni obiskovalci lahko gledajo podpoprečen nogomet. To seveda ne pomeni, da tekme niso napete, da manjkajo lepe in učinkovite akcije. Prav nasprotno, vse to je moč videti, vendar prava vrednost bi in bo prišla do veljave na tekmah z mednarodno uveljavljenimi klubi. Taka ugotovitev ne bi smela biti kritika, sploh ne, temveč vzpodbuda. Moramo razmišljati tudi o slovenski reprezentanci, in, če ne danes, pa morda jutri, pojutrišnjem tudi o naših, slovenskih predstavnikih v evropskih pokalih.

Pa še ena stvar, morda za nekatere nepomembna, po mojem mnenju pa zelo pomembna! Vse nedisciplinirane v prvih kolih so kaznovali izredno (po yugo kriteriju) ostro! Tako je tudi prav. Če ne bodo naredili reda takoj, ga tudi kasneje ne bodo mogli. Imajo pa seveda obilo izkušenj iz »yugo« lige. Ob priložnosti mi je Tone Frantar, član predsedstva NZS dejal: »Če bomo uspeli tekmovanja izpeljati tako, kot je treba, s poštenimi sodniki, športnim obnašanjem igralcev, brez afer in aferic, potem bomo kmalu v korak z Evropo. V nasprotnem primeru se nam piše yugo usoda!«

Tudi zanimanja (obiska) za slovensko 1. ligo je precej. Morda so nekateri pričakovali tisoče in tisoče na tribunah, vendar moramo biti realni. V Ljubljani, za Bežigradom, so več kot 5000 obiskovalcev privabili le prvoligaši CZ, Partizan, Dinamo, Hajduk. Veseli smo lahko vsake številke nad 3000. Zaenkrat je povpreček nekaj manj kot tisoč na tekmo, prepričan pa sem, da se bo ta številka bistveno povečala. Seveda bo največ odvisno od igre in uspehov klubov samih, nekaj bodo prispevali tudi številni lokalni derbiji, v veliko pomoč pa so jim tudi sredstva obveščanja, ki so se res množično in strokovno odzvali. Uspehi, gledalci in nenazadnje tudi posel. To je krog, ki ga bo moral vsak prvoligaš priznati in uveljaviti. Okrog polovica prvoligašev si je že poiskala sponzorje. Oblike sodelovanja so zelo različne, najbolj pomembno pa je, da sta oba partnerja zadovoljna. Zaenkrat so najbolj opazni tisti, ki so k imenu kluba dodali še ime sponzorja. Tudi majice so vse bolj »popisane« in konec koncev, vse več je tudi reklamnih panojev ob igrišču. To so sami dobri znaki.

Tudi višina kapitala je pomembna. Pa ne samo zaradi boljše dela, nagajevanja, temveč nasploh, saj je znano; tam, kjer je velik denar, morajo biti računani še kako čisti! Pri tej in še pri marsikateri nogometni stvari so nam lahko vzorniki Italijani. Imeti moramo svoj sistem, učiti in priznati moramo vse dobre stvari, od drugod, ne odkrivati Amerike in prepričan sem, da bomo uspešno preškodili prvo »pionirsko« sezono, v drugi in še naslednjih pa nam bo veliko lažje.

BESEDE UMETNIKA

Erik Satie

Pokažite mi nekaj novega; začel bom vse od začetka.

Ko sem bil mlad, so mi ljudje govorili: videl boš, ko boš imel petdeset let. Zdaj jih imam petdeset in nisem nič videl.

Kadar hodim skozi gozd in ptice začenjajo prepevati, opazim staro drevo, čigar listje sušiti; stopim k njemu, obvijem roki okoli njega in pomislim, kako je to eno dobro bitje. Nikoli ni nikomur napravilo nič žalega.

Dolgočasno mi je umreti zaradi zlomljenega srca. Vse, kar bojazljivo začnem, propade s smelostjo, ki je pred tem bila neznana. Kaj lahko drugega napravim, kot da se obrnem k Bogu in namerim prst v njega. Prišel sem do zaključka, da je starec celo bolj neumen kakor slab.

MARIBORSKI TEATER V POVRTNEM ŠPRINTU
Pandurjevih 75.000 oboževalcev

Novinarske konference ob pričetkih gledaliških sezon so zmeraj nekoliko agresivnejše kot tiste pred premierami. Prejšnji teden so tudi v mariborskem gledališču predstavili repertoar prihajajoče sezone. Hkrati z repertoarjem so izdali mariborskemu občinstvu številke, ki statistično pričajo o njihovi izjemni priljubljenosti. Tako so v dveh letih izvedli 381 ponovitev, za karte pa se je trlo 75.000 obiskovalcev.

Ambiciozni duh, ki veje iz strukture izbranih predstav (umetniški vodja mariborske drame med drugim se namerava Tomaz Pandur lotiti Danteeve Božanske komedije), je tudi posledica zmagoslavja, ki so ga mariborski gledališčniki prinesli z juljskega gostovanja v Mehiki. Kritike Fausta so zbrane v posebnem zveščiču, ki ga ni potrebno dolgo iskati. Naslovi iz posredovane zbirke

kritik, fotokopije mehiških časopisov, kričijo o Pandurjevi in Faustovi nedosegljivosti. Tako je gledališki kritik John Maximv mehiški izdaji anglososkanskega časnika The Sun svoj članek naslovlil s stavkom »Pandur Stages Superb Production of Goethes Faust«. Res je, da je mehiško občinstvo po predstavi Fausta rjavelo »bravo« in cepetalo z nogami. Res je tudi, da nekateri kritiki Tomaža Pandurja slavijo njegovo genialnost, k čemur jih najverjetneje navaja njegova rojstna letnica. Sočasno se spominjajo njegovega lanskega gostovanja z Mladinskim gledališčem, ko je na oder postavil Svetinovo Scherezado. Navsezadnje drži tudi, da se je mariborska Drama v zadnjih dveh letih prerinila čez slovenski zid in da je razprodala vse karte za

svoje predstave. Pandurjevi ekipi gre priznati tudi marsikakšno drugo kvaliteto; prodornost, inovativnost... Najpomembnejša pa je vsekakor uspešna, skorajda vsiljiva reklama, ki je ljudi zaposlila z mariborsko Dramo bolj, kot je kdorkoli pričakoval. Prirojen zajedljivost bi kakšnemu nemariborskemu kritiku narekovala kaj drugega. Tako pridobijo sijajna dejstva pojmovne različice. Hrup v dvorani po predstavah je v Mehiki običajen, je izraz mehiškega temperamenta. Iz Mehike se je zmagoslavno vrnilo tudi slovensko Mladinsko gledališče, tudi Odisiej in sin je doživel fantastične kritike. Ni jasno, kako bi Pandur v Mariboru prodril z evropskim modelom teatra, če mu že njegov predhodnik Vili Ravnjak ne bi nasul soli na led in če se ne bi zamenjala garnitura mariborskega političnega vrha. Izjemno pomembni gledališki festival v Ciudad de Mexico prav tako lahko predstavlja tudi nekakšne poletne prireditve...

Najbrž bodo Pandurjeve predstave še nekaj časa različno interpretirane. Maribor bo po lokalnopatriotskem načelu pošiljal v medije slike svojih zmag, ljubljanski mlajši gledališčniki bodo vzdihovali in razmišljali o svoji Drami, Pandurjeva ekipa pa snuje repertoar za spektakle na novem, velikem odru, ki naj bi bil tehnično izpopolnjen do konca aprila.

Ob tiskovni konferenci sta Drama in Opera predstavili repertoar sezone 91-92. Tako bo svet lahko poleg repriz Millerjeve Lulu, Hamleta, Magellijevih Vojevka in Evarista, Freyve Krvi in košut in Fausta ocenil še ekspresionistični Grumov Dogodek v mestu Gogi, ki bo uvodna predstava letošnjega Borštnikovega srečanja od 21. do 30. oktobra, antično Evripidovo dramo Alkestis, trovečerni triptih Danteeve Divine Comedie, na anatomskem odru pa performans Plesnega gledališča Klitamnestra Maje Milenovič Workman, Novakov Kabret stoletja, in pa Byronovega Kajna.

KRIVEC SPET MED NAMI

Lebdeči izrazi

Slikar in grafik Peter Krivec je eden tistih slovenskih umetnikov, ki za svojo lastno promocijo nikoli ni kazal kakšnega smisla, neupravičeno je sorazmerno malo razstavljal in svojo moč, energijo in znanje raje razdal generacijam in generacijam otrok in mladostnikov, najprej na osnovni šoli v Vojniku in sedaj na Pedagoški akademiji v Mariboru.

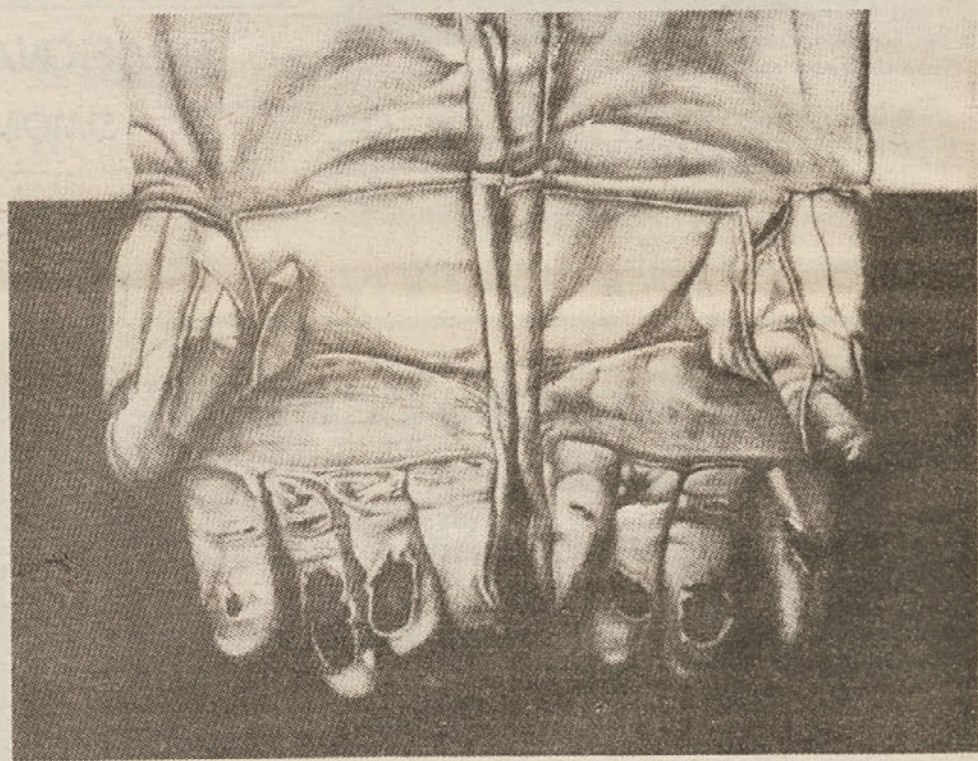
Njegov rod izhaja iz osrčja Kozjanskega in veliko odrekovanja je bilo treba, da je odšel na šolanje v Ljubljano, kjer je najprej končal šolo za industrijsko oblikovanje in pet let kasneje Akademijo za likovno umetnost. Slikarstvo je diplomiral pri Gabrijelu Stupici, grafično specialko je končal pri Marjanu Pogačniku in Bogdanu Borčiču. Razstavljal je začel še v času podiplomskega študija, polno pa se je uveljavil sredi sedemdesetih let in ustvarjalna krivulja ga je vodila na eno največjih svetovnih grafičnih manifestacij - Mednarodni grafični bienale v Ljubljani.

Četudi od časa do časa vzame v roke čopič, nekajkrat ga je zamikalo zidno slikarstvo, zlasti v z grafito tehniki, je

Peter Krivec grafik par excellence, eden predstavnikov najzrelejšega obdobja povojne slovenske grafične ustvarjalnosti, član ljubljanske grafične šole, ki je likovni sloves Slovenije ponesla na vse kontinente. V to šolo ga uvrščajo njegov grafični profesionalizem, skrajna doslednost in disciplina, izvedbena natančnost in sporočilna učinkovitost, sporočilnost s pomočjo predmetov, ki so del našega vsakdana, a živijo svoje lastno pomenljivo življenje. Ob formalni perspektivi Peter Krivec zelo zgodaj najde lastno, osebno izpovedno ikonografijo, postaja kronist izgubljenega časa, včasih otožno nostalgичen, drugič rahlo iracionalen, ko predmet postavi izven prostora in časa in ga v lebdečem

stanju maksimalno in to z mojstrskimi potezami potencira v njegovi lastni izraznosti in ga hkrati notranje razgiba z odlično potezo in osvetlitvijo.

Vsak izmed upodobljenih predmetov ima svojo zgodbo in svoj spomin, vendar zanju ve le avtor sam. In nam je nima z grafičnim listom namena pripovedovati. Odloča se za izkjučno likovno, grafično sporočilo z izjemno senzibilnostjo, ki jo zna izvabiti s popolnim obvladovanjem grafičnih tehnik, akvatinte, jedkanice, suhe igle, mezzotinte, najzahtevnejših grafičnih izrazil, s katerimi mehko in očarljivo oživlja grafične liste, svoje Kronike, svoje apoteoze, v katerih niza prepoznaven rokopijs.

KOLONIZACIJA LIKOVNE UMETNOSTI

Privatniki nad kulturo

Slovensko ljudsko Gledališče Celje

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE vabi k vpisu abonmaja za sezono 91/92:

Mihail Bulgakov: ŠKRLATNI OTOK, režija Katarina Pegan; Peter Shaffer: ČRNA KOMEDIJA, režija Vinko Moderndorfer; Sue Townsend: SKRIVNI DNEVNIK JADRANA KRTA, režija Duša Škof; Roger Vitrac: VICTOR ALI OTROCI NA OBLASTI, režija Franci Križaj; Charles Marowitz: SHERLOCKOV ZADNJI PRIMER, režija Jaša Jamnik; abonmajsko gostovanje Prešernovega gledališča iz Kranja Edward Albee: KDO SE BOJI VIRGINIE WOOLF?, režija Barbara Hieng Samobor
Gledališka blagajna bo v času vpisa, to je od 9. do 19. septembra odprta vsak delavnik od 9. do 11. in od 17. do 19. ure. Informacije na telefonskih številkah (063) 25-332 in (063) 24-637. Vabljeni!

ROKOMETNI KLUB CELJE
PIVOVARNA LAŠKO

Najlažje spoznamo, da se po letje bliža koncu, ko se zaključijo vse likovne kolonije širom po Sloveniji, ki se skoraj cela dva meseca vlečejo v tedenskih paketih. Od kod naenkrat takšno zanimanje za likovno kulturo? Še sploh, če vemo, da nas že ušesa bolijo od tuljenja, da so denarne vreče prazne. Do neke spremembe je vendarle prišlo: organizacijo omenjenih shodov so, namesto skopih državnih, prevzele mehke in tople privatne roke, ki jim ni žal denarja za privabljanje znanih imen od vsepovsod.

Ampak, kako privatniki, ki roko na srce, nimajo najbolj bogatih vezi s kulturo ali smisla zanjo, izbirajo, koga bodo vzeli pod streho v svoj penzion? Ker so verjetno pismeni, jim dnevno informiranje ne prinaša prevelikih preglavic. Ve se, kdo je »in«. Druga varianta je enostavnejša: izbor prepustijo nekemu agentu, ki se s tem ukvarja in mu zaupajo kar sicer

lahko stane, ali še bolj zvito, če se kar zavlečejo pod rep kakšnemu znancu, ki lahko takoj postane najboljši prijatelj, če obvlada sceno. Zadnja, najtežja in najmanj verjetna je pot, da z dobro organizacijo malo manj kvalitetne kolonije skušajo prvič pridobiti kapital za naslednje leto. To je res najbolj lenobno, vendar pa najmanj verjetno, saj se pri tem tvega, da pride ves projekt na glas slabše kakovostne ravni.

Ko smo kolonijo organizirali in razuzdani umetniki razsujejo naš poletni mir ter pozno v noč robantijo naokrog, smo končno dosegli naš cilj. Z mislimi smo že na materializaciji le-tega. Navadno gre blagovna zamenjava takole: mi njim kompletno bivalno ponudbo zastonj, oni pa nam eno sliko »v dar«. Obljubimo jim še, da bodo po koloniji njihova dela visela nekaj časa na steni kakšne galerije, po možnosti privatne, od našega znanca. Zavedati se

je treba, da umetnice in umetniki v glavnem niso poslovneži in bodo dobili solze v oči, ko bodo videli, da nam je vseč še več njihovih del in nam jih bodo rade volje vsaj posodili za nekaj časa. Seveda se mi po dogovorjenem izposojevalnem roku spomnimo, da smo ravno te slike razdelili po galerijah, kar je za umetnika čista reklama in najboljša naložba, skratka njegov ustvarjalni credo. Če je mlad in še ni slave, bo uspelo brez problemov in nam bo poljubil noge, ne vedoč, da smo sebi s tem napravili največ reklame. Isto je s tujci, katerim pa lahko še dodatno pihnemo na bratske in mednacionalne strune ter na hudo situacijo, ki jo moramo sedaj, posebej po vojni, preživljati. Že slavna imena se na ta način raje ne lotevamo, ampak poskusimo s »cool« taktiko, ki jo razvijamo po potrebi. Sicer najbolj zamudna, a prinaša največje bogastvo. Mogoče prvo leto še ne, drugo leto pa zanesljivo,

seveda, če je bilo vse v redu, da se bo vrnil.

To nekako bi bilo jedro problema, ki ga morajo upoštevati vsi poletni ljubitelji slikarjev. Mogoče bi lahko še nekaj o majhnih podrobnosti, ki tudi niso od muh: vse moramo čimbolj obesiti na veliki zvon in ogromno ponujati, a nič uresničiti, nekako tako, kot je v politiki. Osebe z vrhov ne bi smele manjkati, če se gremo ambiciozno kolonijo. Vse skupaj posujemo z nekaj kvazi kulturnega programa, ki ga razporedimo po dneh, najhujše pa pustimo za konec. Slovo bo s tem lažje. Od drugega leta bo že pozabljeno, da smo z njim gospodom le težili in je moral biti le zaradi našega protokola.

Ko je za nas vse za eno leto spet mimo, izmognani sedemo in v utrujenih očeh sije žarek upanja: čisti dobiček, saj so vse naše stroške tako ali tako pokrili sponzorji, ki pa vam jih ne smem izdati. Samo, ne vemo kam z vsemi temi slikami?

KELIHI: DEL DOLGO NEZNANE
PLEČNIKOVE DEDIŠČINE

Žlahtno liturgično posodje

Z razstavo kelihov v Marijini kapeli celjske opatijske cerkve, ki so jo v prisotnosti slovenskih ministrov, kulturnega ministra dr. Andreja Capudra, slovenskega metropolita dr. Alojzija Šuštarja in predsednice Konference Svetovnega slovenskega kongresa za Slovenijo dr. Spomenke Hribar odprli minuli petek, so javnosti prvič ponudili vpogled v dolgo neznan del Plečnikove zapuščine in razkrili svojevrsten ustvarjalni potencial slovitega arhitekta Jožeta Plečnika, katerega imenitne zgradbe krasijo številne evropske prestolnice.

V Celju so v srednjeveškem sakralnem ambientu z eno najpomembnejših Sočutnih internacionalnega mehkega gotskega sloga pokazali dobro polovico Plečnikovih kelihov, ki jih je sodeč po najverjetneje v celoti realiziranih osnutkih okoli osemdeset in ti so se ob pomoči arhitekta Mateja Vozliča, postavjalca razstave, odlično zliči s svečano cerkveno notranjostjo.

Jože Plečnik je v snovanju svečane Kristusove čaše izhajal iz antičnega posodja, oborožen

z velikim poznavanjem tehnologije kovin obvladuje vso orpkestracijo keramike, tekstila, kamna, stekla in bronca, hkrati pa daje vsaki posodi zase čisto svojstvene poteze, seveda po željah naročnikov, vendar tudi mnoge dostikrat osebnostne, avtorske poudarke.

Plečnikovi keliji so po mnenju strokovnjakov eden največjih dosežkov umetne obrti na Slovenskem in za razstavo se že zanimajo galeristi v tujini, saj je Plečnik nedvomno eden najvidnejših srednjeevropskih umetnikov svojega časa.

V VOJNI PREKINJENA RAZSTAVA

Danes grofje Celjski...

V času 24. mednarodnega obrtnega sejma bodo v Celju ponovno na ogled znamenite srednjeveške listine celjskih knezov, razstava Danes grofje Celjski..., ki jo je junija v počastitev prvega zasedanja Svetovnega slovenskega v Celju pripravil Zgodovinski arhiv Celje v sodelovanju z Arhivom Slovenije in slovensko Akademijo znanosti in umetnosti. Dvajset najpomembnejših listin Celjskih grofov, ki jih je dunajski arhiv vrnil Sloveniji in jih je celjski arhiv dopolnil s predpisi privilegijev in kronik mesta Celja in »Celsko kroniko« Ignaca Orožna, si bodo Celjani in obiskovalci sejma lahko ogledovali od 16. do 28. septembra med 9. in 18. uro v razstavnih prostorih celjskega Pokrajinskega muzeja.

Razstava Danes grofje Celjski... je sestavljena iz treh delov. V prvem delu nizajo srednjeveške dokumente knežje družine, v drugem predstavljajo dve mapi jedkanic o vzponu in padcu grofov Celjskih in ljubezni med Veroniko in Friderikom slikarja Avgusta Seebacherja, tretji del pa je posvečen celjskemu gledališču in njegovim uprizoritvam dram o knezih Celjskih.

NE ČAKAJTE, DA
PRIDE DAN
MRTVIH,
NAROČITE

RISANJE JEDKANJE

**PORTRETE
PODOBE
VRTNICE**

NAROČILA SPREJEMAMO NA
TEL. (063) 33-756

MUZIKA JE BIZNIS

Edini slovenski rockovski festival, ki se je v zlatih časih bratstva in enotnosti lahko uspešno kosal s podobnimi prireditvami na ozemlju takratne Jugoslavije bo letos po zagotovilih organizatorjev drugačen kot prejšnja let. Za kaj pravzaprav gre?

Vse skupaj je tokrat zastavljeno malce širše kot sicer, festival bo namreč nekakšna krovna prireditev osmega srečanja združenja evropskih neodvisnih promotorjev in agencij Network. Prav zato letošnji Novi Rock bolj kot kdajkoli nudi priložnost mladim in neafirmiranim bendom, da pokažejo vse kar znajo. Koliko bo komu uspelo pretečiti v svoj lonček bomo videli šele čez čas, vsekakor pa so se predpriprave za ostro bitko že začele. V vsej zgodovini Novega Rocka ni moč zabeležiti niti enega samega leta, v katerem ni bilo prav nič mučnega okrog te prireditve. To je pravzaprav popolnoma samoumevno, saj je Novi Rock zmeraj bil in ostal tisto polje, na katerem se je spopadalo največ nasrotujočih si interesov. Še več, za takšne prireditve je povsem naravno, da se na samem koncu vedno kaj zaplete, če ne navzven, pa v zakulisju. Zato je vsakršno jadicovanje odveč, pa tudi kakšnega posebnega smisla nima.

Letos bomo lahko na Novem Rocku, ki je razdeljen na dva večera, od desetih domačih bendov videli le štiri mlade bende, oziroma bende, ki na tej prireditvi še niso nastopili. **Overflow** prihajajo iz Koprivnice, o odkačenih Riječanih **Regoč** smo že slišali marsikaj, v igri so tudi Celjani **Baby Zdravo**, tako da so največja neznanka na letošnjem Novem Rocku mlad bend iz Deskelj, **Link Der Wasser**.

Prvi trije bendi bodo nastopili v Križankah v soboto 14. septembra, medtem ko bodo Link Der Wasser nastopili naslednji dan v KUD France Prešeren. Vsi, ki spremljate dogajanje okrog letošnjega Novega Rocka, ste verjetno opazili, da nisem omenil ostalih bendov. Namerna delitev na dve skupini je potrebna predvsem zato, da lahko lažje spregledamo bistvo letošnjega Novega Rocka, ki nosi naslov Novi Rock 92. Šlo bi naj za predstavitev najboljšega, kar premoremo, zato poleg že omenjenih nastopajo tudi bendi, ki so občinstvu že znani in so pri nas več ali manj uveljavljeni. Tako imamo na seznamu nastopajočih **LET 3**, **Miladojka Youneed**, **Quod Massacre**, **Disciplino Kičme**, **Boye** in **Strelnikoff**. Slednji bendi bodo pač poskusili srečo in upali, da jih bo kdo izmed promotorjev opazil. Kot gostje prvega večera na bi nastopili moskovski punkerji **Naiva** ali pa danski punk'n'roll bend **Boghandle**. Vzporedno s to prireditvijo bo 14. septembra v Križankah tudi javna tribuna na temo »Metelkova-zdaj ali nikoli« glavna tema pa bo, kot je razvidno iz naslova, namembnost vojaških objektov po 15. septembru.

Najnovejša novica: Kičme in Boy ne bo, namesto Baby Zdravo so v Križanke zrinili Ljubljančane Tektón, prav tako bo verjetno odpadel drugi večer. Pa naj še kdo reče, da smo se odcepili od Jugovine.

Tako. Takšna so dejstva. Modrovanje sledi, vse skupaj je namreč odvisno od tega kakšen

vtis bodo bendi pustili občinstvu in seveda, promotorjem. Upajmo, da ne bodo igrali le za njih, na občinstvo pa pozabili. Čeprav je prav to varianta, ki se utegne uresničiti.

NOVICE

Njegovo skratno veličanstvo **Prince** je izdal single z naslovom **Gett Off**. Pesem se sicer nahaja na albumu »Diamonds And Pearls«, ki bo izšel 16. septembra.

Neil Young bo istega dne izdal dvojni živi album z naslovom »Weld«. Kot zanimivost naj navedemo, da bo CD verzija drugačna od ostalih, saj bo na enem izmed treh diskov zabeležen tudi feedback na koncu vsake pesmi.

Dire Straits so izdali album, ki nosi naslov »On Every Street«. Single z albuma se imenuje »Calling Elvis«.

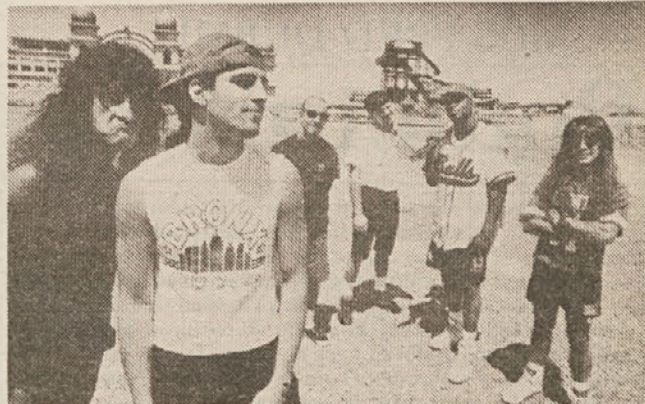
Bez: na svinjskem sejmu zanj ne bi veliko dobili, The Farm pa bi ga kupili za 1,5 milijona funtov.

Popularna glasba postaja vse bolj podobna nogometu. Tako so **The Farm** ponudili milijon in pol angleških funtov za »prestop« člana **Happy Mondays**, **Beza**. Po vsem sodeč, bo **Bez** ponudbo sprejel, člani njegovega matičnega benda pa si sploh ne belijo glave zaradi tega. **Pevec Happy Mondays**, **Shaun Ryder** je izjavil: »Denar na sonce, fantje. Mi ga bomo vzeli, oni pa bodo po tednu dni v družbi z **Bezom** itak končali v bolnišnici.«

Anthrax, ki so svojim nedavnim coverjem pesmi »Bring The Noise« povrnili vero v kreativnost metala, so izjavili da bodo šli na turnejo skupaj s **Public Enemy**. Če to drži, potem bo to verjetno ena izmed najboljših double bill priložnosti.

KONCERTI

Še enkrat, tokrat zadnjič. Novi Rock 92: 14. septembra v Križankah. Nastopili bodo: **Overflow** (Koprivnica), **Regoč** (Rijeka), **Baby Zdravo** (Celje), **Quod Massacre** (Ljubljana), **Let 3** (Rijeka), **Miladojka Youneed** (Ljubljana), **Disciplina Kičme** (Beograd-Zagreb) in

Anthrax in Public Enemy gredu skupaj na turnejo.

gostje **Naiva** (SZ) ali **Boghandle** (Danska). 15. septembra bodo v KUD France Prešeren v Ljubljani nastopili **Link Der Wasser**, **Strelnikoff** in **Boye**. 14. septembra bo ob 13. uri na Peklenskem dvorišču Križank javna tribuna na temo »Metelkova zdaj ali nikoli!«

V petek, 13. septembra bo v portoroškem Avditoriju rock koncert. Nastopili bodo: **Martin Krpan & Vlado Kreslin**, **Sokolci**, **Foxy Lady**, **Delirium**, **Zebra Imago** in drugi.

V gostilni pri Stari Cerkvi v Ljubljani deluje na novo odprt **Jazz klub**. V njem nastopa **Schmidt trio** in je odprt vsak dan.

LESTVE

Velika Britanija (NME) – singli

1. BRYAN ADAMS – (Everything I Do/I Do It For You)
2. EXTREME – More Than Words
3. RIGHT SAID FRED – I'm Too Sexy
4. THE SHAMEN – Move Any Mountain – Pro Gen '91
5. BOMB THE BASS – Winter In July

Velika Britanija (NME) – albumi

1. LUCIANO PAVAROTTI – Essential Pavarotti II
2. CHER – Love Hurts
3. SEAL – Seal
4. CATHY DENNIS – Move To This
5. OMD – SUGAR Tax

Velika Britanija (NME) – neodvisni singli

1. THE SHAMEN – Pro Gen '91
2. SWERVEDRIVER – Sandblasted EP
3. SILVERFISH – F in Drivin' Or What
4. MOBY – Go!
5. SPIRITUALIZED – Run/I Want You

Velika Britanija (NME) – neodvisni albumi

1. THERAPY – Baby Teth
2. BABES IN TOYLAND – To Mother
3. LFO – Frequences
4. THE SHAMEN – En-tact
5. ELECTRONIC – Electronic

ZDA (Billboard) – singli

1. BRYAN ADAMS – (Everything I Do) I Do It For You
2. RHYM SYNDICATE – Passion
3. AMY GRANT – Every Heartbeat
4. DJ JAZZY AND THE FRESH PRINCE – Summertime
5. LENNY KRAVITZ – It Ain't Over 'till Its Over

ZDA (Billboard) – albumi

1. NATALIE COLE – Unforgettable
2. VAN HALEN – For Unlawful Carnal Knowledge
3. PAULA ABDUL – Spellbound
4. C & C MUSIC FACTORY – Gonna Make You Sweat
5. BONNIE RAITT – Luck Of Draw

RAP obeti (NME)

1. NICE'N'SMOOTH – Ain't A Damn Thing Changed
2. A TRIBE CALLED QUEST – Low End Theory
3. THE BLACK SHEEP – A Wolf In A Sheep's Clothing
4. PURE RIGHTEOUS TEACHERS – Pure Poverty
5. NAUGHTY BY NATURE – Joke The Joker

Hardcore (NME)

1. BADTOWN BOYS – Badtown Boys
2. KISMET HC AND NEGATIVE STANCE – Love Is Our Strongest Weapon
3. RAZLIČNI IZVAJALCI – Mind Pollution
4. DOWN BY LAW – Down By Law
5. KNUCKLEHEAD – Go Go Rockers

ZA VEDNO Z NAMI

- Pred 5. leti**
BORIS GARDINER – I Want To Wake Up With You
- Pred 10. leti**
SHAKIN'S STEVENS – Green Door
- Pred 15. leti**
ELTON JOHN & KIKI DEE – Don't Go Breaking My Heart
- Pred 20. leti**
DIANA ROSS – I'm Still Waiting
- Pred 25. leti**
MANFRED MANN – Pretty Flamingo

TV

IN
Rodneyeva poroka in njegovo srednje ime.
OUT
Slobotova izgovorjava angleščine.

TREND

Vic o Janezkovem prostem spisu z naslovom: »Mati le ena je«.

24. MOS PRED DURMI

Podjetništvo Alpe Jadrana v Celju

24. mednarodni obrtni sejem na sejmišču Golovec v Celju, ki ga bo v petek, 13. septembra, slovesno odprl predsednik slovenskega predsedstva Milan Kučan, bo ne le velika sejemska predstavitev več kot tisoč tristo razstavljalcev iz domovine in tujine, temveč naj bi v razgovorih, srečanjih z visokimi vladnimi funkcionarji, ministri in predsedniki odprl tudi možnosti za hitrejši in stimulativen razvoj slovenskega obrtništva in podjetništva v še tesnejši povezavi z obrtnimi zbornicami Avstrije, Nemčije, Italije, Madžarske, torej dežel Alpe Jadrana.

Pomembno je biti zraven, je eden od sloganov letošnjega MOS-a ki ga organizirata Obrtna zbornica Slovenije - STEP d. o. o. Maribor in Zavod ŠRC Golovec Celje in bo trajal do 22. septembra. Na 45 tisoč kvadratnih metrih razstavnih površin, od tega je 12 tisoč kvadratnih metrov pokritih prostorov, bo svoje izdelke predstavljalo 1320 razstavljalcev, med njimi 87 iz tujine. Pričakujejo 70 tisoč poslovnih obiskovalcev in vsega skupaj blizu 230 tisoč lju-

di. Za otroke bodo uredili otroški vrtec in velik luna park na 1200 kvadratnih metrih, za gostinsko ponudbo bo poskrbelo osemnajst gostincev, po 16. uri bo povsod donela glasba.

V petek, uro pred uradno otvoritvijo, ki letos ne bo na prostem, temveč v dvorani hale A, se bo sestal organizacijski in častni odbor, predsednik predsedstva Milan Kučan z vodilnimi slovenskimi politikmi, znanstveniki slovenskih univerz in

predstavniki osmih obrtnih zbornic dežel Alpe Jadrana bodo že na samem uvodu spregovorili o možnostih slovenske obrti in podjetništva. Za obiskovalce bodo sejem odprli ob 11. uri. Dopoldanska vstopnina za otroke, invalide, študente in upokojece 50 dinarjev. Letos obetajo urejene parkirne prostore, okoli tisoč parkirnih mest v Opekarniški jami, ob njih pa še parkirišča okoli nekdanjega LIK Savinje in pri tovarni Libela.

Razstavniki in prodajni ter gostinski in zabavišni deli so tokrat povsem ločeni. Prodajo so namestili v zahodni del sejmišča, kjer so asfaltirali velike površine. Kapacitete so v celoti dopolnili s tisoč kvadratnimi metri pokritih in s šest tisoč kvadratnimi metri zunanjih površin.

V zadnjih dneh je zaradi znanih razmer prišlo predvsem iz južnih delov Jugoslavije precej odpovedi, potencialni razstavljalci iz Srbije in Vojvodine ne morejo nemoteno do Slovenije. Nekateri so se odločili za pot čez Madžarsko, drugi so od razstavne namere odstopili. Še vedno pa ostaja dolga lista čakajočih, čez štirideset razstavljalcev bi potrebovalo še najmanj šeststo kvadratnih metrov razstavnih površin.

V času sejma pričakujejo v mestu ob Savinji praktično ves slovenski politični vrh, vendar pa ministri ne bodo prihajali na vljudnostne obiske, temveč na delovne razgovore. Vodstvo Obrtne zbornice Slovenije jih želi prepričati v sprejem nove ustave in takojšnjo

spremembo nevzdržne obrtne zakonodaje, ki obrtnike sili v vračanje obrtnih dovoljenj in jih niti najmanj ne podžiga v odpiranje novih delovnih mest. Slovenski obrtniki zahtevajo drugačen obrtni in registracijski zakon.

V sejmskih dneh bo vrsta posvetovanj, srečanj, dnevno se bodo vrstili razgovori s predstavniki osmih obrtnih zbornic področja Alpe-Jadran, v četrtek, 19. septembra, pa bo v Celju v prostorih celjske obrtne zbornice tudi zasedanje zbora združenega dela Skupščine republike Slovenije in republi-

škega odbora za obrt in drobno gospodarstvo. Vsak sejmski dan bo tudi informativno dan Obrtne zbornice Slovenije, kjer bodo strokovnjaki posre-

dovali informacije o pravnih vprašanjih, kreditiranju, tujih vlaganjih, davčni zakonodaji, izvozu, uvozu in izobraževanju.

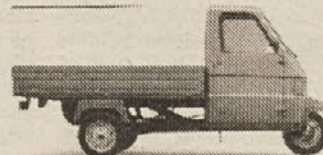
Razpis
Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

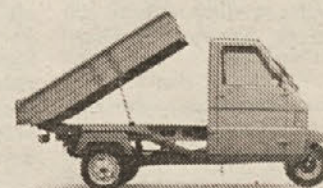

**AVTO-MOTO TRGOVINA,
SERVIS, STORITVE**

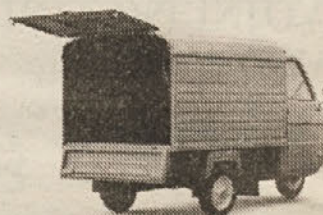
63000 CELJE
Mariborska 112
Telefon: (063) 32-481

Po ugodnih cenah vam nudimo omejeno količino dostavnih vozil APE-CAR.

V septembru vam ponujamo še:
- nahrbtni razpršilec FUN s 15% popusta z gotovinskim nakupom
- AVTOMATIC 35 S s 15% popusta z gotovinskim nakupom
- vse rezervne dele za TOMOS.

Za nakup nad 5.000,00 din nagradno žrebanje:
I. nagrada, moško gorsko kolo
II. nagrada, otroško kolo BMX
III. nagrada, motorska čelada

**SALON
POHIŠTVA**

Ulica XIV. divizije 14,
63000 CELJE,
tel. (063) 24-413
fax (063) 26-820

**AKCIJSKA PRODAJA POHIŠTVA
V ČASU SEJMA V SALONU
POHIŠTVA INTERA IN NA SEJMU
V HALI A - 3. nadstropje.**

PRIČAKUJEMO VAS!

PROIZVODNO IN
TRGOVSKO PODJETJE
MAVČIČE, KRANJ d. o. o.

Mavčiče 59, 64211, Kranj
Telefon (064) 40-187
Telefax 40-187
Žiro račun 51500-801-22865

ČEVLJARJI POZOR!

Od 13. do 22. septembra 1991 se na sejmu drobnega gospodarstva v Celju firma JUMEL iz Kranja predstavlja s svojim proizvodnim programom:

- ČEVLJARSKI STROJI IN OPREMA
- ČEVLJARSKI MATERIAL
- ŠIVALNI STROJI

NUDIMO MOŽNOST KREDITIRANJA IN NAJEMA STROJEV NA PODROČJU SLOVENIJE
NA SEJMU VRŠIMO EKSPRESNO POPRAVILO ČEVLJEV.
S KUPONOM IMATE 30% POPUST

OBIŠČITE NAS V HALI C!

**30% POPUST
JUMEL**

Prinašalcem tega kupona bomo na MOS 91 v Celju popravili čevlje še ceneje

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec
INF. TELEFON: ŽALEC (063) 711-231, LEVEC 26-313

SEPTEMBER - MESEC AKCIJSKE PRODAJE

MALI GOSPODINJSKI APARATI - do 25% NIŽJE CENE
BELA TEHNIKA - do 10% NIŽJE CENE
PRI GOTOVINSKEM NAKUPU - DODATNI 10% POPUST

15 let VELEBLAGOVNICE NAMA ŽALEC
10 let PC NAMA LEVEC

GRADIS

GRADBENO PODJETJE CELJE p. o.
Ulica XIV. divizije 10, 63000 CELJE

IZREDNA PRILOŽNOST.

V NOVEM TRGOVSKO GARAŽNEM OBJEKTU DP-3 NOVA VAS V CELJU, JE NAPRODAJ ŠE NEKAJ NOVO ZGRAJENIH GARAŽ PO UGODNIH CENAH.

rok
kakovost
strokovnost

Vse informacije dobite po
tel. št. (063) 26-634

EKSKLUZIVNO: ASTRO MAGIČNI HOROSKOP PRVIČ V SLOVENIJI

Kaj vas čaka do konca leta

Kako izračunate število, ki določa vašo usodo?

Seštejte posamezne številke vašega rojstnega datuma. Primer: rojeni ste bili 14. 9. 1941. Štejete torej 1+4+9+1+9+4+1. Štejete dalje, dokler ne pridete do enomestnega števila: 2+9=11, 1+1=2. Število, ki določa vašo usodo, je torej 2. Iz tabele lahko razberete, da ustreza število 2 Mesecu.

DNEVI V TEDNU IN POMEN PLANETOV

Število	Dan v tednu	Planet	Razlaga
1+4	Nedelja	Sonce	Samozavestno sijoče sonce. Jaz hočem, torej lahko. Sem ponosen in močan. Vse je odvisno od mene. Energijo črпам iz samega sebe. Odprtost, pomemben položaj, priznanje.
2+7	Ponedeljek	Mesec	Sem čustven in romantičen. Sem razpoloženjski in spremenljiv. Dovzeten sem za vplive drugih, simpatičen in privlačen. Ljubim potovanja in vodo.
9	Torek	Mars	Sem gonilna sila, energija, uspeh, se borim, vzdržim napore, zmagam. Sem strasten in vztrajen.
5	Sreda	Merkur	Sem »božji poslanec«, planet govora, mimike, izražanja z gibi kot tudi govornišva. Intelktualno vedno iščem nova obzorja in ideje.
3	Četrtek	Jupiter	Jaz sem velika sreča, uspeh, dobronamernost, dobrosrčnost, nežna sila. Velikodušnost, pa tudi gonilna sila in modrost.
6	Petek	Venera	Sem ljubezen, simpatija, imam srce in sem čutven. V meni so združeni igra, umetnost, kot vse lepo.
8	Sobota	Saturn	Sem usoda, mir in vztrajnost. Načrtujem dolgoročno, razvijam se pozno, sem ambiciozen plezalec in dosežem visoke cilje. Do sredine življenja sem zatrt.

Jupiter in Merkur

Poklic: Julija bo vse potekalo kot po maslu, ne da bi se vam bilo treba zelo naprezati. Dobili boste nova naročila, pa tudi zaostale zadeve boste uspešno rešili. Ponudbe boste dobili avgusta in novembra. Toda nikar ničesar ne spreminjajte, držite se ustaljenih navad. To se vam bo izplačalo naslednje leto. Od 29. 9. do 18. 10. bodite previdni v svojih izjavah, prav tako pa tudi ne zaupajte nikomur. Zavidali vam bodo vaš uspeh. Pri delu bodite skrbni, da se ne bodo pojavile napake.

Partnerstvo: Vzemite si več časa za partnerja in mu pokažite, da je za vas najpomembnejša oseba na svetu. Upravičeno se počuti zapostavljen, zaradi česar prihaja do nerazumevanja. To bo trajalo do 17. 10. Novembra pa bo neugodno obdobje minilo. Takrat imajo tudi samski največje možnosti.

Zdravje: Julija obstaja nevarnost infekcije. Med 25. 9. in 17. 10. morate biti pazljivi v prometu. Najugodnejši mesec za sprostitvev je november.

LEV (23. 7. do 23. 8.)

Sonce, Mars in Saturn

Poklic: Čeprav nimate manjvrednostnih kompleksov, pa bo ta čas za vas še posebej ugoden. Sreča vas bo spremljala na vsakem koraku, doživeli boste priznanje in dobili več denarja. Tudi prijatelji so na vaši strani. Nove možnosti se vam ponujajo v času od 8. do 26. 8. Oktobra boste še enkrat izboljšali vaše finančno stanje. Decembra vam bodo ponudili zanimivo delo.

Partnerstvo: V prvih treh tednih julija boste preživeli mnogo lepših uric v dvoje. Ljubezen bo pisana z veliko začetnico. Priznanje v poklicu bo tudi pozitivno vplivalo na vaše privatno življenje, še posebej velja to za leve v znamenju Sonca. Levi v znamenju Marsa bodo imeli križo novembra. Za erotiko in ljubezen sta ugodna avgust in obdobje od 25. 11. do 17. 12.

Zdravje: Sredi julija boste v odlični formi. Odpravite se na morje. Od 10. do 16. 10. boste imeli težave s hrbtenico. Decembra boste spet prekipevali od energije.

Luna in Venera

Poklic: V prvih mesecih morate utrditi pridobljeni položaj. Od avgusta dalje bo vse potekalo fantastično. Starejše osebe vas bo podpr-

lo, kar pa boste začutili šele konec novembra in v začetku decembra. Najugodnejše obdobje bo od 6. 8. do 17. 9. ter od 25. 11 do 18. 12. Ne bo vam treba skrbeti za denar.

Partnerstvo: Ne bodite preveč čustveni, kar velja predvsem za leve v znamenju Venere. Leti partnerja utesnjujejo s preveliko mero ljubezni. Oktobra ter od 1. do 20. 12. bo vaše kopnenje potešeno. Tudi samski ne bodo več dolgo sami. Obetavni dnevi: od 12. do 25. 10. Vendar ne bodite preveč lahkomišelní.

Zdravje: Od začetka oktobra do konca novembra se morate zdisciplinirati. Umirite se, spite dlje. Od 10. do 18. 11. boste imeli težave z bronhiji. Avgust je primeren za dopust in šport.

Jupiter in Merkur

Poklic: V tej polovici leta se vam ne bo zgodilo veliko novega. Vsekakor pa morate zadržati svoj temperament in slabo voljo, kajti tudi neprijetno delo je treba opraviti. Avgust je primeren za sklepanje pogodb. Med 15. in 28. 10. lahko mirno tvegate in izkoristite nove priložnosti. Spremembe prinašajo srečo!

Partnerstvo: Obdobje med 1. in 19. avgustom je kot nalašč za ljubezen. Občudovali vas bodo, spoznali pa boste tudi nove ljudi. Še posebej levi v znamenju Merkurja so nagnjeni ki avanturam in sicer med 2. in 16. 10. Ne bodite preveč samoljubni in egoistični, sicer lahko pride do poloma novembra.

Zdravje: Julija boste želeli potovati, imeli boste energije za dva. Prav tako v času od 25. 9. do 20. 10. Od 3. do 9. 10. opustite čiščenje doma, prav tako pa tudi ne sedajte za volan. Grozi vam namreč nesreča kot posledica vaše lahkomišelnosti. Novembra boste morali v posteljo zaradi gripe.

DEVICA (24. 8. do 23. 9.)

Sonce, Mars in Saturn

Poklic: Krotite jezo na delovnem mestu! Vaše stremenje k uspehu je trn v peti mnogim vašim kolegom. Ni se vam treba bati neuspeha. V času med 22. 8. in 19. 9. boste doživeli priznanje, celo povišali vas bodo. Prav tako se vam nobembra ponuja možnost napredovanja v poklicu. Prve mesece boste v skrbeh zaradi rdečih števil na bančnem računu.

Partnerstvo: Ne primerjajte partnerja s se-

TUJE M. IME			ARABSKA LUKA	BRAŠNO	TURKU	SLOV. POLITIK (JANEZ)	DOLGO-ČASJE	GLOBOKE LUKNJE
SKRBNIK GOSPODAR								
NATRIJ					BIKO-BORSKI VZKLIK			
EDEN ČUTOV				PRITOK KAME	ŠPARTA	OS. ZAIMEK PREMO-ZNOST		VULKAN NA SICILIJU
NEMŠKA MARKA				NAŠA LUKA	PRIVI MOŠKI			
ANTE MAHKOTA								
OČE				SUROV POHOTNEZ POLA PAPIRJA				KRIŽANKA: FRANCI PAVSER
»NOVA DOBA«				SPOMINSKO ODLICJE POGON DIVJADI				JAPONSKI DENAR BASK. ORGANIZACIJA
HEUK ČLOVEK								VELIKA VODNA POVRŠINA KARLOVAC
RIMSKA BOGINJA					KOSOVO IN METHIJA			
EL ENOTA ZA MOČ					RTV NAPRAVA			

Nagradna križanka Zdravilišča Dobrna

1. nagrada: knjiga Zadnji celjski grofje v deželah svete krone
 2. nagrada: tromesečna naročnina Nove dobe
 3. nagrada: majica Nove dobe
- Pri žrebanju bomo upoštevali pravilne rešitve, ki jih boste po pošti ali osebno dostavili v naše uredništvo do ponedeljka 16. septembra do 9. ure dopoldan.

Nagrajenci križanke iz prejšnje številke:

1. nagrada: Monteil cosmetics Paris, šminka in lak – Cveto Smolič, Turjaška 14, 61330 Kočevje
 2. nagrada: Monteil cosmetics Paris, puder in mascara – Darja Herman, Na Zelenici 14, Celje
 3. nagrada: Monteil cosmetics Paris, senca za oči – Marina Rotar, Tavčarjeva 1b, Jesenice
- Vsem nagrajencem čestitamo. Nagrade dobite v parfumeriji Pav, Zidanska ul., Celje

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

CANNES, ASMARA, RT, ZOB, PAPA, RANTE, ANAM, ALAIN, RAVIC, ENKA, FH, NURMI, URH, REALKA, MORBIDNOST, ENARE, ER, RINO, SENO, IZID, OSIP, JELA, MAJI, AMOR, DAN

boj. Skoraj nihče ni tako popoln kot vi. Uživate julija! Ponuja vam nežne urice v dvoje. Prišlo bo do srečanj, ki jih ne boste pozabili. Predvsem device v znamenju Saturna bodo želele med 10. in 26. 11. vedeti, pri čem so. Samski bodo utrdili neko prijateljstvo. Le-to jih lahko decembra popelje pred matičarja.

Zdravje: Najbolj zdravi boste v času od 20. 9. do 10. 10. Po tem času lahko nastopijo revmatične težave. Le-te je treba vzeti resno, saj bodo sicer postale kronične. Od 2. do 20. 12. boste imeli težave z ožiljem.

Luna in Venera

Poklic: Pazite, da ne boste ogrozili svojega poklicnega vzpona s kritiko vašega predpostavljenege. Ne cenijo vsi vašega odkritega načina. Med 10. in 29. 9. boste na pragu uspeha, kar bo posledica vaših pogovorov in pogajanj. Ugoden čas za vas je obdobje med 13. in 25. 7. ter med 10. in 22. 11. Takrat se lahko nadejate denarnemu prilivu.

Partnerstvo: Ne pritožujte se venomer čez partnerja! Nerganja nihče ne prenese dlje časa. Bližnji človek vas bo razočaral v času od 10. do 22. julija. Partner vas bo razvajal septembra. Tedaj bo tudi najugodnejši čas za utrjevanje novih poznanstev. V dneh od 6. do 23. 11.

boste tako srečni in zadovoljni kot že dolgo ne.

Zdravje: Vaša sladkosnednost vam bo julija povzročala probleme. Imeli boste težave z zaprtjem in kožo. Avgusta se ne smete aktivno ukvarjati s športom, kajti grozijo vam poškodbe sklepov na nogah. Avgusta, pa tudi v času od 10. do 26. 12. boste zdravili infekcije.

Jupiter in Merkur

Poklic: Julija na novo organizirajte delo. Tako boste pridobili prosti čas, ki ga boste izkoristili avgusta. Takrat vam bodo naložili nove naloge, ki vam bodo prinesle finančni uspeh konec leta. Julija igrajte loto! Imate velike možnosti za zadetek. To velja še posebej za device v znamenju Jupitra.

Partnerstvo: Sredi julija se bo pričela velika ljubezen, zaradi katere bodo imeli vezani probleme. Situacija se bo razjasnila med 1. in 16. 8. Marsikatera zveza v krizi bo takšna tudi ostala. Device v znamenju Jupitra bodo preživljale romantične urice v času od 10. do 28. 11. Za device v znamenju Merkurja je najugodnejši mesec december.

Zdravje: Julija oz. avgusta se boste le s težavo zbrali. Vzrok temu bo ljubezen. Avgusta vas bodo mučili glavoboli. Premalo spite. Decembra boste imeli probleme s sklepi.

A

BANKA

ABANKA D. D. LJUBLJANA

Potrebujete zanesljivega poslovnega partnerja?

Poiščite **ABANKO!**

Svetovali vam bomo, kako dobro naložiti vaša sredstva, za vas bomo izbrali najugodnejši kredit, sodelovali bomo z vami pri upravljanju in varovanju vašega premoženja.

BAŃNA PONUDBA

Vse oblike dinarskega varčevanja
Stanovanjski krediti
Potrošniški namenski in gotovinski krediti
Prekoračitev na tekočem računu
Odkup in prodaja deviznih sredstev
Dolgoročni in kratkoročni krediti za drobno gospodarstvo
Borzno svetovanje in posredovanje pri prometu vrednostnih listin
Najem bančnih sefov
Plačilna kartica **VISA**

Vabimo vas, da obiščete naš razstveni prostor na **SEJMU OBRTI** v Celju, na tribuni dvorane A.

MALI OGLASI**AVTOMOBILI**

GOLF diesel, letnik 1985, pet vrat, prevoženih 76.000 km, prodam. Tel.: (063) 726-214

MINI MORIS 1000, neregistriran, vožen, z dodatno opremo, prodam. Tel.: (066) 23-575

FIAT 126 BIS (vodno hlajen motor), letnik 1990, ugodno prodam. Tel.: (063) 36-215

R 4 GIL, star 1 leto in 9 mesecev. Tel.: (063) 35-609

RENAULT 5 GL, francoski, prevoženih 42.000 km, letnik 1985, garažiran, kot nov prodam ali menjam za avto do 3.500 DEM z doplačilom. Tel.: (063) 31-112 int. 233 do 14. ure in 31-746 do 15. ure

CITROEN AX 11 TRF, letnik 1988 ter golf YX, letnik 11/87, prevoženih 55.000 km ter mazdo 323 karavan, 1,7 diesel, letnik 1991, prodam. Tel.: (063) 824-276

CITROEN DAK, lahko v okvari, za dele kupim. Mikuš Damjan, Preložnikova ul. 12, Vojnik
JUGO Koral 45 4/89, garažiran, dobro ohranjen, nujno prodam, cena po dogovoru. Tel.: (063) 893-009

SPAČKA, na novo registrirana, prodam ali zamenjam za kamero Sony CCD-V 700 E ali kateri drugi model. Tel.: (061) 792-110

CHEVROLET Clermont, letnik 1976, lepo ohranjen, prodam. Tel.: (063) 701-636

Z 101 GTL 55, letnik 11/87, z dodatno opremo, prodam. Tel.: (063) 35-407 popoldne

SAMARO bele barve, letnik 2/89, 3 vrata, prevoženih 24.000 km, prodam, cena 8.500 DEM. Tel.: (063) 854-523

R 19, 1,9 diesel, TD Evropa, nov, sivo metalne barve, dodatno opremljen, cena 27.900 DEM ter BMW 316, prevoženih 44.000 km, rdeče barve, dodatno opremljen, cena 17.000 DEM, prodam. Tel.: (063) 745-214

SUZUKI Vitaro prodam. Tel.: (063) 29-935

ZASTAVO 750, zelo dobro ohranjeno, ugodno prodam. Tel.: (063) 711-421 int. 25

BMW 316, letnik 1987, metalic siv, dodatno opremljen, zatemnjene šipe, široke gume, vlečna kljuka, prevoženih 32.000 km, stalno garažiran, lepo ohranjen, prodam za 21.000 DEM. Tel.: (061) 812-161 od 16. do 20. ure

CHRYSLER ES, bel, star 7 mesecev, avtomatik, klima, kasko, z vso dodatno opremo, ugodno prodam ali zamenjam za manjši avto. Tel.: (063) 714-408

JUGO Koral 45, letnik 1988, garažiran, registriran do 5/92, prevoženih 20.000 km, prodam, cena 5.000 DEM. Tel.: (063) 25-528 od 16. ure dalje

OSTALO

GARAŽO v centru Celja (Kocbekova ul.), prodam, cena 6.500 DEM, dinarska protivrednost, lahko tudi na obroke. Tel.: (063) 24-955 int. 20 dopoldan ali na naslov Jurko Božo, Aškerčeva 13, Celje

MOTOR Colibri, prevoženih in popolnoma novo moško dirkalno kolo na 10 prestav, 30% ceneje. Tel.: (063) 21-806

PRALNI STROJ Gorenje, star 5 let, otroško dirkalno kolo na 5 prestav, moško dirkalno kolo na 10 prestav ter žensko navadno kolo, prodam. Tel.: (063) 39-755

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko, angleščino za vse stopnje, prevajam strokovno angleško literaturo. Tel.: (063) 37-315

KOMFORTNI ZIDANI VIKEND 6 km iz Celja (Slatina pri Šmartnem v Rožni dolini), z garažo, kletjo, teraso, balkonom, vodo, elektriko, na lepi sončni legi, z manjšim vinogradom, vrtom, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-413

CAMCORDER Sony, najnovejši model, zelo ugodno prodam. Tel.: (063) 241-265

CISTERNO 5000 l iz nerjavečega jekla, prodam. Tel.: (063) 27-151 po 20. uri

UGODNO PRODAM belo pisalno mizo Meblo. Tel.: (063) 26-981

PLETILNI STROJ Brother za debelo volno, dvoredni, prodam. Tel.: (063) 26-595 ali 24-587

PLETILNI STROJ Singer, memomatic, z motorjem in krojilcem, prodam, cena 2.700 DEM, možnost plačila na obroke. Tel.: (0602) 44-739

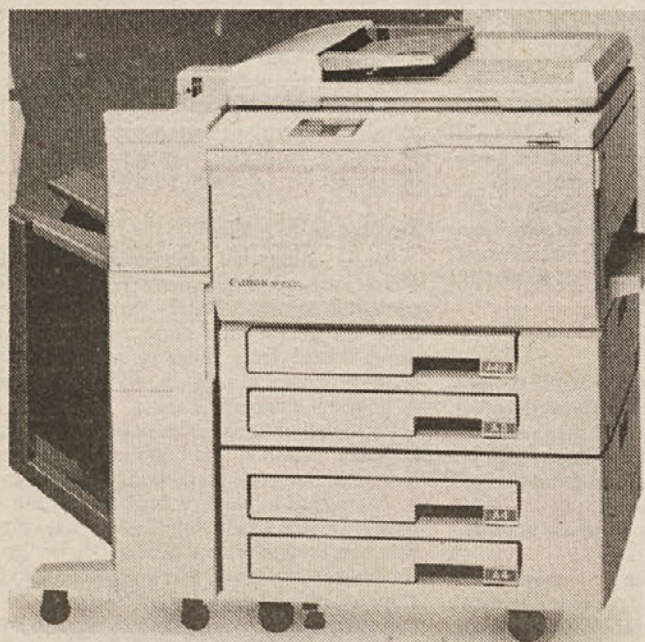
PRODAM letno kabino za traktor Torpedo, Zetor univerzal. Kupim transporter za službo. Tel.: (0602) 23-724

VIDEO KAMERO WPV 200 E občutljivost do 25 lux, dva naslova v 7 barvah z vso opremo ugodno prodam. Tel.: (064) 45-285

BIRObit d.o.o.

PODJETJE ZA SERVIS IN TRGOVINO – POSREDOVANJE IN SVETOVANJE
MARIBORSKA 116 CELJE TEL: 063/37-501, KOMERCIALA 063/37-502 FAX: 063/34-624

BIROBIT NA OBRTNEM SEJMU
EKSKLUZIVNA PONUDBA V HALI A

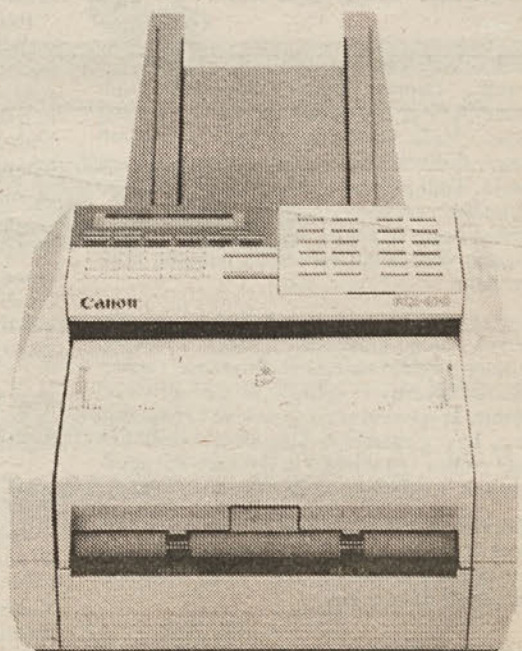
Canon

CANON PROGRAM
KOLOR FOTOKOPIRNI STROJ CLC 200
FOTOKOPIRNI STROJI
LASERSKI TISKALNIKI LBP-4, LBP-8
TELEFAX-i CANON 80, 171, 270 S,

PC RAČUNALNIKI
IBM
ARCHIE
BIZERBA PROGRAM
PTT in TRGOVINSKI

CASIO PROGRAM
REGISTER BLAGAJN

V ČASU SEJMA BO
MOŽEN NAKUP
S POSEBNIM
SEJEMSKIM POPUSTOM

VABLJENI

TRGOVINO, utečeno, opremljeno ali neopremljeno oddam v najem. Tel.: (063) 31-136

IZREZLJANO starinsko stensko uro na vzmet, z nihalom in gongom, prodam. Tel.: (063) 36-606

VIDEOREKORDER Grundig, star eno leto, malo rabljen, prodam ali zamenjam za video player ali APN 6, z doplačilom. Tel.: (063) 39-685

PAR brez otrok najame garsonjero ali manjše stanovanje v Celju ali okolici. Tel.: (063) 21-332 po 13. uri

PRODAM pony kolo, rabljen, cena 1.900,00 din in tri ustrojene nove srnine kože, vse za 1.800,00 din. Tel.: (063) 26-837

KITARO Kramer 605 ST s kovčkom in stojalom prodam za 17.000,00 din (700 DEM) Tel.: (063) 855-043

PRODAMO vikend (3600 m²) v bližini Lisce pri Sevnici, starinsko uro in dve starinski omari. Tel.: (063) 27-437

STREŠNO OPEKO, dvojni zarezni, pod nujno prodam. Tel.: (063) 37-839

UGODNO prodam 4-nitni, 2-igelni overlock brother 760 d lok, star 3 mesece, nerabljen. Tel.: (061) 22-151 od 16.-17. ure

ZVOČNIKE Blaupunkt L 110, Artech Line in Jawo avtomatik (nova, marec 1991, prevoženih 500 km), prodam. Deni Bekič, Kavče 26 E, Velenje

GARDEROBNO omaro, 100x60x225, drsna vrata, temno rjavo, malo rabljeno, prodam. Tel.: (063) 34-428

PRALNI STROJ Kandi, žensko kolo pony, harmonik 60 basno (Veltmajster) in otroško posteljo, prodam. Tel.: (063) 27-063

IŠČEMO inštruktorja za harmoniko. Tel.: (063) 29-363

DNEVNO OMARO z vitrino (cca 3,5 m dolgo in 2,5 m visoko) in 2 fotoaparata Roit, prodam, cena po dogovoru. Tel.: (063) 713-910

PIANINO najamem. Tel.: (063) 33-820

MOŠKO KOLO, novo, Senior, ugodno prodam. Tel.: (063) 723-632

INŠTRUIRAM matematiko in slovenski jezik za vse razrede osnovne šole. Tel.: (063) 28-184 od 18. do 22. ure

ODDAM v trgovsko garažnem objektu na DP 3, Nova vas v Celju, lokal. Tel.: (063) 776-218 med 18. in 19. uro

REBRASTI radiator 120x60x12 cm, cena 500,00 din, dva okrogla emajlirana pomivalna korita, cena 200,00 din in dva prtljažnika za prevoz koles, cena 500,00 din, prodam. Tel.: (063) 31-410

Takoj zaposlimo **SCANNER OPERATERJA**, za scanner **HELL DC 380**. OD od 1000 DEM dalje za samostojno delo (v dinarski protivrednosti).

POGOJI:

- poklic: scanner operater, reprofotograf, litograf, programer ali računalniški tehnik s smislom za barve in risanje,
- moškega, z odsluženim vojaškim rokom,
- ne starejšega od 25 let.

LITHOTEAM & CO d. o. o., Teharska 80, 63000 CELJE, tel.: (063) 28-074

AMIGO 500 + TV modulator in motor Tomos APN 6S, prodam, Mitja Golob, Nušičeva 10, Celje

VOLNENO preprogo poceni prodam. Tel.: (063) 29-946

SINTETIZATOR casio MT 75, Yamaha PS 20, Orgle Krumer ter orgle za 101, novo havajsko kitaro, prodam. Kupim motor za škodo. Tel.: (063) 983-153

VINOGRAD s staro vinskno kletjo pri Sveti Emi (Pristava pri Mestinju), prodam za 10.000 DEM. Tel.: (063) 28-822 interna 268

ZLOŽLJIVO POSTELJO z dvema foteljema, prodam. Tel.: (063) 27-283 popoldan

DIRKALNO KOLO Pinarela, okvir Columbus, oprema Campagnolo, Gipiemme, prodam za 12.000,00 din. Ivan Gaberšek, Podgora 21, Šmartno ob Paki

HLADILNIK kombiniran (20 l), s 50 l zamrzovalnim delom, prodam. Tel.: (063) 776-600 po 16. uri

TRGOVINO 32 m² + 55 m² za razne namene, tudi za stanovanje, oddam v Šentjurju. Tel.: (063) 31-136 od 16. ure dalje

VIDEOREKORDER JVS HRD 120 MS (800 DEM) in JVC HRD 520-ES (900 DEM), prodam. Tel.: (066) 35-979

SCANNER MSF 300 A, 300 DPI A4 z OCR software, prodam. Tel.: (066) 23-575, popoldne

VIDEOREKORDER TEC 3832 VCR, cena 6.000,00, glasbeni stolp Yoko star 4 mesece s CD, cena 6.000,00 in usnjeno podloženo jakno, moško, št. 52, cena 4.000,00 din. Tel.: (063) 831-511, dopoldan

MLADEGA KOZLIČKA po zelo ugodni ceni prodam. Cvetka Leskovšek, Paridol 32, Gorica pri Slivnici

DOBRI DRUŽINI podarim trimesečnega mucka temno sive barve. Tel.: (063) 28-010

ZZR kavasaki 600, letnik 1990, zelo ugodno prodam. Tel.: (063) 29-630

ALI SE RES ne moreva spoznati preko oglasa? Oglasi se Ljubljančanu 40/178, močnejše postave, lažjemu invalidu, na žalost brez avtomobila, samo resne ponudbe, po možnosti s fotografijo pošljite na naslov, Zadnikar Janez, Jesenkova 10, Ljubljana

TERMOAKUMULACIJSKO peč, skoraj novo in šivalni stroj Bagat, ugodno prodam. Košec, Vruncova 9, Celje od 10. do 15. ure

KATEDRA KATEDRA

S PRILOGO IZPOD PULTA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

DESET TISOČ DINARJEV NA MESEC PONUJAMO vsakemu, ki je priden, glasen in nesramen.

Zasluzite jih tako, da vsak teden v tiskarni ali v uredništvu prevzamete 277 izvodov Nove dobe (lahko tudi več ali manj), jih prodate in od vsakega izvoda obdržite 9 dinarjev.

Bralci čakajo Novo dobo, Nova doba pričakuje prodajalce.
NOVA DOBA, Aškerčeva 15, Celje (063) 27-606, Matevž

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON 25

DOPO Celje

KVALITETNO IN UGODNO!

Malgajeva 4

VABI NA INTENZIVNE ŠIVILJSKE TEČAJE!

CENA: 2.200,00

Informacije: Malgajeva 4, tel: 063 29-406

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tenik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

HOROSKOP

od 12. do 18. 9.

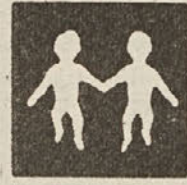
Oven 21. 3.-20. 4.

Imeli boste problem, ki mu boste sami kos, sicer pa ne bi bilo treba zavrniti zanesljivega svetovalca. Tudi prijatelji so vam pripravljene pomagati. Sicer bo v prihodnjih dneh vse bolj ali manj nespremenjeno. Srečne številke 8, 12, 33, 49.

Bik 21. 4.-20. 5.

Na vidiku je neka sprememba, čeprav ne boste natančno vedeli, kam piha veter in kam vas nese. Trdno boste zastopali svoje stališče, vendar ni rečeno, da boste zmagali in da imate vedno prav. Pozor v prometu. Srečne številke 7, 17, 25, 38.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

Če ste duševno pripravljene na nekaj neprijetnih presenečenj, vam ne bo hudo, saj ste sicer iznajdljivi. Ob koncu tedna bo marsikaj čisto jasno in boste pomirjeni. Denarnica še naprej ne bo čisto prazna. Srečne številke 5, 19, 24, 37.

Rak 22. 6.-22. 7.

Bodite ta teden skrajno previdni. Ne verjemite vsega, kar vam govorijo. Obstaja nevarnost, da boste ljudi napačno ocenili, kar vam lahko povzroči veliko škodo. Ne glejte vse okrog sebe preveč pesimistično. Srečne številke 7, 14, 41, 46.

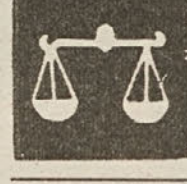
Lev 23. 7.-23. 8.

Težite k pretiravanju, čeprav si tega trenutno ne bi smeli privoščiti. Pasti so vnaprej programirane. Levinje naj ne streljajo z besedami, ker bodo zgrešile cilj. Naj ne bodo prepričane, da imajo vedno prav. Srečne številke 4, 20, 21, 43.

Devica 24. 8.-23. 9.

Močnejše bi morali gojiti zasebne stike, sicer vam bodo očitali, da ste domišljavi. Dobro bi bilo, če bi šli več med ljudi. Ob koncu tedna bo takšna priložnost, problemi se vam bodo zazdeli veliko manjši. Srečne številke 6, 13, 27, 40.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

V partnerski skupnosti se zbirajo temni oblaki in ob koncu tedna bo morda prišlo do neljubega izbruha. Ne vztrajajte pri svojem, popustite in bodite prilagodljivi, to vam bo dosti bolj koristilo kot si mislite. Srečne številke 8, 15, 33, 34.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

S prenapetimi akcijami in nestrpnostjo boste še stopnjevali trenutne težave. Ne izgublajte glave, če vam nekaj pripravljajo. Najbolje je, da se za nekaj časa umaknete s scene. Ne zanemarjajte dela v službi. Srečne številke 3, 20, 34, 42.

Strelec 23. 11.-21. 12.

Neka občutljiva stvar vas že dolgo zapoluje. Pomagala bo samo popolna odkritost. Na odpor morate biti pripravljene, vendar vam naj to ne vzame poguma. Bodite pazljivi pri telesnih aktivnostih in v prometu. Srečne številke 1, 11, 32, 39.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

Na delovnem mestu in zasebno bo šlo strmo navzgor. Zato izrabite prihodnje dneve kolikor se da, kajti kmalu ne bo več takih možnosti. Tudi v neki pravni zadevi boste imeli uspeh. Možnost denarnega dobitka. Srečne številke 9, 29, 30, 44.

Vodnar 21. 1.-19. 2.

Začetek tedna, ki je veliko obetal, se bo v drugi polovici sprevrgel in pred seboj boste imeli same probleme. Izogibajte se vsaki nasilni rešitvi ali prepričanju. Izhod boste našli, potrebno bo veliko volje. Srečne številke 8, 17, 22, 47.

Ribi 20. 2.-20. 3.

Trenutno vam vse uspeva, prednosti, ki jih imate, pa najbrž ne boste mogli izrabiti. Če boste nadaljevali, kot ste začeli, cilj ne bo tako oddaljen. Ob koncu tedna se izogibajte množicam ljudi (grozi infekcija). Srečne številke 2, 13, 15, 40.

ČE BO KDAJ KONEC VOJNE

Kdo bo plačal fešto

Začelo se je z računi. Najprej domače finance, potem borba s stroški na delu, konec koncev pa smo složno ugotovili, da je predraga Jugoslavija.

Ko je še prihajal denar z zvitiimi potezami našega povojnega karizmatičnega predsednika, smo bili vsi bratje in tudi ekonomija je tekla čisto po »bratski«: kolikor kdo rabi, naj pa ima.

Na naše tečnarjenje o visokih stroških Jugoslavije, so tisti, ki jo predstavljajo, reagirali z uničujočimi gospodarskimi ukrepi. Kot bi hoteli dokazati, da brez njihove milosti ne gre. V stilu: najprej denar v blagajno, potem pa ga dobite nazaj. Pridni tri bonbončke, ostali enega, poredni pa v kot. Pedagoški boljševizem.

Privid samostojnosti

Resda smo dobili vojno, da se vojska umika, da je potrditev državnosti le vprašanje časa. Prevejani pedagogi pa le vedo, da se za vsako rit šiba najde.

Vrta jugoslovanska oblast pa ima dolgoletno pedagoško prakso, ne samo zaradi kadrovskega kanala skozi pedagoški kader. Slovenci smo kot maturantje, ki mislijo, da so se za vedno osvobodili instrumentaliziranega obnašanja (»Ko se oglasi zvonec, se psu začno cediti sline«, Pavlov.), vendar pa bo večino to spremljalo vse življenje, v službi, v družini, med prijatelji.

Nova taktika

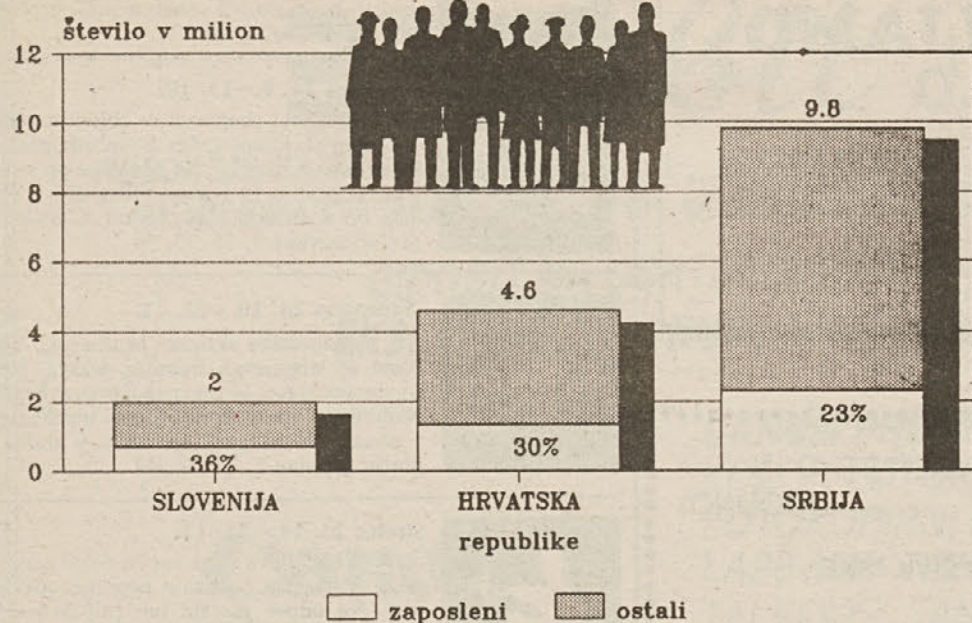
Ne plačujemo več Jugoslavije, ta pa se v vsej svoji krasoti še vedno drži, celo vojno z obilno uporabo orožja, goriva in človeškega dela si je privoščila. Spet pedagoški prijem: če poredneža ne spraviš na prava pota, vsaj poskrbi, da si bo za vedno zapomnil vzgojno lekcijo.

Vojna je kazn tudi za Slovence, čeprav se odvija na Hrvaškem. Z uporabljanjem iste valute za Jugoslavijo ni nujno, da denar priteka iz Slovenije. Vojno plačujemo vsi, saj se financira s tiskanjem novega denarja. V Sloveniji je v obtoku ista količina denarja, v Jugoslaviji pa je ta količina z vsakim dnem vojne večja, dinar pa manj vreden.

Seveda so »tapridni« tudi tu pristavili svoj piskrček. Mobilizacija rezervistov v Srbiji vpliva tudi na njihovo kilavo gospodarstvo. Ljudi, ki nimajo kaj delati (tudi tisti, ki so zaposleni) vpokličeš v vojsko, njihove plače refundira vojska, vojska pa dobi denar iz tiskarne jugoslovanskega denarja.

Krog je sklenjen. Slovenci in Hrvatje nehoti plačujemo srbske rezerviste, ki uničujejo materialne dobrine in ubijajo po Jugoslaviji v njenem imenu.

PREBIVALSTVO IN DELEŽ ZAPOSLENIH V TREH REPUBLIKAH

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

INVAZIJA KRVOLOČNIH PLAZILCEV

Dobili še enega krokodila

V ekskluzivni fotoreportazi smo prejšnji teden poročali, kako so v mlaki na Ljubečni pri Celju odkrili, nato pa ulovili metrskega krokodila, ki so ga strokovnjaki mariborskega akvarija spoznali za svojega. Prizadevni krajan Ljubečne, na čelu s predsednikom krajevne skupnosti in tamkajšnjega kulturnoumetniškega društva so za pomoč pri lovu zdaj od akvarija v dar dobili nagačenega krokodila. Zato so se odločili, da v spomin na nenavadni dogodek in čudnega gosta na svojem območju v kratkem uredijo posebno spominsko sobo. Častno mesto med razstavnimi eksponati bo seveda imel podarjeni »polnjeni« krokodil, ob njem pa bodo sobo okrasili še s časopisnimi posnetki plazilca in fotografijami množičnega lova nanj. Poleg Postojnske jame in Ivana Krambergerja se torej Sloveniji obeta še ena evropska posebnost.

Na križišču trgovskih poti

KOVINOTEHNA

TRADICIONALNO DOBRA SEJEMSKA PONUDBA

Na mednarodnem obrtnem sejmu v Celju od 13. - 22.9.'91 v hali D in pred halo A